לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

על המשמר

יום ד', י' באדר תשמ"ז, 11 במרס 1987 / שנה מ"ד מס' 13291 / המחיר 85 אג' כולל מע"מ

משפחת אן פולארד מבקשת סיוע

משפחתה של אן פולארד, רעייתו של ג'ונתן פולארד, שנידון למאסר עולם בעוון ריגול לטובת ישראל, פנתה בבקשה לממשלת ישראל שתממן את הוצאותיה המשפטיות — הודיע „קול ישראל".

בידיעה נאמר, כי אביה של אן פולארד, ברנרד הנדרסון מניו־ג'רסי, פנה בעניין זה, באופן לא־רשמי, באמצעות השגרירות הישראלית בוושינגטון, ועתה הוא ממתין לתשובתה של ממשלת ישראל.

כתב „קול ישראל" בוושינגטון, שמעון שיפר, מסר מפי מקורות של השגרירות הישראלית בוושינגטון, כי יתכן שבני־הזוג פולארד יקבלו סיוע ישראלי מסוים, „על בסיס הומניטרי".

פקידי ממשל: שגינו שלא העמדנו את שמיר במקום

יו"ר מועצת הנשיאים קובל על קידומם של סלע ואיתן

חברי המועצה – ראשי הארגונים היהודיים בארצות־הברית – יבואו לירושלים „להתלונן מרה" על התנהגות ישראל בפרשת פולארד

מאת זאב בליצר, כתב „על המשמר" בארה"ב

וושינגטון. — הנשיא רונאלד רייגן, שר החוץ ג'ורג' שולץ ושר ההגנה קאספאר וויינברגר שגו בלי ספק בכך שלא העלו את פרשת ג'ונתן פולארד, במלוא חומרתה, בשיחותיהם הישירות עם ראש הממשלה, יצחק שמיר, בעת שביקר בוושינגטון בחודש

(סוף בעמוד 2)

הקבינט יתמוך הבוקר בחקירה בוועדת המשנה

שמיר: ישראל לא צריכה לטפל במשפחת פולארד ● גרוסמן: פרס צריך לשלוח זר לאבן

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

אמש סמוך לחצות הודיע יועץ ראש הממשלה לענייני תקשורת, אבי פזנר, כי כבר שלשום, בהופעתו בפני ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, הודיע ראש הממשלה, יצחק שמיר, כי הוא מתנגד למינוי ועדת חקירה בפרשת פולארד אך הוא

(סוף בעמוד 2)

נקש בצאתו מבית־המשפט (צילום: רחמים ישראלי)

בג"ץ: נימוקי השר שריד לאי־הסגרת נקש בטלים

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר", וכתבי עתים

הסגרתו של ויליאם נקש לצרפת צפויה בקרוב, ונראה כי שר המשפטים, שהבטיח אתמול למלא בדקדקנות אחר פסיקת בג"צ, אכן יציית לה ויורה בהקדם לפתוח בהליכי ההסגרה.

בית־המשפט העליון, בשבתו כבית־דין גבוה לצדק בהרכב של חמישה שופטים, בראשות הנשיא מאיר שמגר, קבע אתמול, כי אין העילה לאי־הסגרה עומדת במבחן, ולאור זאת, נימוקיו של שר המשפטים, שמיאן לבצע את ההסגרה, בטלים.

עתירות, הקוראות למדינה להסגיר את נקש, הוגשו על־ידי קבוצת

(סוף בעמוד 4)

נסים: להסגיר; גרנות: לפטר

מאת שלי יחימוביץ', כתבת „על המשמר" וכתבי עתים

שר האוצר, משה נסים, אמר אתמול, כי כעת, לאחר החלטת בג"צ, יש להסגיר את נקש לצרפת.

בעת סיור במושבי הדרום, אמר נסים: „פעלתי כדי להביא לידי הסגרתו של נקש בהיותי שר המשפטים, והנה אני רואה שהדבר הולך ומתממש."

(סוף בעמוד 4)

רבין לוקח האחריות על מינוי אל"מ סלע

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

אתמול נעשו מאמצים רבים כדי למתן את הביקורת ההדדית ואת המחלוקות שנתגלעו בין לישכת שר הביטחון לבין צמרת צה"ל בפרשת אביאם סלע.

במשך יום אתמול נתקיימו פגישות בין דרגים בכירים במשרד הביטחון ובצה"ל, כדי להגיע להבנה ולקביעת קו משותף.

מקורות בטחוניים מסרו לכתבנו, כי בניגוד לפרסומים לא מאשים שר־הביטחון בפרשה, לא את הרמטכ"ל, לא את מפקד חיל־האוויר ולא אף אחד אחר. „שר־הביטחון החליט בעצמו לתת לאלוף־משנה סלע את המינוי והוא לוקח על עצמו את מלוא האחריות", אמרו המקורות.

גורמים צבאיים מעריכים, כי המחלוקת והאשמות ההדדיות יימשכו בטונים כאלה או אחרים, עד למועד החלפת הרמטכ"לים.

אבן: יש לקצץ כנפיים ל„שלושת ראשי הממשלה"

מאת אורי דרור, כתב „על המשמר"

„יש לקצץ את הכנפיים של הגוף הקרוי שלושת ראשי הממשלה" – אמר אתמול אבא אבן, יו"ר ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

לדבריו, פורום ראשי הממשלה הוא „תופעה קשה" ויש בו סטייה מהסדר הפרלמנטרי התקין. לדעתו, החוק מעניק לממשלה – לכל חבריה – אחריות לכל מה שנעשה ולא נעשה, וכעת אנו עדים למהלך שאבן מגדירו כ„מונרכיה". כלומר: זרימת העוצמה והאחריות מלמטה למעלה – מהממשלה אל הקבינט ומהקבינט אל ה„שלישייה".

אבן הדגיש, שוועדת המשנה של ועדת החוץ והביטחון, הממונה על פיקוח וביקורת שירותי הביטחון, אינה זקוקה לשום היתר ולשום רשות של הממשלה על־מנת לקיים חקירה. „זו לא רק זכות, אלא חובה שלה לקיים פיקוח וביקורת על תיפקוד הממשלה", אמר אבן.

הראיון המלא עם אבא אבן – מחרתיים ב„חותם".

שביתה כללית בגולן בעקבות מות הדרוזית בידי שוטרים ● עמוד 16

יהודי תמורת 25 ק"ג סוכר – משפט דמיאניוק ● עמוד 4

קרן המטבע רוצה פיחות זוחל בישראל ● עמוד 3

„משהו רקוב" – אי אמון בממשלה בנושא פולארד ● עמוד 3

להסגיר ולפטר

בית־הדין הגבוה לצדק פסק אתמול באופן חד־משמעי, כי נימוקיו של שר המשפטים, אברהם שריר, בהחליטו לא להסגיר לצרפת את הרוצח ויליאם נקש, נעדרו כל ביסוס. על־פי נוסח פסק־הדין, נדרש שר המשפטים לבחון מחדש את החלטתו, ואם לא ימצא נימוקים מיוחדים וכבדי־משקל, עליו להורות מייד להסגיר את נקש לצרפת.

שר המשפטים העמיד אתמול פני תמים, כאשר טען, כי ילמד בדקדקנות את פסק־הדין וימלא אחרי מסקנותיו. שריר יודע היטב, כי אין בידיו שום נימוקים בעלי־משקל, שיצדיקו את אי־הסגרתו של נקש. אילו היו כאלה, היה מציג אותם לפני הבג"צ ולא מסתבך בנזיפה המתפרשת מפסק־הדין. ברוב חוצפתו, אך גם טפשותו, חשף אתמול שריר את מקור המניעים להחלטתו, כאשר בעת ביקורו בשומרון התבטא, כי שאב עידוד רב מן האהדה לעמידתו בקרב תושבי הישובים שבהם ביקר. איזה מוח משפטי הוא זה, המנסה לבסס את שיקול־דעתו בעניין כיבוד החוק ברגשות תמיכה של חוג כזה או אחר בציבור? התבטאות זו, דווקא לאחר פסק־הדין החד־משמעי, חושפת את המניעים הפופוליסטיים של החלטת שר המשפטים.

הבג"צ הוכיח עצמו שוב כגורם יחיד בארץ, העומד על משמר החוק והצדק. מדינת־ישראל חתמה על הסכם־הסגרה עם צרפת, ואי־הסגרתו של רוצח פלילי כנקש אינה יכולה להתפרש, אלא כנסיון להפוך את מדינת־ישראל לארץ־מקלט לפושעים. הבג"צ ביטל לחלוטין את הטיעונים בדבר סכנה לחייו של נקש מידי ארגוני הטירור, אם יוסגר לצרפת. החלטת הבג"צ באה למנוע את צאתו לחופשי של רוצח במקרה של אי־הסגרה, אך גם להזכיר את שר המשפטים, כי סמכותו אינה בלתי־מוגבלת. עליו לכבד את החוק, ובמקרה זה את הסכם ההסגרה החוקי, שאפשר לעקפו רק במקרים מיוחדים במינם, אשר פרשת נקש אינה נכללת ביניהם, על־פי פסיקת הבג"צ.

אם ינסה שר המשפטים לנהוג סחבת כדי ללמוד את הפרשה מחדש, במקום להסגיר את נקש מייד, חייבת הממשלה לכפות עליו את כיבוד הדין. אך בממשלה הזאת הכל ייתכן – גם העדר תגובה על פסק־הדין. אז לא יהיה מנוס מפנייה נוספת לבג"צ, כדי שיכפה מפורשות על שר המשפטים את ביצוע ההסגרה. רק בממשלה הזאת יכול לכהן כשר המשפטים איש כשריר, המתייחס בשרירות־לב לכל עקרונות החוק והמשפט. אין להסתפק בהסגרה מיידית של הרוצח לצרפת, אלא חובה להביא את פיטוריו של שריר ממשרד המשפטים. בממשלה מתוקנת לא היה לו מקום גם בכל תפקיד אחר. [illegible] ממשרד המשפטים, וינסה לנהוג סחבת, כדי שהחלטת ההסגרה תעבור לידי יורשו, והוא, שריר, יצטייר בעיני ציבור מסויים כ„מגן על יהודי מפני הגורל המר של המתנכלים האפשריים לחייו בכלא הצרפתי". יש למנוע משריר את הטכסיס הבזוי הזה. יש להפעיל לחץ על כל הגורמים ששלטון החוק בארץ עדיין יקר להם, להסגיר את נקש מייד, ואילו את שריר לפטר, [illegible] של ביזוי החוק [illegible] שר בממשלה.

אלות וסוסים מול סטודנטים ברמת־אביב

מאת ירון זליג, זהבה מרום, יצחק שור ושלי יחימוביץ', כתבי „על המשמר"

כוח שוטרים וחיילי מג"ב, מצויידים באלות, ומספר שוטרים רכובים על סוסים, פיזרו אתמול בשעות הצהריים, בכוח רב, אלפי סטודנטים שהפגינו ברחובות רמת־אביב נגד כוונת האוצר והאוניברסיטאות להעלות את שכר־הלימוד [illegible].

במהלך ההתנגשות האלימה בין השוטרים לסטודנטים, עצרה המשטרה מספר מפגינים ששוחררו מאוחר יותר.

(סוף בעמוד 2)

הסוס ורוכבו עוצרים את המפגינים; מפגין נגרר בכוח בידי שוטרים.

על המשמר

משלחת הקרן לניסים: רסן השכר ופטר עובדים

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

על ישראל לבצע מדיניות כלכלית כמו זו הנהוגה באנגליה. בעקבות כל עלייה בשכר יש להביא לפיטורי עובדים — אמרו אתמול כלכלני קרן המטבע הבינלאומית לשר־האוצר משה ניסים והזהירו, כי ללא מדיניות מרסנת תחזור האינפלציה ותעלה למאה אחוזים.

משלחת הקרן נמצאת בארץ להכנת דו"ח שנתי על המשק הישראלי. אנשי הקרן אמורים לעזוב בסוף השבוע לאחר שיכינו דו"ח ביניים. הדו"ח הסופי יחובר לקראת חודש מאי.

כלכלני קרן המטבע אמרו לשר־האוצר, שעל הממשלה לשמור על המסגרת התקציבית ולנקוט במדיניות של ריסון שכר. הם הביעו תמיכה ברפורמות בשוק ההון ובמערכת המס שמבצע האוצר.

הפגישה עם ניסים באה בעקבות סדרה של פגישות עם ראשי המשק אותן מנהלים אנשי הקרן בעשרת הימים האחרונים.

ניסים אמר, שיש בדעתו לשמור על המסגרת התקציבית. הוא הציג את שביתת עובדי המינהל והמשק בבתי־החולים כסמל לנחישות רצונו של האוצר לא לוותר לעובדים. הוא הוסיף, כי ימשיך במאמץ למכור חברות ממשלתיות ליזמים פרטיים ולדבריו קיימת הסכמה מלאה בממשלה בעניין זה.

נציגי גימלאי המדינה ייפגשו עם חברי כנסת

מאת א. קרות, כתבנו לענייני עבודה

תשעה חברי כנסת מהשדולה למען הגימלאים ייפגשו היום עם נציגי הגימלאים התקציביים, המחדשים את מאבקם להטבת דמי הגימלה, שנשחקה לדבריהם במהלך שלוש השנים האחרונות בצורה דראסטית.

הגימלאים תובעים מחברי הכנסת, ביניהם יאיר צבן, נאוה ארד, אורה נמיר, יצחק ארצי, דוד ליבאי ודב בן־מאיר, להפעיל את השפעתם על שר־האוצר משה ניסים, המתנגד ליישום החלטת ועדת הכספים לשלם תוספת בשיעור 26.7 אחוז לגימלתם.

מטה המאבק של הגימלאים הודיע אתמול, כי אם תוך הימים הקרובים לא תהיה התקדמות בעניינם, יפתחו בפעולות מחאה בלתי שיגרתיות, הכוללות הצבת משמרות במשרדי הממשלה ושיבוש העבודה בהם.

מספר הגימלאים התקציביים מגיע ל־50 אלף איש, פורשי שירות המדינה והרשויות המקומיות. הצעדים הכלכליים האחרונים של הממשלה פגעו בגימלתם והגדילו את הפער בין הגימלה התקציבית לבין גימלתם של חברי הקרנות ההסתדרותיות.

משפט דמיאניוק ישודר באירופה באמצעות לוויין

מאת אתי רונאל, כתבת „על המשמר"

החל מהיום יועבר משפט דמיאניוק ע"י הערוץ השני לכל מדינות אירופה באמצעות לוויין, ורשתות הטלוויזיה האירופאיות יוכלו לרכוש את הזכויות לקליטתו.

גם במקומות מרוחקים בארץ ניתן יהיה לקלוט את השידורים הישירים של המשפט ע"י התקנתן של צלחות בקוטר של 2.44 מטר.

התקבולים שייכנסו לקופת הערוץ השני משידורים אלה יחולקו שווה בשווה עם הטלוויזיה החינוכית.

נחנך מפעל „דגניה סיליקון" למוצרי גומי רפואיים

מאת שלמה גלזר, כתב „על המשמר"

שר־המסחר־והתעשייה, אריאל שרון, חנך אתמול בקיבוץ דגניה ב' את מפעל „דגניה סיליקון", לייצור מוצרי גומי לשימושים צבאיים ורפואיים.

השר אמר בדברי ברכתו, כי ההתיישבות אינה רק ערך חברתי וכלכלי, הרבה יותר מזה, ויש לעשות הכל כדי לחזקה. הוא הוסיף, כי היצוא התעשייתי ב־86 הסתכם ב־6.8 מיליארד דולר והיצוא החקלאי ביותר מחצי מיליארד דולר.

נציג המפעל, שוקי וולפסון, עמד על השימושים הרבים של הסיליקון, החל מפטמות גומי לבקבוקי מציצה דרך תעשיית הקוסמטיקה ועד רפואה מודרנית. הוא הביע תקווה כי המפעל החדש יפרוץ לשוק המיוחד הזה ויספק את צרכי הטכנולוגיה המתקדמת.

במפעל הושקעו 3.5 מיליון דולר ומקווים להגיע למחזור מכירות של 5 מיליון דולר תוך 5 שנים. יועסקו בו 22 עובדים, כולם חברי קיבוץ שחלק מהם השתלם מספר שנים בארה"ב.

מזכ"ל התק"ם, אהרון ידלין, אמר, כי דגניה ב' משמשת מודל מופת של שילוב החקלאות עם משק תעשייתי ועם הקמת המפעל החדש יגיעו הכנסות המשק מתעשייה ל־50 אחוז.

נבון אישר הצעת חוק לביטול הצנזורה

סגן ראש הממשלה ושר־החינוך־והתרבות, יצחק נבון, אישר הצעת חוק לביטול הצנזורה על מחזות. ההצעה הוכנה לפי הוראת השר ע"י אבנר שלו, מנהל אגף התרבות והאמנות, ועורך־הדין אריה בריק, היועץ המשפטי של המשרד.

הואיל ובינתיים אישרה הכנסת בקריאה טרומית הצעת חוק פרטית של ח"כ מרדכי וירשובסקי לביטול הצנזורה על מחזות, ביקש שר־החינוך מהכנסת לשתף את נציגי משרדו בדיוני הוועדה הפרלמנטרית שתדון בהצעה זו, לשם הכנתה לקריאה ראשונה, וזאת על מנת לשלב את הצעת החוק שהוכנה במשרד החינוך עם הצעת החוק הפרטית.

(שעיה)

חיילינו מוזמנים למסיבת פורים

המתקיימת ביום ו' 13.3.87

המפקדים מתבקשים לשחרר את חיילינו לערב זה

קיבוץ דן

ש"ס ואגו"י „אותתו" לשמיר בהביען אי־אמון בממשלה

בשל יחסה למערכת השיפוט הדתית ● מפד"ל נעדרה מההצבעה וההצעה נדחתה ברוב גדול

מאת מוטי בסוק, כתב „על המשמר" בכנסת

כל הסיעות הדתיות, להוציא המפד"ל, הצטרפו אתמול לאברהם ורדיגר (פאג"י) והביעו אי־אמון בממשלה בשל יחסה למערכת השיפוט הדתית. בין המביעים אי־אמון סיעות ש"ס ואגו"י הקואליציוניות, כולל סגן השר רפאל פנחסי. סיעת המפד"ל נעדרה מההצבעה.

ברוב גדול של הליכוד, המערך ושינוי הוסר האי־אמון מעל סדר יומה של הכנסת.

במשטר דמוקרטי תקין, מחייבת הצבעת אי־אמון בממשלה של סיעה קואליציונית הרחקתה המיידית מהקואליציה, לא כל שכן הצבעת אי־אמון של סגן שר. בקואליציה פירשו את הצבעת סיעת ש"ס, על השר לשעבר יצחק פרץ וסגן השר רפאל פנחסי, כאיתות ליצחק שמיר ולליכוד, כי אם לא יפתרו את הבעיות שהביאו לפרישת פרץ מהממשלה, לא ירחק היום והסיעה תיאלץ להסיק מסקנות מרחיקות לכת.

אי־אמון הצביעו גם שני ח"כים דתיים מהאופוזיציה, ולדמן (התחיה) ואבוחצירא (תמ"י). נמנעו מהצבעה סיעות השמאל.

בנמקו את האי־אמון הדגיש אברהם ורדיגר, כי בית־המשפט העליון החילוני מאמץ יותר ויותר את התזה כי הוא בר־הסמכא לפסוק גם בענייני הלכה שנויים במחלוקת. בכך מעמידה המערכת השיפוטית החילונית את עצמה מעל לסמכותה של מערכת השיפוט הדתית. הציבור הדתי לא יכול להסכים לכך. ורדיגר טען, כי המדינה מפלה בצורה מודעת וברוטאלית את נושאי דגל ההלכה בישראל ומעדיפה עליהם את מערכת השיפוט החילונית.

הפרדת הדת מהמדינה

בשם הממשלה השיב לאי־אמון שר־התחבורה חיים קורפו. הוא ציטט התכתבות בין היועץ המשפטי לממשלה חריש לשר־הדתות בנושא עצומת הרבנים נגד החלטת בג"ץ בפרשת מילה. בהתכתבות זו כתב חריש: „לדידי אין ערוך לחומרתם של הדברים הכלולים בעצומה ואין שיעור לחומרתו של מעשה הפצת אותה עצומה. מי שתרע כמרומה לעשות מכולם הוא אותו דיין, הרב גדליהו אקסלרוד, שנטל על עצמו להיות המוציא והמביא של אותה עצומה". לאחר מכן ציטט קורפו את הספק התנצלות של הדיינים בפרשה זו. לדעתו „המערכת השיפוטית החילונית ומערכות השיפוט הדתיות זהות ואין מקום לטענה על הבדל או אפליה ביניהן". האי־אמון רק יחריף את יחסי דת־מדינה, יגביר את הניכור בין שני חלקי העם ולא יגרום לשמירת כבודה של התורה.

דוד ליבאי (מערך) אמר, כי גם דיין בבית־דין רבני כפוף לחוק המדינה, כולל בנושאי נישואין וגרושין. בפטיציה של הרבנים הושמעה קריאה מפורשת לשרים, השופטים והמשפטים, שלא לכבד החלטת בג"ץ.

יאיר צבן (מפ"ם) אמר, כי הדיינים הדתיים פועלים על־פי ההלכה. מצד אחד הם אינם יכולים לפעול לפי קריטריונים אחרים של זו אמונתם. מאידך, כל כוחם להם מחוק חילוני ומעוצמתה של רשות חילונית. למען התרת הסבך ולמען אחדות העם יש להפריד את הדת מהמדינה.

מפוטרי „מבט": איננו רוצים להפוך לאוכלי לחם־חסד

מאת רפאל גאון, כתב „על המשמר"

מפוטרי „מבט", מפעל לבניה טרומית בשדרות, הפגינו אתמול עם בני משפחותיהם מול משרדי „רסקו" בתל־אביב.

המפגינים, ובראשם אמיר פרץ, ראש המועצה המקומית שדרות, התפרצו לתוך משרדי ההנהלה בתביעה לדון איתם על פתיחת המפעל והחזרתם לעבודה.

„איננו רוצים להפוך לאוכלי לחם חסד ולפרנס את משפחותינו מדמי אבטלה אחרי 20 שנות עבודה ב„מבט"", אמרו המפגינים.

אמיר פרץ קרא להנהלת „רסקו", ש„מבט" היא חברה־בת שלה, לראות את הבעיה דרך עיניהם הירוקות של ילדי המפוטרים, ולא רק דרך הצבע הירוק של הדולרים שקיבלה חברה זו מהממשלה בכל אחת מתוכניות ההבראה שהופעלו.

פרץ גם שלח מברקים לכל שרי הממשלה ולראשי הסוכנות היהודית וביקש את התערבותם. הוא הסביר, שהממשלה חייבת לבדוק להבראתם של מי הוזרמו הכספים הרבים ואמר, כי הסוכנות, שמכרה את המפעל, אינה יכולה להתנער מאחריותה לגורל הפועלים, שהמפעל הוקם בשעתו כדי לספק להם תעסוקה.

חברי כנסת אחדים, ביניהם אורה נמיר, דב בן־מאיר, אמירה סרטני וחיים רמון, הבטיחו להעלות את הנושא בדחיפות על סדר יומה של הכנסת.

מפוטרי „מבט" בהפגנתם מול משרדי „רסקו" בתל־אביב (צילום: בועז לנור)

עו"ד רם כספי מבקש למסור לעיונו את חומר הראיות נגדו

„חפותי תוכח בעליל בהליך משפטי" — טוען עורך־הדין במכתבו לחריש

מאת זהבה מרום, כתבת „על המשמר"

עו"ד רם כספי, ממשתתפי „הפגישה הלילית" שנערכה לפני למעלה משנה במשרדו של עו"ד יגאל ארנון, שלח אתמול מכתב ליועץ המשפטי, בו הוא מבקש לשטוח בפניו את גרסתו לאחר שיותר לו לעיין בחומר הראיות שאספה המשטרה.

במכתבו טוען הפרקליט, כי „אין ולא היה כל פסול משפטי או פסול אחר בעצם קיום הפגישה או בתוכנה".

עו"ד כספי מעיר במכתבו, כי „זכות השימוע" בטרם החלטה נקבעה בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה ובנהלים שננקטו על ידו. הוא מוסיף, כי אם קיימות ראיות לכאורה המצביעות על עבירה, הרי שהוא סמוך ובטוח כי חפותו תוכח בעליל בהליך משפטי.

בכך הצטרף אתמול עו"ד כספי לעמיתו עו"ד יגאל ארנון, שפירסם יום קודם לכן את מכתבו ליועץ המשפטי לממשלה, בו הוא מוחה על מה שהוא מכנה „אינוס המערכת המשטרתית והמערכת המשפטית ע"י עתונאים".

גם עו"ד כספי טוען, כי „עיון קל בפרסומים השונים (שמקורותיהם ברורים) מצביע בעליל כי הלחץ הופעל בכל עת שהמלצה כלשהי אמורה היתה להתקבל".

בשבוע שעבר נודע, כי חמישה מבכירי המשפטנים בפרקליטות המדינה סבורים שיש ראיות לכאורה להעמדתם לדין של כל משתתפי אותה פגישה, המכונה „הפגישה הלילית".

פגישה זו זומנה לפני למעלה משנה, לאחר שפורסם כי ח"כ שלמה עמר השתמט משירות מילואים בלבנון והחזיר את אלברט אוזולאי לעבודה ב„אגד" תמורת [illegible] בעניין זה.

במכתב שנשלח אתמול, טען עו"ד רם כספי, כי „כפרקליטו של ח"כ שלמה עמר, ומילאתי לדעתי שליחות וחובה יסודית של עו"ד כלפי לקוח כשנאותי, בתנאים שנקבעו, ליטול חלק בפגישה אותה נתבקשתי לקיים ע"י ח"כ שלמה עמר, כדי שאלברט אוזולאי יוכל למסור מהי האמת ומהן העובדות, כהווייתן נוכח פרסומים מסויימים שנעשו כביכול מפיו בכלי התקשורת".

בג"ץ דחה עתירת תושבי חברון להסיר הגדרות מול חנויותיהם

מאת מנחם עברי, כתב „על המשמר"

בית־המשפט הגבוה לצדק דחה אתמול את עתירתם של בעלי החנויות הערביים בבית הדסה בחברון לסלק את הגדרות שהקים המימשל הצבאי מול חנויותיהם.

השופטים קיבלו את שיקולי הבטחון של המימשל הצבאי וקבעו, כי הם ערים על שיקולי הפרנסה של הסוחרים הערביים.

כתבנו מציין, כי המתנחלים לוטשים עין מזה זמן רב אל החנויות האלה, הממוקמות ברחוב שמאחורי של בית הדסה. לפני שמונה שנים שברו המתנחלים את תקרת אחת החנויות האלה, זרקו את תכולתה אל הרחוב, וכאשר הגיע בעל חנות אל חנותו היכו אותו מכות נמרצות. כאשר באה המשטרה לחקור התעמתו באמתלה כי הרצפה נפלה בלהט הריקודים במסיבת פורים.

משום צעד של ממש לא ננקט נגד המתנחלים, אבל המימשל הצבאי החזיר את בעל החנות אל חנותו ובנה תקרה עבה מבטון מזוין כדי שהמתנחלים לא יתנכלו לו שנית.

שר־הבטחון יצחק רבין החליט בכל הוראה שיש לפנות את הסוחרים מן המקום. תחילה ניסה המושל הצבאי של חברון לשכנע אותם להסתלק מרצונם, ומשסירבו, בנה גדר מול החנויות [illegible] להרחיק קונים מהן [illegible].

מערכת הבטחון טוענת כי [illegible] הכלה בחנויות האלה. [illegible] אם החנויות יימסרו למתנחלים [illegible].

המשכים

יו"ר מועצת הנשיאים

(סוף מעמוד ראשון)

שעבר — אמרו אתמול פקידי רשות אמריקניים.

בכך הודו, כי הם עצמם נושאים בחלק מן האחריות למשבר הנוכחי ביחסים בין שתי המדינות.

כה בעת, פירסם יו"ר מועצת הנשיאים של הארגונים היהודיים הגדולים בארה"ב, מוריס אברם, הודעה בזכות העונש הכבד שהוטל על פולארד — מאסר עולם. ההודעה מגדירה את גזר־הדין כ„צודק" וקובלת על קידומם של כמה מן הישראלים שהיו מעורבים בפרשת הריגול. ההודעה נמנעת מכל ביקורת ישירה על ממשלת ישראל.

חברי מועצת הנשיאים עומדים לבוא לישראל בשבוע הבא ולהפגש בירושלים עם ההנהגה הישראלית הבכירה. בשיחות פרטיות יתלוננו, ככל הנראה, מרה על התנהגותה של ישראל במהלך הפרשה כולה. מנהיגים יהודיים אמריקניים אמרו, כי הם מתקשים מאוד בימים אלה לגונן על ממשלת ישראל בארה"ב.

שוטה ופזיזה

פקידי־רשות אמריקניים אמרו, כי נראה ששמיר פירש שלא כהלכה את השתיקה של רמי־הדרג במימשל האמריקני. לדבריהם, הגיע ראש הממשלה למסקנה המוטעית, כי החלטת המימשל להמנע מדיון בפרשת פולארד בשלושת ימי שיחותיו בוושינגטון, מעידה על נכונות אמריקנית ליישב את הבעיות בשקט.

„היה עלינו להדגיש את הנושא ביתר־שאת", אמר אחד מפקידי־הרשות. „שגינו".

אנשי מימשל אמרו עוד, כי וושינגטון הבהירה לשמיר בחודשים האחרונים, בשיחות פרטיות, את חומרת הפרשה. אך ערב ביקורו בארה"ב הודיעו לו האמריקנים, כי אין בכוונתם להעמיד את הפרשה במוקד השיחות בינו לבין ראשי המימשל.

„אך שמיר לא פירש כהלכה את כוונותינו," אמרו פקידי מימשל אחרים. „הנשיא היה חייב להבהיר לו אישית, במונחים שאינם משתמעים לשתי פנים, עד כמה פזיזה ושוטה היתה ישראל בהפעילה את פולארד", אמרו הפקידים.

העיתונות נסערת

בכמה וכמה ראיונות עם עיתונאים ישראליים בוושינגטון, בעקבות שיחותיו הרשמיות בבית הלבן ובמשרדי החוץ וההגנה, יצא שמיר מגידרו בהדגשת העובדה, כי פרשת פולארד אפילו לא הועלתה בשיחות. היתה זו העיתונות — טען שמיר — שניפחה את הפרשה הרבה מעבר למימדיה האמיתיים.

דבקות משותפת

מוריס אברם מרגיש בהודעתו מטעם מועצת הנשיאים של הארגונים היהודיים הגדולים בארה"ב, כי מעשה הריגול, שעליו נידון פולארד בחומרה „ובצדק", היה „מעשה פלילי חמור, שהיה אסור להניח לו שיקרה." הוא נמנע מביקורת ישירה על ישראל, אך קובל על קידומם של אלוף־משנה אביאם סלע ורפאל איתן, החשודים, כי הם שהפעילו את פולארד וניהלו את פעילות הריגול שלו.

„אני מודאג עמוקות גם מן האופן שבו מבין הציבור (בארה"ב) את היחס הרשמי שהוענק (בישראל) לאלוף־משנה סלע ולרפאל איתן, ואביע את דאגתי זו לפני הרשויות הנוגעות בדבר, כאשר אבקר בישראל בשבוע הבא," אמר אברם.

„מדינת ישראל התנצלה „על מבצע בלתי־מורשה זה, באמצעות מי שהיה אז ראש ממשלתה, שמעון פרס, לפני הדרגים הגבוהים ביותר של המימשל האמריקני. אין כל צידוק אפשרי למעשיו של פולארד, שפגעו באמריקנים כולם. ברור לי, כי היחסים בין ארה"ב וישראל — שתי דמוקרטיות, שהאינטרסים החיוניים שלהן קשורים קשר הדוק — חזקים דיים להתגבר על פרשה מצערת זו. ישראל זקוקה לארה"ב. ארה"ב זקוקה לישראל. תלות הדדית זו תהיה — והיא אכן חייבת להיות — השיקול המכריע, הקושר את שתי המדינות זו לזו בדבקותן המשותפת בחירות, בצדק ובכבוד האנושי", כתב אברם בהודעתו.

המתיחות תיגבר

דוברי המימשל האמריקני השתדלו אתמול להימנע מכל תגובה פומבית על פרשת פולארד, אך בשיחות פרטיות ציינו פקידי מימשל, כי המתיחות בין וושינגטון לירושלים תיגבר ככל הנראה במרוצת הימים הקרובים, אחרי שמשרד המשפטים האמריקני יגיש כתבי־אישום רשמיים נגד שלושה ישראלים. בשלב מוקדם יותר של חקירת הפרשה, קיבלו השלושה חסינות מפני העמדה לדין, בזכות שיתוף הפעולה שלהם עם חוקרי הפרשה האמריקניים. השלושה — רפאל איתן, יוסף יגור (היועץ המדעי בקונסוליה הישראלית בניו־יורק) ואירית ארב (מזכירה בשגרירות ישראל בוושינגטון) — נמצאים בישראל, ומאשימים אותם, כי שיקרו לחוקרים האמריקניים, בנסותם לחפות על תפקידו של אביאם סלע בגיוסו של פולארד. סלע עצמו הואשם בשבוע שעבר רשמית באשמות־ריגול.

אין תגובה

דובר משרד החוץ האמריקני סירב אתמול להגיב על ידיעות, שלפיהן צימצמה ארה"ב את שיתוף־הפעולה שלה עם ישראל בתחום המידע המודיעיני. הוא סירב גם לומר, בתשובה לשאלה אחרת, אם המימשל מרוצה ממידת שיתוף־הפעולה של ישראל בחקירת פרשת פולארד. בסירוב להגיב השיב גם על שאלות בדבר הוויכוח הניטש בישראל בנושא זה, ובעיקר לגבי השאלה, אם חייבת ישראל להקים ועדת־חקירה לבירור הפרשה.

„ממשלת ישראל היא החייבת להחליט בעניין זה", אמר הדובר, צ'ארלס רדמן.

העיתונות האמריקנית המשיכה אתמול לתקוף את ישראל ולגנותה. בעל הטור ב„וושינגטון פוסט", ריצ'ארד כהן, למשל, כתב, כי בעקבות פרשת פולארד, נאלצים עתה היחסים בין שתי המדינות לעמוד במיבחן „הבוז שבו מתייחסת ישראל לרגישויות של ארה"ב".

הקבינט יתמוך הבוקר

(סוף מעמוד ראשון)

תומך בקיום בדיקה במסגרת ועדת המשנה לשרותי מודיעין של ועדת החוץ והביטחון.

להצעה זו מובטחת, איפוא, תמיכת רוב חברי הקבינט וצפוי כי היא תתקבל. ראש הממשלה יאמר, כי יש לקוות, שבעקבות העברת פרשת פולארד לבדיקת המשנה של הכנסת, יירגעו הרוחות, בעיקר בארה"ב.

בפני הקבינט יופיע הבוקר חנן בר־און, שכיהן בתקופת הפרשה ולאחריה כמשנה למנכ"ל משרד־החוץ. אנשים אלה ימסרו לקבינט דיווחים על השתלשלות פרשת העסקתו של ג'ונתן פולארד, בעקבות טענות השר בר־לב, כי כל הידוע לו על הפרשה בא מפרסומים בכלי התקשורת.

הקבינט ידון בהשלכות פרשת פולארד ובתביעות לחקירת הפרשה בעקבות שלוש שאילתות שהועלו בעניין זה בממשלה ביום א'.

אמש נודע, כי מ"מ ראש הממשלה ושר הביטחון, שמעון פרס, יתמוך בקבינט בהעברת פרשת פולארד לבדיקה בוועדת המשנה לשרותי מודיעין של ועדת החו"ב של הכנסת. עד כה טען פרס, כי השעה אינה מתאימה לחקירה וקודם־כל יש לפעול לשיפור היחסים עם ארה"ב.

אל פרס ושמיר עשויים להצטרף למעשה כל חברי הקבינט, כנראה פרט לשניים: עזר וייצמן, התובע הקמת ועדת חקירה על־פי חוק, ושר־הביטחון, יצחק רבין, המתנגד לכל חקירה ואמש הודיע כי הוא מתנגד גם לבדיקה על־ידי ועדת משנה של הכנסת.

כתבנו בעמק, שלמה גלזר מוסיף:

„עלינו לדאוג קודם כל לענייני המדינה וליחסים בינינו לבין ארה"ב. מדינת ישראל אינה קשורה לפולארד. לא שכרה אותו ולא הטילה עליו משימות ריגול ולכן המצב של משפחת פולארד הוא בעייה אולי מוסרית או אנושית אבל לא בעייה שמדינת ישראל בתור שכזאת צריכה לטפל בה". אמר ראש הממשלה, יצחק שמיר, במסיבת עיתונאים שקיים אתמול בביקורו במגדל העמק שם הוענקה לו אזרחות כבוד של העיירה מידי ראש המועצה שאול עמור.

מזכיר צבא ארה"ב לארץ — המימשל רוצה להוריד פרופיל

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

המימשל האמריקני הודיע אתמול לשלטונות ישראל „להוריד פרופיל" ולא לתת פרסום מסיבי לעובדת ביקורו הצבורי בישראל של ג'ון מרש, מזכיר צבא היבשה של ארצות הברית.

הודעה זו גורמת למורת־רוח בישראל, לאחר שקיוו כאן להפיק את המירב מעובדת ביקור אישיות בטחונית בכירה מארה"ב לאחר פרשת פולארד.

שגרירות ארה"ב בישראל ביקשה אתמול אחר הצהריים ממשרד הביטחון, להצניע את הביקור.

ג'ון מרש יגיע לישראל ביום ... לביקור רשמי של חמישה ימים כאורח שר הביטחון, יצחק רבין. הוא יסייר במתקני צה"ל ובתעשיות בטחוניות וישמע סקירות בעניינים שונים.

חלופת צה"ל ל„לביא" נבדקת במשרד־הביטחון

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

למרות הוראת שר הביטחון להקפיא כל דיון והכרעה בעניין ה„לביא" נבדקת בימים אלה במערכת הביטחון באופן לא רישמי הצעת צה"ל לחלופה ל„לביא".

על פי לוח הזמנים המתוכנן, היה אמור הרמטכ"ל להציג מחר באופן רישמי בפני פורום בראשות רבין את ההצעה שהכין צוות בין־זרועי בצה"ל, אולם דיון זה לא יתקיים לפי שעה.

לכתבנו נודע, כי קיימת מגמה במערכת הביטחון לדחות כל הכרעה בעניין ה„לביא" עד למחצית חודש אפריל וכי אין להחלטת רבין בנוגע להקפאת הדיונים כל קשר למועד החלפת הרמטכ"ל.

המשכים

סוסים מול סטודנטים

(סוף מעמוד ראשון)

ההתנגשות בין השוטרים למפגינים החלה מייד בתום עצרת־מחאה, שערכו הסטודנטים בכניסה לאוניברסיטת ת"א. הסטודנטים החלו נעים במורד דרך איינשטיין לכיוון כביש החוף, כשהם מניפים שלטים, עליהם נכתב „שיקום האוניברסיטאות לא על גב הסטודנטים" ו„שכר לימוד הוא לחם ולא קוויאר".

כוח משטרה גדול, שהמתין למפגינים במורד דרך איינשטיין, הורה להם לחזור לכיוון הקמפוס, תוך הכרזה, כי צעידתם מהווה חריגה מתנאי רשיון ההפגנה שבידיהם.

הסטודנטים המשיכו לצעוד עוד מספר דקות, כשלפתע הסתערו לכיוונם ארבעה שוטרים רכובים על סוסים וכן כוח של חיילי מג"ב מצויידים באלות. השוטרים החלו להדוף את הסטודנטים, תוך שהם קורעים מידיהם את השלטים שהניפו.

הסטודנטים הגיבו בקריאות „מדינת משטרה" וניסו לחדש את התקדמותם.

צעד ראשון

במשך למעלה מחצי שעה, המשיכו שני הצדדים להתנגש זה באלה, ובמהלך התיגרות עצרה המשטרה מספר סטודנטים, אותם כינסו השוטרים בתוך שלושה ג'יפים של משמר־הגבול, שחנו בסמוך.

בין העצורים היה גם יו"ר התאחדות הסטודנטים הארצית, דוד ברמן. כמה מן הסטודנטים התיישבו על הכביש, ובגשם סוחף המשיכו בקריאות „מדינת משטרה" ו„לא נתפזר".

לאחר דקות ארוכות של מתח, בהן ניסו מנהיגי הסטודנטים למתן את תגובות השוטרים להפגנה, איפשרה המשטרה ליו"ר ההתאחדות, דוד ברמן, לפנות אל המפגינים ולבקש מהם לפנות לכיוון הקמפוס. ברמן נעתר לבקשת המשטרה, תוך שהוא תובע מהשוטרים, כי בתמורה ישוחררו כל הסטודנטים שנעצרו.

משקיבלה המשטרה את ההצעה, פנה ברמן לסטודנטים והכריז על המשך ההפגנה מול משרדי הנהלת האוניברסיטה. הוא הצהיר, כי ההפגנה היתה הצעד הראשון במאבק ארוך, אותו מתכוננת התאחדות הסטודנטים לנהל נגד הכוונה להעלות את שכר־הלימוד.

רק 800 ד'

כתבנו מוסיף, כי קודם לצעדת הסטודנטים, התקיימה מול שער הכניסה לאוניברסיטה עצרת־מחאה, בה קראו אלפי סטודנטים, מכל המוסדות להשכלה גבוהה, לבטל את הכוונה להעלות את שכר־הלימוד. הסטודנטים מחו על העובדה, כי היטל־הרכב ואגרת היציאה לחו"ל בוטלו או הופחתו, בעוד שאגרת־הלימוד שלהם מתייקרת. הם קראו לביטול האגרה ולהעמדת סך שכר־הלימוד באוניברסיטאות על כ־800 דולר בשנה.

במהלך העצרת, הופיעו לפני הסטודנטים הזמרת קורין אלאל ולהקת „משתפי־הפעולה".

גירסת המשטרה

דובר המשטרה במחוז תל־אביב, זאב אהרוני, מסר אתמול, כי הסטודנטים באוניברסיטת תל־אביב קיבלו לבקשתם רישיון להפגין בצומת הרחובות איינשטיין פינת האוניברסיטה, כדי לאפשר להפגנה להיערך ללא הפרעה, סגרה המשטרה את הכביש. אך בניגוד לתנאי הרישיון ובניגוד לסיכום שהושג בפגישה בין מארגני ההפגנה לבין ניצב־משנה אריה עמית, לא התפזרו הסטודנטים, למרות שהסכימו כי יתפזרו ללא תהלוכה.

ראשי הסטודנטים הודיעו אתמול לוועדת החינוך של הכנסת, כי הם ישביתו את כל מערכת ההשכלה הגבוהה, משום שאין כל סיכוי לגשר על הפער בין תביעות האוצר והאוניברסיטאות לבין יכולת הסטודנטים לשלם.

סטודנטים באוניברסיטת בן־גוריון בבאר־שבע למדו אתמול כרגיל.

חשוד באונס ברמלה נעצר והודה במעשה

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

תושב רמלה בן 30 נעצר אמש כחשוד באונס קטינה בת 17. החשוד הודה במעשה.

ביום א' בערב ביקשה הבחורה, תושבת רמלה, לחזור לביתה מרחובות. בחור שהכירה הציע להסיעה. בדרך סטה הנהג לפרדס ליד מושב ישרש שם ניסה לאנוס את הבחורה בכוח. הצעירה הצליחה להימלט מהרכב והבחור פתח במירדף אחריה, תפש אותה וכשהוא מאיים עליה במוט ברזל שברשותו, אנסה ונטש אותה בפרדס.

הבחורה הצליחה לרשום את מספר הרכב. לאחר מכן הגיעה לביתה אך פחדה לספר להוריה על מה שאירע. למחרת ניגשה לאחת מעובדות לשכת הרווחה וסיפרה לה אודות האונס.

אמש אזרה הצעירה אומץ ובאה לתחנת המשטרה ברמלה יחד עם העובדת הסוציאלית ששמעה יום קודם לכן את הסיפור. היא מסרה את מספר הרכב ואת תיאור החשוד. על־פי תאורה הצליחו שוטרי משטרת רמלה למצוא את האנס. הבחור נשבר והודה במעשה.

„על המשמר" עתון יומי

המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת

עורך ראשי: סבר פלוצקר
עורך משנה: ישראל זמיר
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל

המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 3—43360—4
המען למכתבים: שירות שק־דואר נעול ת"א 61999

"AL-HAMISHMAR"
(The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652

סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנסור חדרים 102—121. טל' 233161—3. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה: 33134 רח' סבנור 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

צלצול מהיר

פרופסור ש.ז. פלר, מומחה לדיני הסגרה:

בג"ץ מנחה את שריר להסגיר את נקש

העותרים לבג"ץ בבקשה להסגיר את ויליאם נקש מהודיניסא, ועורך דינו ומשפחתו מאירדינסא, נחלקים בינהם על פירושו של פסק הדין, שניתן אתמול על־ידי בית־המשפט העליון בעניין זה. מהו הפירוש שלך?

ברור שאם בג"ץ היה מצוה על שר־המשפטים להסגיר את נקש, היו מתבדרות כל התקוות, והאיש היה מוסגר בתאריך שייקבע יחד עם המדינה שביקשה את ההסגרה. היות ואין צו כזה, יכולים לבוא האדון והגברת, אינני יודע מה שמם, ולומר: טוב, יש לנו סיכויים ויש לנו כל מיני נימוקים למה אין להסגירו. והרי היה להם כל הזמן שבעולם עוד לפני הגשת העתירה, להגיש את טיעוניהם לבג"ץ. ובג"ץ — בהתחשב ... או באמצעות שר־המשפטים, שגם הוא עמד, במספר [illegible]

כצו [illegible]

והיה ויחליט [illegible]

הוא יוכל לעשות כן רק מתוך נימוקים ועובדות כבדי־משקל, שיניחו את דעתה של המדינה המבקשת את ההסגרה. זוהי הדרך שבה צריך השר לפעול במקרה זה ובכל מקרה אחר.

ואם לאו?

אז יהיה עוד בג"ץ, שיורה לשר המשפטים לחתום על צו הסגרה מיידי, באופן ישיר.

אתי רונאל

בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של בעלי, אבי וסבנו היקר

צבי כהני

ההלוויה תתקיים היום, יום ד', י' אדר (11.3.87)
בשעה 12.00 בצהריים בבית העלמין בחולון

אוטובוס ייצא מבית המנוח מרחוב מודיעין 141, גבעתיים,
בשעה 11.00 לפני־הצהריים

המשפחה המתאבלת

חלפו 25 שנה לנפילת בנינו היקר

מיכה

בקרב נוקייב
בי"א באדר תשכ"ב

נעלה לקברו ביום חמישי, 12.3.87, בשעה 15.00

המשפחה
וקיבוץ שמיר

„משהו רקוב במימשל הישראלי ויש להסיר את המוגלה מהגוף"

אמר ח"כ שם־טוב בהצעת אי־אמון בממשלה בשל פרשת פולארד ● הרוב הקואליציוני המאסיבי הסיר ארבע ההצעות

מאת מוטי בסוק, כתב „על המשמר" בכנסת

„פרשת פולארד היא חריג גמור ממדיניות של ישראל. מישגה מצער של הנוגעים בדבר. ממשלת ישראל התנצלה בפני ממשלת ארה"ב לאחר היעצרו של פולארד. למרות שהדרג המדיני לא היה שותף למעשה". דברים אלו אמר אתמול שר־התחבורה, חיים קורפו, בהשיבו לארבע הצעות אי־אמון בממשלה בשל פרשת פולארד.

הרוב הקואליציוני המאסיבי הסיר את כל ההצעות מעל סדר יומה של הכנסת. בעד האי־אמון הצביעו עם סיעות האופוזיציה גם וירשובסקי משינוי. חיים רמון מהמערך נמנע מהצבעה.

חלק גדול מהמשתתפים בדיון בפרשה מחה או הביע תמיהה על שהממשלה שלחה להשיב להצעות אי־האמון שר זוטר, שאינו שותף לקבינט המדיני ואיננו נמצא בסוד העניינים.

ויקטור שם־טוב (מפ"ם) הגדיר את פרשת פולארד כ„עסק הביש של שנות ה־80". שוב עולה השאלה מי נתן את ההוראה. ההצטברות של פרשיות אירגן שב"כ ופולארד מראה כי משהו רקוב במימשל הישראלי: אם לא יסלקו את המוגלה ייפגע הגוף כולו. כפרשת ריגול הפך סיפור פולארד לבדיחת השנה בכל קהילות הריגול בעולם. דווקא השרים הבכירים מנסים לטשטש את הפרשה מטעמים מובנים. הם מנסים להסתיר מהעם את הנזק העצום שהיא גרמה, כדי שאיש, כולל הם עצמם, לא יצטרכו לתת את הדין. כל העולם מזדעק לנוכח הפרשה, חוץ מממשלת ישראל. הוסיף שם־טוב. מה שלא הצליחו לעשות כל מדינות ערב גם יחד, לשבש את יחסי ארה"ב־ישראל, הצליחה לעשות דווקא ממשלת ישראל. בפרשת פולארד כרוכים יחדיו טפשות, חובבנות וחוסר אחריות ברמה הלאומית. רק ועדת חקירה ממלכתית תצליח לחלץ את המדינה מהפרשה. המצב הנוכחי של „לא ידעתי" לא יכול להימשך, אמר שם־טוב.

יוסי שריד (ר"צ) סיפר לח"כים, כי הוא יוזם הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית לבדיקת פרשת פולארד.

מי נתן את ההוראה?

„אין משלה בלי אבא" — קראו חברי מפ"ם שקיימו אתמול אחה"צ משמרת מחאה מול משכן הכנסת בירושלים. בעת שחברי הכנסת של מפ"ם העלו הצעת אי־אמון בממשלה בעקבות פרשת פולארד. המפגינים דרשו להקים ועדת חקירה לפרשה. משום שלדעתם האחראים לה צריכים לתת את הדין. „לא ייתכן שאיש מהמעורבים לא יהא אחראי לפרשה זאת". אמרו המפגינים. חברי מפ"ם החלו בהחתמת עצומה להקמת ועדת חקירה ובדעתם לערוך הפגנות נוספות בנושא.

(עתים) (צילום: רחמים ישראלי)

קרן המטבע מתנגדת לרפורמה במס וממליצה על פיחות זוחל

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

בדו"ח הביניים המסכם את שיחותיה בארץ ממליצה משלחת קרן המטבע הבינלאומית לממשלת ישראל לאמץ מדיניות של פיחות זוחל במידה ולא יתממש היעד של הורדת האינפלציה לפחות מאחוז אחד לחודש. „היתרון הברור", נאמר בדו"ח. „יהיה בפיזור הפיחות המתבקש".

התנגדות אנשי הקרן לרפורמה המוצעת במס על יחידים נעוצה באי־הרחבת בסיס המס, וזאת בזמן שההכנסה הפנויה והצריכה „עדיין בתהליך של גידול מהיר". אולם הדו"ח מברך על הרפורמה המוצעת במיסוי על חברות.

הדו"ח מותח ביקורת על הקטנת תשלומי המעסיקים לביטוח הלאומי כתהליך לעדכון שער החליפין. ישראל מוזהרת על־ידי הקרן מפני התפתחויות כגון אלה בברזיל ובארגנטינה. „המרמזות שאין לקחת כמובנת מאליה הצלחה מתמשכת של תוכניות ייצוב וכי הכרסום בהן עלול להיות מהיר ומודגש ברגע שהתוכניות סוטות ממסלולן המקורי".

באשר למדיניות המוניטרית טוען הדו"ח, כי הגמשתה בשנת 86' היתה מהירה מדי וכי הגידול בנזילות כתוצאה מהרחבת האשראי והעודף במאזן התשלומים היה מהיר מדי. לכן משבח הדו"ח את „הידוק מדיניות האשראי בראשית 87'". לדעת הקרן, הפיחות של ינואר היה מוצדק.

נקודות נוספות בדו"ח:

● יש לחזור לאינפלציה שלא תעבור את האחוז בחודש החל מאפריל, מבלי לבסס זאת על פיקוח על מחירים.

● יש להאט את קצב הגידול באשראי הבנקאי למחצית שיעורו ב־1986, וזאת על־ידי ריבית גבוהה יחסית.

● יש לרסן יבוא הון „כדי למנוע חזרה על הנסיון של 1978" (הליברליזציה של ארליך).

● יש לצמצם את הגרעון בתקציב על־ידי קצוץ נוסף או הגדלת הכנסות.

● יש להימנע מחקיקת חוק שכר מינימום „העלול לדחוף מעלה את כל מבנה השכר".

● יש לנהל מדיניות מחירים פעילה, לרבות מתן יבוא מתחרה עונתי, על מנת למנוע האמרת מחירים בארץ.

מבטחים

מוסד לבטוח סוציאלי של העובדים בע"מ

הנדון: קבלת החלטה מיוחדת

ניתנת בזה הודעה כי האסיפה הכללית שלא מן המנין של החברה, תתכנס ביום שלישי — 17.3.87 בשעה 11.00 לפנה"צ, בבית מבטחים, רחוב אבן־גבירול 30, ת"א, כדי לקבל החלטה מיוחדת כמפורט בסדר היום:

סדר היום: איחוד כולל של שש קרנות הפנסיה ההסתדרותיות.

אם כעבור חצי שעה מהמועד שנקבע לאסיפה זו, לא ימצא המנין החוקי, תתבטל האסיפה ותידחה בשבוע אחד ותתקיים ביום שלישי - 24.3.87 באותה שעה ובאותו מקום.

אם באסיפה השניה לא ימצא המנין החוקי, כעבור חצי שעה מן המועד החוקי הקבוע, דהיינו: ב־24.3.1987 שעה 11.30, ייחשבו החברים הנוכחים למנין חוקי.

דורון בנימין
מזכיר מבטחים

יש־דיבור
YESH DIBOOR
עמוד לנוער
מדור חדש במוסף לשבת של על המשמר
ביום שישי הקרוב

פרופ' אבינרי אינו מועמד לשגריר בארה"ב

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

בעקבות ידיעות כי ראש הממשלה שוקל ברצינות את אפשרות מינויו של פרופ' שלמה אבינרי לכהונת שגריר ישראל בארה"ב, כמועמד מוסכם עליו ועל שר החוץ שמעון פרס, דחה אמש פרופ' אבינרי אפשרויות זו ואמר כי אין הוא מועמד לתפקיד.

פרופ' אבינרי, שרואיין בתוכנית „היום הזה", אמר, כי תפקיד השגריר בוושינגטון הוא המורכב ביותר בשרות הדיפלומטי ולכן לשגריר חייבת להיות תקשורת טובה לא רק עם שר החוץ, אלא גם עם ראש הממשלה. פרופ' אבינרי העיד על עצמו כי אינו עומד בתנאים אלה ואמר כי מסיבה זו אין הוא מועמד לתפקיד.

פרופ' אבינרי הוסיף, כי בתנאי ממשלת האחדות, שום מועמד פוליטי לא יוכל לעמוד בתנאים אלה של קיום תקשורת טובה עם שר החוץ וראש הממשלה באחד.

רבין אסר על צה"ל להשתמש במתקני „העבודה"

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

שר־הבטחון, יצחק רבין, הורה לאחרונה לשלטונות צה"ל לחדול מלהשתמש במתקני „בתי ארלוזורוב" השייכים למפלגת העבודה.

משרד־הבטחון וצה"ל משתמשים בעיתות־חירום, בתרגילי גיוס ובהזדמנויות אחרות בכ־2500 מתקנים ברחבי הארץ, 90 מהם הינם מבנים השייכים למפלגות שונות ו־30 לחברת „בתי ארלוזורוב" החזיקה בנכסי מפלגת העבודה.

על־פי סיכום עם משרד־הבטחון, מזכה המשרד את הגופים השונים בהוצאות הנקיון ובחשבון הטלפון בגין השמוש במבנה. אולם חברת „בתי ארלוזורוב" דרשה מצה"ל גם הוצאות מים וחשמל, דבר שהביא לתוספת של 25 אחוז בעלות השימוש.

לאחר שהצדדים לא הגיעו להסכם, הורה כאמור שר־הבטחון שלא לעשות כל שמוש במבנים של מפלגת העבודה.

מיבצע לגילוי מוקדם של סרטן העור בקיבוצי הנגב

מאת שלי יחימוביץ', כתבת „על המשמר"

20 אחוז מכלל האוכלוסיה שנבדקה בקיבוצי הנגב במסגרת מיבצע גילוי מוקדם של סרטן העור נזקקו לטיפול, לניתוח, או למעקב צמוד ודחוף.

בקרב אוכלוסיה זו התגלו גידולים ממאירים בשלבים התחלתיים ומספר רב של מצבים טרום־גידוליים. רוב הגידולים אינם קטלניים, לפחות לא בטווח המיידי.

בעקבות תוצאות הבדיקה קיבלו הקיבוצים הנחיות כיצד להימנע מחשיפה לשמש.

במהלך המיבצע, שהוא חסר תקדים בארץ, התברר, כי אנשים בהירי עור שנחשפו לשמש היו הנפגעים העיקריים כתופעות של סרטן העור. אנשי הקיבוצים בדרום הם בהירי עור וחשופים לשמש, ולכן יש סבירות גבוהה שילקו בסרטן העור.

במסגרת המיבצע „פושטים" צוותים של רופאים כירורגיים פלסטיים מבית־החולים סורוקה בבאר־שבע על קהילות שלמות במרחבי הנגב, כדי לגלות גידולים סרטניים בעור ולטפל בהם בזמן. יוזם המבצע הוא ד"ר ליאור רוזנברג מהפקולטה למדעי הבריאות באוניברסיטת בית גוריון, וראש המרכז למחקר ופיתוח שרותים מתקדמים בכירורגיה פלסטית.

ד"ר רוזנברג הגה את הרעיון בעקבות טיפול בחולים שהגיעו אליו בשלבים מתקדמים של המחלה. במקרים רבים הסתיים הטיפול בהם — בכישלון. ד"ר רוזנברג אמר כי איבחון מוקדם מביא להצלת האנשים ואפילו לריפויים באופן מוחלט.

בנוסף לבדיקת האיתור, רושמים הרופאים גם את מידת הפגיעות של הנבדק לסרטן העור. החולים הזקוקים לטפול מיידי מתקבלים במחלקה לכירורגיה פלסטית בבית החולים סורוקה בבאר שבע.

לרבקה ויונס נוסבוים

מיטב הברכות
להולדת הנכדה חופית
בת לדליה ולעופר

בית „על המשמר"

לחברינו
אדית ורפי גאון

ברכות לבביות
לנשואי עידית ורונן

בית על המשמר

המשכים

נסים: להסגיר את נקש

(סוף מעמוד ראשון)

ח"כ אלעזר גרנות (מפ"ם), שהצטרף לעתירה בעד הסגרת נקש, אמר אתמול בתגובה על פסק־הדין, כי בבטלו את משקל נימוקיו של שריר, פתח בית־המשפט שער לבדיקת מניעיו ולהטלת ספק באמינותו.

ח"כ גרנות גורס, כי פסיקת הבג"צ אינה משאירה אפשרויות רבות בידיו של ראש הממשלה, ועליו להעביר את שריר מתפקידו ולחייב את מחליפו לפעול ברוח הבג"צ.

„לממשלה, אחרי פרשות השב"כ איראן ופולארד, ניתנת אפשרות לזכות עצמה מפרשת נקש," אמר גרנות.

היועץ המשפטי לממשלה היה חלוק מלכתחילה עם השר הממונה עליו וצידד ללא פשרות בהסגרה.

הוועד מפגין

הוועד הציבורי למניעת הסגרתו של נקש ערך אתמול הפגנה ליד משכן הכנסת לחיזוק ידי שר המשפטים. קומץ המפגינים, שנאלץ להתמודד עם הרוח הקרה, אמר, כי הגורל לא נסתם ובאמתחתו של שריר נימוקים די־הצורך כדי לסכל את ההסגרה.

מצב רוח טוב

ויליאם נקש היה שרוי ברוח טובה לאחר הקראת פסק־הדין, וכאשר התבקש להגיב, אמר: „מה אפשר כבר להגיד? החלטתו הראשונית של שר המשפטים היתה צודקת ואני מקווה שגם לאחר פסק־הדין הזה הוא יחזיק בהחלטה." נקש אמר עוד, כי הוא מקווה שלא יוסגר לצרפת והוא אופטימי ביותר בעניין זה.

דינה נקש אמרה לכתב עת"ם, כי תפעל בכל כוחותיה למען אי־הסגרתו של בעלה לצרפת. „לא ארים ידיים. יש לי כוח להתמיד במאבק שלי נגד הסגרתו של בעלי. אני מקווה, שזה יהיה הסיבוב האחרון. לפי מה שהבנתי, רוצים השמאלנים לעתור שוב. אם יחליטו לא להסגיר את בעלי, ואז לא יהיה לזה סוף."

בא־כוחם של העותרים חברי־הכנסת, עו"ד אברהם גל, אמר, כי „זהו יום גדול לשלטון־החוק, שמנע מהרשות המבצעת השפעה של שיקולים זרים על החלטותיה."

פרופ' שמעון שטרית, בא־כוחם של הפרופסורים מהאוניברסיטה העברית שעתרו לבג"צ, אמר: „זהו מימוש חשלטת המשפט בישראל. ידע כל נושא משרה בכירה, ותהיה משרתו רמה ובכירה ככל שתהא, שהוא כפוף גם כן לדין ולעקרונות שנקבעו בבית־המשפט העליון. אני סמוך ובטוח, ששר המשפטים לא ייכשל שנית בהחלטתו ויגיע למסקנה, שיש מקום להסגיר את נקש לצרפת. אם יחליט השר לא להסגיר את נקש, יעתרו הפרופסורים פעם נוספת לבג"צ."

בג"ץ: נימוקי שריר

(סוף מעמוד ראשון)

ח"כים מר"צ וממפ"ם וכן אנשי אקדמיה. כנגד זאת, פנו ח"כים מן הליכוד והתחיה לבית־המשפט בבקשה שיורה לא לקיים את ההסגרה.

השופט מ. אלון, שלא היה תמים דעים עם חבריו לכס המשפט, מסתייג מקבלת העתירות, שכן לדעתו, לא עלה בידי העותרים להוכיח שיש להם אינטרס אישי בעתירה.

ללא ביסוס ובדיקה

בפסק־דין ארוך ומנומק, המשתרע על 121 עמודים, הפריך בית־המשפט אחד לאחד את טיעוניו של שר המשפטים, שצידד בהשארת נקש בארץ. בניגוד לעמדת השר, שתירץ זאת בסכנה הנשקפת לחייו של נקש בכלא הצרפתי מצד אסירים ערביים ופלשתינאים, סבור בית־המשפט, שהדברים נאמרו ללא ביסוס וללא בדיקה עובדתית ויסודית של שאלת הסיכון בשהייה בכלא הצרפתי.

בית־המשפט מזכיר, כי בבתי־סוהר צרפתיים מצויים עשרות אסירים ישראליים, וחזקה על המערכת השיפוטית הצרפתית כי תגן על אסיריה. בית המשפט לא מצא גם טעמים מדיניים בהסבריו של שר המשפטים למנוע את ההסגרה, אדרבה, לדעת השופטים, מקיימת צרפת קשרים מלאים עם ישראל, ובין היתר – אמנת־הסגרה שיש לכבדה ולהגשים את מטרותיה.

ביקורת ללא תקדים

ביקורת זו על שיקוליו של שר המשפטים היא ללא תקדים, אולם הדרך לא ננעלה בפניו. נשיא בית־המשפט העליון אומר, כי ההסגרה יכולה להמנע, אם ימצא השר שריר, לאחר בדיקה עניינית, שיטתית וחוגנת, שיש נתונים בדוקים וכבדי־משקל, שניתן להסיק מהם, כי נתגבשו נסיבות היכולות להצדיק אי־הסגרה.

במילים אחרות, בית־המשפט העליון מתרה בשר המשפטים, כי ההחלטה שלא להסגיר חייבת לחיות מיוסדת על נתונים, כי סבירות גבוהה, שלפיה קיים במקרה זה סיכון החופף את ההסגרה לבלתי־צודקת בעליל.

בית־המשפט העליון העיר לשר שריר, כי סמכותו אינה בלתי־מוגבלת והפעלתה איננה נעשית בחלל ריק.

הנשיא שמגר כותב בסוף פסק־דינו, כי השופטים שקלו אפשרות שבית־המשפט עצמו יורה על הסגרתו של נקש. מאחר שהחלטה כזו היא בגדר סמכותו של בית־המשפט, אולם, ישנם בירורים ובדיקות מקדמיות, שבג"צ אינו עורך אותם, ועל כן הטיל את עריכת הבדיקות האלה על שר המשפטים והינחה את השר בשורה ארוכה של אמות־מידה עקרוניות לשקול את שיקוליו.

הנושאים אינם משנים

נשיא בית־המשפט קובע עוד, כי אין הצדקה לכך ששר המשפטים יתחשב בעובדה, שנקש נכנס לקשר נישואים, וכי ההסגרה תגרום לפירוד בינו לבין אשתו. „זו תוצאה טבעית של הסגרה. פעולות אותן עשה המבוקש, בבקשו להכות שורשים במדינה שבה חיפש מקלט, אינן יכולות להפוך לגורמי חיסון נגד ההסגרה."

באשר לפגיעה באינטרסים של אשתו ומשפחתו של נקש, אם יוסגר, והחשש לעגינותה של אשתו, קובע הנשיא שמגר, כי פירוש הדבר, שלא יהיה ניתן להסגיר לעולם מבוקש יהודי נשוי, דבר שאינו מקובל. „יש בכך, מבחינה מעשית, משום סיכול דיני הסגרה ואף עידוד מין בשאינו מינו, כי האינטרס של אשת המבוקש, או של ילדיו, שהוא יישאר עמם, אינם שיקול רלוונטי במקרה של ההחלטה בדבר ההסגרה."

יש זכות־עמידה

בראשית פסק־דינו, מתייחס נשיא בית־המשפט העליון לזכות־העמידה של העותרים. מאחר שאין לעותרים נגיעה אישית וממשית לנושא שעליו נסובה העתירה, נשיא בית־המשפט העליון קובע: „אינני סבור שניתן ליצור, הלכה למעשה, סגירה הרמטית או סינון המונע גלישתן של מחלוקות בעלות סממנים מדיניים לתוך תחומי ההתדיינות בפני בג"צ. לא ניתן לקבל את ההצעה, שבית־המשפט יסגור עצמו מפני דיונים בנושאים אלה, בשל תכונת־לוואי פוליטית. מבחינות הקו המגדיר את בית־המשפט, יש יסוד להנחה, כי ככל שהמשקל הציבורי המשפטי של הבעייה מהותי ומכריע יותר, כך גם ייטו בית־המשפט להפעיל שיקול־דעתו באופן חיובי בקשר להכרה במעמדו של העותר."

לאור כל זאת, קבע נשיא בית־המשפט העליון, שישנה זכות עמידה לעותרים בפני בג"צ.

ג'ון או איוואן

„לצערי, המקום הזה מוכר לי היטב"

העד מצביע שוב ושוב על המקומות המוכרים, שאינם נמחים מזכרונו (תצלום: רחמים ישראלי)

מאת יעקב שליש, כתב עתי"ם

„את האשמדאי הזה, איוואן, נשאתי בקרבי כל הזמן, ראיתי אותו על כל צעד ושעל, ביום ובלילה, נוכחתי בסאדיזם הרצחני שלו ובמעשיו הזוועניים. כך גם תיארתי אותו בזכרונותי, יומן שכתבתי בוארשה בשנת 1944. ואיוואן האיום תופס בו מקום מרכזי" — אמר יחיאל רייכמן, בהמשך עדותו מטעם התביעה במשפטו של ג'ון דמיאניוק.

רייכמן, כסוף שיער, גבוה וזקוף, נשמע ענייני מאד. ללא סימני התרגשות חיצונית בדבריו הבהירים, השיב על שאלות התובע, פרקליט המדינה יונה בלטמן.

תכשיטים לאוסף

כאשר נתבקש להצביע על גבי המפה הגדולה על מקומות שונים אותם הכיר, אמר: „לצערי המקום מוכר לי היטב", בהצביעו על תאי הגאזים ועל המבנה שבו שהה ביחד עם קבוצת „הדנטיסטים" האנשים שהופקדו על עקירת שיני הזהב".

העד סיפר כי מפקד מחנה טרבלינקה נהג לבוא ולבקר אצל ד"ר צימרמן, שם ביקש ממנו מדי פעם כי ימצא עבורו יהלום או תכשיט יפה, בשביל האוסף הפרטי שלו. באופן כללי, הוסיף העד, כל הגרמנים והאוקראינים היו ביחסים טובים מאד עם צימרמן, שהרי הם היו יוצאים לעתים קרובות לחופשה, ומקבלים ממנו מתנות מן השלל שנאסף. תמורת „המתנות" הביאו לפעמים כיכר לחם, עטוף בנייר עתון, וכך ידעו העובדים מעט מן הנעשה בחוץ.

רייכמן סיפר, כי כאשר היו מובילים את האנשים לתאי הגאזים, אסור היה על קבוצת ה„דנטיסטים" לצאת מן הסרנאות בהן עבדו, הם היו סגורים מאחורי הדלת. אולם, מחוץ לשעות העבודה, הם יכלו לצאת אל החצר ואז ראה העד את איוואן האיום. „הוא היה שכן שלי ולכן ראיתי אותו בהזדמנויות שונות — אמר העד — משום שהמקום שלנו ועד פתח חדר המכונות להפעלת הגאזים, שם עבד איוואן, היה קרוב מאד. איוואן נהג לשבת שם על הספסל בחוץ עם חברו ניקולאי, ושם בילו לעתים במשך שעות.

מיהר להפסיק להכות

התובע: האם בזמן העבודה יכולת לראות אותו?

העד: כאשר הייתי נושא אלונקות עם מתים, כששימשתי כסבל, יכולתי לראותו כי היה עלינו לחכות מדי פעם בחוץ, ליד תאי הגזים הקטנים. „הוא עמד כאן" הצביע העד על המפה, בפתח חדר המכונות. לפי דרישת חברו, היינו צריכים לשיר להם שירים שימצאו חן בעיניהם.

עו"ד בלטמן: מתי שרתם להם?

רייכמן: זה היה בין קבוצה אחת של מובלים למוות והקבוצה השנייה. אנו הצטרכנו לשאת את המתים מהר ככל האפשר, ולהזדרז. כאשר באה הקבוצה השנייה והמתנו, הם היו צועקים עלינו: את החרא הזה יש לזרוק מהר".

רייכמן סיפר, כי איוואן האיום, שהיה בחדר המכונות, היה מפעיל את המתג להזרמת הגאזים לתאים, ובין משלוח אחד לשני היה לו פנאי לשבת בחוץ על הספסל.

„זכור לי מקרה אחד — סיפר העד — כאשר איוואן בא עם סוס ועגלה, ועל העגלה היו מצרכים שנועדו עבורנו העובדים. כאשר הוא שמע זעקות של אנשים לקראת הכנסתם לתאי הגאזים, רץ מהר לחדר המכונות, לקח את מוט הברזל שלו, ומיהר אל האנשים הללו להכותם בטרם ייכנסו למשרפות". העד חזר וסיפר כי עקב עבודתו היה קרוב מאד לתאי הגאזים ותמיד ראה את איוואן האיום, מספר פעמים ביום.

בתשובה לשאלת התובע סיפר העד, כי בחורף היה לשומרים הגרמנים והאוקראינים תענוג מיוחד לבחור עשרות צעירות מקרב הקורבנות ולהעמידן מול תאי הגאזים, בטרם הוכנסו לשם. האומללות נצמדו אחת לשניה, כדי שיהיה להן קצת יותר חם, ולאחר מכן הוכנסו לתאים וחוסלו.

מושבת אפר

כאן עבר רייכמן לתאר התהליך של שריפת הגופות. בשנת 1943 סיפר, תקף כנראה אי־שקט את הגרמנים, כי היו להם קשיים רבים באשר לשריפת המתים. הם הביאו לטרבלינקה מומחה מיוחד אשר כונה על ידי היהודים העובדים שם, „הלבן". הוא בנה תנורים מלבנים, והורה להניח את גופות הנשים כשבטניהן אל התנור, 2500 גופות כאלה הונחו במשך יום, כאשר חלק גדול מהן מרוטשות כבר. את הגופות הללו הנו להוצ[...] ב„באגרים". אותן מכונות ששימשו לחפירת הבורות. פועלים מיוח[דים] הוציאו את הגופות בקלשונות של איכרים, וכאשר גופת המת הי[תה] כבדה במיוחד או שנשארה בשלמותה — הרימוה שני פועלים [...] אולם, הגרמנים לא ידעו בדיוק כיצד לבצע את שריפת הגופות, ולכן [...] ניסויים שונים החליטו להערים גופות רבות ככל האפשר במשך היום [על] התנורים, ולהדליקם רק כשעה לפני תום העבודה. האש התלקחה [...] אולם בערה כל כך חזק, שחמישים מטר מן התנור אי אפשר היה לעמ[וד]. הגופות נשרפו עד הבוקר, ואותם שרידי אברים שנותרו — נאלצו פועלים מיוחדים להכנס לבור ולהוציאם כדי להפכם לאפר.

הגרמנים הקימו שם „מושבת אפר", כמו גם „מושבת עצמות" — אלה היו קבוצות עבודה שתפקידן היה לעסוק, מי באפר ומי בעצמות [של] הקורבנות". את האפר הניחו על משטחי פח, וכתשו היטב במקלות [...] וכאשר האפר היה כתוש — העבירוהו בנפה, כמו שמנפים קמח, עד [ש]כאשר היה כמו אפר סיגריות — הניחו אותו באדמה בצורה זו: [שכבה] דקה של אדמה ועליה שכבה דקה של אפר, וכך שכבות־שכבות [...] כמעט שני מטר מן הקרקע בתוך הבור. ובשני המטרים הנותרים [...] אדמה רגילה, ומעל לזה נטעו עצים - וסימן לא נותר מכל מה [ש]בפנים.

יהודי תמורת 25 ק"ג סוכר

„אילמלא עשינו את המרד ב־2.8.43, לא היה נותר סימן כלשהו מאותם כמעט מיליון יהודי שהוכחדו בטרבלינקה" — אמר העד בהתרגשות רבה. פרק נוסף בעדותו היה המרד והקורות אותו לאחר מכן. המרד באוגוסט 1943 לא כל כך הצליח, כיוון שפרץ מוקדם מעט ממה שתוכנן על ידי יוזמיו. לא כולם היו מוכנים בעמדות, וכך כאשר יצאה הקריאה „מהפכה בברלין" — לא הכל התנהל כראוי. מכל מקום, העד הצליח לברוח החוצה דרך הגדרות הסבוכות. שם הצטרף לקבוצת יהודים, כ־20 במספר שהתפצלו לשתי קבוצות והסתתרו בחורש קטן, לא הרחק מן המחנה. כעבור זמן מה הגיעו חיילים גרמנים, הבחינו בקבוצה השנית, ורצחו את אנשיה תוך שניות. קבוצתו של רייכמן, כ־10 במספר, נחבאה והצליחה להסתתר. העד סיפר כי ביחד עמו היו בני משפחתו של יאן מסאריק, נשיא צ'כוסלובקיה, שאשתו היתה יהודיה, והם לא רצו להיבדל והחליטו לפעול יחד עם אחיהם לגורל השתתפות פעילה במרד. בשלב זה הוצא מן האולם [...] אשר התעלף והשומרים והשוטרים נשאו אותו על כתפיים החוצה.

יחיאל רייכמן סיפר את הקורות אותו ביערות, עד אשר הגיע לכפר קטן, בדרכו לוארשה. הוא החליט להגיע לוארשה בכל דרך, כיוון ששם הכיר חברים מן המחתרת [...] וקיווה לקבל מהם עזרה. מאחר שאיש מאנשי [...] שברחה עמו מטרבלינקה לא רצה להצטרף למסעו זה, החליט ללכת לבד. בדרך הגיע לביתו של איכר פולני אשר [...] באוכל ובלינה בחצרו, למרות הסכנה שבדבר. אולם [...] בבוקר נכנס שכן שלו, וביקש להסגירו לגרמנים [...] פרס עבור כל יהודי שאסגיר לגרמנים, כ־25 ק"ג סוכר [...] אמר האיכר. אולם אשתו של האיכר המוארה [...] מאחוריו ואיפשרה לרייכמן לחמלט ממקום [...] בשלום.

כך עבר הרפתקאות ונפתולים בדרכו לוארשה, עד [...] לעיירה 18 ק"מ ממנה, שם פגש חבר נוצרי שהכירו [...] אולם גם איש זה נשבר לאחר כמה ימים, מאחר [...] שנתפס בעזרה ליהודי — היו יורים גם בנוצרי [...]

שלושה אלפים פנו ל„קו הפתוח" של משרד הבריאות בנושא האיידס

למעלה מ־50 ביצעו אתמול בדיקות דם לגילוי איידס בביה"ח הדסה עין־כרם

מאת יוסף שמי ועתי"ם

כשלושה אלפים פניות היו אתמול ל„קו הפתוח" של משרד הבריאות בנושא האיידס. המשרד הכין תוכנית הסברה שתכלול תשדירי שירות, חוברות, וחומר אחר שיימסר לכל דורש. דובר משרד הבריאות שמוליק אלגרבי מסר עוד, כי השבוע תתקיים פגישה בין מנכ"לי משרד הבריאות והחינוך, וכן קצין רפואה ראשי של צה"ל כדי לתאם את נושא ההסברה.

פרופסור גדליה פז מבית החולים איכילוב מסר לכתבנו נתונים על הפונים לקו פתוח: מסתבר שרוב הפונים היו בגילאים 20־40, מחציתם נשים מחציתם גברים. והשאלות התרכזו סביב דרכי ההדבקה במחלת איידס. היו שחששו שמגע מיני חד־פעמי עם גבר או אשה שלגביהן אין ודאות כבר מצריך בדיקות. כן שאלו האם יש סיכון שהמחלה תעבור דרך רוק בנשיקות, בבריכות שחיה, דרך מזון, שתיה ועור. התשובה בכל המקרים האלה מלבד מגע מיני מתמשך, היא שלילית.

50 ביצעו בדיקות

למעלה מ־50 איש ביצעו אתמול בדיקות לגילוי נגיף האיידס במחלקה למיקרו־ביולוגיה קלינית של ביה"ח הדסה עין כרם בירושלים. הבדיקות נערכות כבר כמה חודשים, אך השבוע פירסם ביה"ח הודעה פומבית על ביצוע הבדיקות, במירפאה של המחלקה בבית החולים.

ד"ר שלמה מעיין מסר, כי 15 אחוז מאלה שנלקחו מהם דגימות דם לגילוי הנגיף הן נשים. מרבית הנבדקים היו מירושלים, אך היו כאלה שהגיעו ממקומות אחרים בארץ. הוא ציין, כי בין הנבדקים שהגיעו היו הומוסקסואלים, נרקומנים, נשים לגברים בי־סקסואלים ונשים של נרקומנים וכן כאלו שקיבלו עירוי דם בעבר, וכן גברים שקיימו יחסי מין מזדמנים בחו"ל שהם בעלי הסיכון הגבוה ללקות במחלה.

„מלחמת המחנות" התלקחה מחדש

ביירות. — אש מרגמות, מקלעים וצלפים התלקחה אתמול למנות בוקר מחדש בין המיליציות של „אמל" לבין הפלשתינים במחנות של דרום ביירות. נהרגו ארבעה בני־אדם ושבעה נפצעו.

„האנשים מתחבאים במקלטים. גם אם יש הפסקה בהפגזות אין הם יוצאים בגלל אש צלפים קטלנית. הפגיעות בכל מי שנע בשטח", אמר דובר המחבלים הפלשתיניים. בעיצומה של האש.

הצבא הסורי שיחרר אתמול שישה סטודנטים, שנעצרו לחקירה במשיטה של יחידות הצבא הסורי על הקמפוס של האוניברסיטה האמריקנית בביירות. ששת העצורים הם חברי מיליציות מקומיות.

בינתיים חוזרים החיים במרכז ביירות לתיקונם. „לפחות אנו יכולים ללכת לעבודה בלי לדאוג אם נוכל לחזור הביתה", אמר אחד התושבים. חלה התעוררות מה בחיי־הלילה של העיר. המסעדות במערב־ביירות וכמה בתי־הזימורים פירסמו מודעות כי הם נפתחו מחדש. (ע"ר, ע"צ)

מנסים לאתר אנשים שבאו במגע אינטימי עם ד"ר יוספוביץ המנוח

מנכ"ל משרד הבריאות ד"ר דב גולן הורה אמש לרופאת מחוז תל־אביב, הד"ר ורה אדלר להקים צוות שיבצע בדיקות לגילוי איידס אצל אנשים שבאו במגע אינטימי עם ד"ר יוספוביץ שהתאבד, ושנמצא כי אמנם חלה באיידס. הצוות שיוקם על ידי ד"ר אדלר, ינסה לאתר אנשים אלה.

יש לציין כי לא קיים חשש שהרופא הדביק אחד מחוליו במהלך עבודתו. אין שום מקרה בעולם של הדבקה בדרך זו. משרד הבריאות פונה לכל אלה שבאו במגע אינטימי עם ד"ר יוספוביץ המנוח, שיצרו קשר עם רופאת מחוז תל־אביב. זהותו של הפונה לא תיחשף בשום מקרה.

כתב אישום נגד אבו־נידאל על חלקו בתיכון הטבח ברומא

רומא. — שופט חוקר איטלקי הורה אתמול להעמיד לדין שלושה טרוריסטים ערביים, ביניהם רב־המרצחים אבו־נידאל, באשמת אירגון ההתקפה הרצחנית על נמל־התעופה של רומא, בחג המולד 1985, ורציחתם של 16 בני־אדם.

רק אחד משלושת הנאשמים נמצא בידי שלטונות איטליה, והוא הטרוריסט איברהים מחמוד חאלד, בן 19, היחיד ששרד מחבורה של ארבעה מרצחים, אשר ביצעו את התקפת־הדמים.

השופט החוקר רוזאריו פריורה קיבל את המלצת התובע האיטלקי דומיניקו סיקה, שיש להעמיד לדין את חאלד, אבו־נידאל ואחד מעוזריו הראשיים, ראשיד אל־חאמיירה, באשמת הרצח הזה ועבירות דומות.

בדו"ח של סיקה, שהוגש לשופט החוקר, נאמר, כי ארגון המרצחים של אבו־נידאל הוא שביצע את התקפת הרצח בנמל־התעופה של רומא וכה בעת גם בנמל־התעופה של וינה, שם נהרגו שלושה אנשים. הוא ציין בדו"ח, כי מרכז ארגון הטרור הוא בסוריה ויש לו קשרים עם השירות החשאי של חיל־האוויר הסורי.

בדו"ח נאמר עוד, כי הטרוריסטים התכוונו להשתלט על מטוס „אל־על" ולפוצץ אותו מעל תל־אביב.

טרם נקבע מועד למשפט. (ע"ר, ע"צ)

הסטוריון סובייטי תובע טיהור מהפכנים

מוסקבה. — היסטוריון סובייטי קרא אתמול לטיהור שמותיהם של מהפכנים בולשביקיים מובילים, שהוצאו להורג בתקופת שלטונו של סטאלין, וששמותיהם מושמטים זה זמן רב מההיסטוריה הסובייטית הרשמית.

יצחק מינטס, אקדמאי בן 90 שנטל חלק במהפכה הבולשביקית ב־1917 ובמלחמת האזרחים שלאחריה, הדגיש, כי היסטוריונים סובייטים השמיטו עובדות חשובות רבות מראשית המדינה הסובייטית.

„מקום בצמרת"
מצעד הפזמונים הישראליים
רשת ג' קול־ישראל — 10.3.87

1. בוא נשכח ונסלח – גלי עטרי
2. למה דווקא אתך – דפנה ארמוני
3. סוד – אדם
4. אפשרות אחרת – אראלה בר
5. הניחי לי – רמי קליינשטיין
6. נוסעת בעקבות האהבה – ורדינה
7. שפוט של האופנה – שרון ליפשיץ
8. חורף מיינע – רוני תורגמן
9. השיר הבא – קובי אושרת
10. חזק נחחיים – מני ג'ייקובסון
11. רק בינתיים – אילנית
12. שיר עם פולני – פופלקס
13. יום חדש – אילנה אביטל
14. תות – משה בקר
15. כשהצעועני אוהב – ירדנה ארזי
16. כל נדרי – חיים משה
17. רגע פרטי – ריטה
18. ילד אסור, ילד מותר – ריקי גל
19. לשיר איתך – שושנה דמארי ובועז שרעבי
20. להמשיך לצעוד – עפרה חזה
21. רוצים שלום – אמני ישראל
22. רוברט – להקת מוסקווה
23. חלקת אלוהים – רבקה זוהר
24. צילו של חלב – להקת רפורמה
25. הזכרון שלך – ראובן ארז
26. כבשים – קורין אלאל
27. כשילדים שרים – איתן מסורי
28. מכתב לאמא – איזי שליו
29. יפו הנצחית – ישראל סלע
30. מאמי עזובת – מזי כהן

לשיפוטכם – פינת הפזמון החדש
31. לחם, עבודת ושעשועים – יעקב נווה
32. אהבת מולדת – דורית ראובני
33. מעמיד פנים – רבקה זוהר
34. לילה אחרון בעיר – להקת פקוד המרכז
35. מה קרה לדנה – עולם אחר

לכבוד:
„מקום בצמרת" קול ישראל
ת.ד. 1082, ים. מיקוד 91010
נא הציעו שני ציון את מספר השיר
1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12
שם:
כתובת:
מיקוד ____ תאריך ____

בוטרוס ראלי ירצה במכון הערבי בגבעת חביבה במאי

השר לענייני מדינה בוטרוס ראלי ירצה במכון הערבי ב„גבעת חביבה", במחצית השנייה של חודש מאי השנה — בכך הוא נענה להזמנת המכון להתארח ולהרצות על נושאים מדיניים בפני מורי, תלמידי וידידי המכון. על הביקור מסר ח"כ מוחמד וותד (מפ"ם) שחזר זה עתה מביקור במצרים, שבו קיים שורת פגישות עם צמרת הממשל במצרים, אינטלקטואלים, עתונאים ואנשי שמאל.

ח"כ וותד דן בפגישותיו בקשירת קשרים בין אנשי שמאל ואנשי רוח בארץ ובמצרים. ח"כ וותד מסר כי מצא אוזן קשבת ופתיחות לקיום מיפגשים מסוג זה, וכן הזכיר למארחיו כי משלחת ראשונה של אינטלקטואלים ערביים מישראל, שהתארחה במכון של עתון „אל אהרם", בהנהלתו של בוטרוס ראלי בשנת 83', חזרה ארצה עם רשמים חיוביים. „אך לצערנו", אמר ח"כ מוחמד וותד, לא היה המשך לקשרים שנוצרו אז".

ח"כ וותד העלה בפני מארחיו במשרד החוץ את שאיפת ערביי ישראל לשלוח סטודנטים ערביים לאוניברסיטת אל־אזהר ולאוניברסיטאות אחרות במצרים ללימודי דת ומדעים שונים, דבר שהובטח הן ע"י הנשיא המנוח אנואר סאדאת והן ע"י הנשיא מובארק לשתי משלחות של מפ"ם שביקרו במצרים בשנים האחרונות, אך הבטחה זו טרם מומשה.

המארחים החלו בהכנות מעשיות למילוי מישאלה זו. (שע"ה)

אנשים ואירועים

עיטור עמית ירושלים לנשיאות הדסה

ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, יעניק את עיטור הכבוד „עמית ירושלים" לכל נשיאות הסתדרות הנשים הציוניות הדסה באמריקה, בעבר ובהווה, וכן לגב' אסתר רייסנברג, ותיקת הפעילות במועצת הדסה בישראל. הענקת העיטור תתקיים בטקס הפתיחה החגיגי של האירועים לציון שנת ה־75 להדסה, שייערך בבנייני האומה בירושלים מחר, יום שלישי, 10 במרץ, בשעה 20.30. הטקס יהיה במעמד נשיא המדינה, שרים, חברי כנסת, חברי מועצת עיריית ירושלים, למעלה מאלפיים אנשי משלחת הענק של חברות וחברי הדסה שיגיעו ארצה לכבוד החגיגות מכל רחבי ארה"ב ואורחים רבים.

עיטור „עמית ירושלים" מוענק לארגון הדסה כאות הוקרה על מפעליו ותרומתו החשובה לתושבי העיר בתחומי הבריאות והחינוך. ארגון הדסה הוא ארגון הנשים הציוני הגדול בעולם — 385 אלף חברות. (שע"ה)

ניתוח שלישי לפראנק סינטרה

לוס־אנג'לס. — פראנק סינאטרה עבר ניתוח שלישי בתוך ארבעה חודשים, ובו הוצאו מגופו רקמות־פרא שגדלו כתוצאה מצלקת — אמר אתמול סוכן העתונות שלו.

הסרת הרקמה נעשתה בניתוח שטחי ביותר וסינאטרה עומד לצאת למן המרכז הרפואי על שם אייזנהואר, בפאלם ספרינגס, קליפורניה, בתוך כמה ימים, אמר הדובר.

הזמר, בן 71, שהכנסתו נאמדת ב־3.5 מיליון דולר בשנה, עבר ניתוח במעיים, שבו הוצא קטע מעי באורך 30 ס"מ, וכן הוסרה מגופו שאת, בניתוח שנמשך שעתיים באותו מרכז רפואי, בנובמבר שעבר. דובר בית־החולים אמר אז, כי הניתוח עבר ללא סיבוכים ולא נתגלו שום סימנים של סרטן.

האם את/ה עירום/ה... מאידיאליס? שואלות כרזות של תעמולת־בחירות את צעירי הלסינקי, ששניים מהם עוברים על פניהן באדישות מופגנת. (צילום: איי.פי.)

הכנסייה מזהירה מדענים: „לא לתפוס מקומו של אלוהים"

קריית־הוותיקן. — הוותיקן יצא כאן במיסמך מפורט, התוקף הפרייה מלאכותית באמצעות מבחנה או כל צורה אחרת של הפרייה מלאכותית, שבה הוא רואה מעשה אנטי מוסרי.

המיסמך הקתולי מזהיר את המדענים „לא לנסות לתפוס את מקומו של אלהים באשר לשליטה על החיים והמוות".

הוותיקן דורש להנהיג עונשים על עבירות מסוג זה, מאחר שהוא סבור שאין לראות בבני־אדם, אפילו בשלב ראשוני של חייהם, אובייקטים לניסויים שונים, כשם שאין לפגוע בהם או להשמידם בתירוץ שאין הם מסוגלים להתפתח בצורה נורמלית. (עיר ע"צ)

החל משפט חברי איגוד הג'ז בפראג

פראג. — חמשת חברי איגוד הג'אז, שהוא איגוד תרבותי עצמאי, אשר התעלם מן האיסור שהוטל על פעולותיו על־ידי השלטונות הקומוניסטיים בצ'כוסלובקיה, עמדו למשפט אתמול באשמת פעילות מסחרית בלתי־חוקית.

הנאשמים, מהם שניים שהיו במעצר יותר מחמישה חודשים, צפויים לעונש מקסימלי של שמונה שנים, אם יורשעו בדין.

אתמול, עם היפתח משפטם, זכו בתשואות נלהבות ובקריאות־עידוד מצד 100 תומכיהם, שהצטופפו במסדרון המוליך לאולם המרכזי בבית־המשפט בפראג. אולם רק קרובי הנאשמים ושלושה כתבים מן המערב הורשו להיכנס.

ההתעניינות במשפט זה היא מן החזקות ביותר במערב, מאז הועמדו לדין חברי האמנה 77 לזכויות־האדם, ב־1979, על פעולתם למען אסירי־מצפון. דיפלומטים ממדינות המערב סבורים, כי המשפט יסמן את עמדות השליטים הקומוניסטיים הנוקשים של צ'כוסלובקיה לענייני תרבות, נושא שזכה עתה לליברליזציה בברית־המועצות.

תארי „יקיר התעשייה" יוענקו לוותיקי היצרנים

מאת כתבנו הכלכלי בת"א

במסגרת האירועים לציון 100 שנות תעשייה עברית, יעניק היום נשיא המדינה חיים הרצוג את תואר „יקיר התעשייה" ל־14 תעשיינים ותיקים בישראל. ועדה ציבורית בראשות יוסף זרחין, מנכ"ל „אורדת", אישרה את הענקת התארים. היא גם החליטה להעניק השנה תעודת הוקרה מיוחדת ליצחק טרובוביץ, מבעלי „טירת בית", על מפעל חייו בתעשייה. טרובוביץ, בן ה־90, הוא זקן התעשיינים בישראל, וממשיך לעבוד עד היום במפעלו.

מרבית מקבלי התואר השנה הם תעשיינים שעלו לארץ בשנות ה־20 וה־30 והקימו מפעלים בתקופה זו.

על היום

11.3.87

מאת שלמה סלוצקי

הערתו של השופט שטרסמן שצוטטה באחד מעיתוני סוף השבוע, לפיה „השופט חי בתוך עמו", מסכמת ב־4 מלים קצרות את המסקנה המתבקשת מדבריהם של תמר פלג ואמנון זכרוני, שני משפטנים מנוסים למדי במעורבותם בתיקים בעלי מטען „פוליטי", שהגיעו לא פעם לדיון בבג"ץ. המסקנה היא, שהשופטים אכן מושפעים מאווירה ציבורית במתן גזרי־דינים ובמתן העונש. מאחר שכדברי השופט אהרון ברק „הקהילה הפרשנית" — שהיא החברה שבתוכה חי השופט, גורמת לזיקה בין תהליך המשפטי, פרשנות החוק והנורמות החברתיות, לבין מה שהחברה מצפה שהשופט יחליט.

בשיחה עם תמר פלג ואמנון זכרוני באים לידי ביטוי צדדים שונים של הדילמה ומי שיודע לקרוא בין השורות יידע גם להתגבר על מגבלות הסוב־יודיצה המונעות מהשניים להתבטא בצורה חופשית וברורה יותר.

בתוך עמו, או בתוך עצמו

אמנון זכרוני ותמר פלג – על השפעתם של הלכי־הרוח בציבור ומערכות ציבוריות על הרשעת נאשם וחומרת העונש

— תמר פלג, האם אין הצדקה מסויימת לסודיות המשפט במקרים טעוני „חומר־נפץ" פוליטי־בטחוני כמו זה של ועענונו?

וכות הציבור לדעת וזכות הנאשם להיות מוגן על־ידי כך שציבור יודע את הפרטים ומכיר את הראיות, חייבת להיות מוגבלת אך ורק במקרים מאוד קיצוניים. או במקרים בהם הנאשם יוזם זאת מרצונו, או שהוא קטין, פסול־דין, מפגר וכדומה. במקרה זה אין לי מושג מה היו מניעיו של ועענונו. מערכת המשפט לא מאפשרת לי לדעת האם מדובר ברודף בצע בקפריזה רגעית, במופרעות נפשית או בכל דבר אחר. אין לי מושג כי לא נותנים לי לדעת, ועצם העובדה שלא ניתן לי לדעת הוא הדבר הראשון שיש לבקר. הביקורת שלי מופנית נגד אלו אשר בשלב כה מתקדם של הנושא, לא מאפשרים לעיתונות ודרכה לאזרחים ולי אישית, לדעת מי הוא ועענונו, מה מניעיו ובכך גם לגבש כלפיו דעה. כפי שהדבר מתקיים — להבדיל אלף הבדלות, במשפט דמיאניוק, שבסופו — לאחר כל החקירות והריונים — תוכל להתגבש בציבור עמדה כלפיו וכלפי מניעיו. הדעת לא סובלת שבמדינה דמוקרטית יתנהל משפט תוך הסתרת מספר כה רב של עובדות והוכחות כמו בפרשת ועענונו. במקרה זה, בא לידי ביטוי הצורך בפומביות כערובה להגנה נוספת כלפי הנאשם.

— במקרה היפותטי, שבו סונה אלייך לקוח אשר האשמה נגדו טעונה חומר פוליטי, האם תמצאי לנכון, בשלב מסויים של המערכה המשפטית, לפנות לגורמים ציבוריים ובינלאומיים כדי שתתנהל מערכה ציבורית בנושא?

אני חושבת שיש להפריד בין הדברים. עו"ד צריך להשתמש בכלים שהוא אמון עליהם, שהם הכלים המשפטיים. אלא שללקוח שלו מותר להשתמש בכלים נוספים. כך גם שלמשפחתו ולאוהדיו של הלקוח, מותר לפנות לגורמים נוספים, ואני לא רואה שמעניינו של העו"ד לקבוע עמדה עויינת נגד מערכה ציבורית שכזו.

— מבחינת ה„בראיות" המתבטאת בחומרת העונש שיקבל הנאשם, האם מערכת ציבורית עשויה להועיל?

זה שונה במקרים שונים. לדוגמה, [illegible] המחתרת היהודית, האופן שבו טופלה [illegible] המחתרת במוסדות השיפוטיים, [illegible] מוסדות חנינה — כלומר הנשיא — מושפעים על־ידי הלכי־הרוח [illegible] הישראלית, במיוחד מכך שאדם עושה [illegible] מתוך מניעים סובייקטיביים [illegible] ומעבר למה שנלקח בחשבון [illegible] מניעים סובייקטיביים. זאת, [illegible] אלו חופפים דעות רווחות בציבור [illegible] והשפיע בכיוון זה. באותה צורה [illegible] המניעים בחשבון, וחריצת הדין [illegible] מדובר בעצירים בטחוניים ערבים, [illegible] המניעים הסובייקטיביים החוקים [illegible] דווקא לרעת הנאשם, ושוב, בגלל [illegible] בציבור. עו"ד צריך לתרגם את [illegible] לשפה משפטית ולא את מניעיו [illegible] השקפת־עולמו. עו"ד צריך לייחס [illegible] המשפטי שלו לשיקולים האינדיבידואליים, שיקולי האישיות, האידיאולוגיה [illegible] השיקולים הרלבנטיים של הלקוח [illegible] מקרה. במקרה של מניעים פוליטיים — [illegible] איננו יודעים שמקרה ועענונו הוא [illegible] המשפט צריך להיות פוליטי. אין [illegible] שהעו"ד יעלה לדוכן וישא נאום [illegible] כשאני מייצגת לקוח כה — אני [illegible] מה הוא רוצה לבטא ולבטא רק אותו. [illegible] עשה מעשה ממניעים פוליטיים [illegible] פוליטית מסויימת, אינני מחוייבת [illegible] אישית עם המעשים, אך עלי [illegible] המשפט בצורה שמניעים ומטרות אלו [illegible] לידי ביטוי ולא יוסתרו מאחורי [illegible] ונסיבות מקילות מבחינה משפטית: [illegible] בריחה מהעלאת המניעים העקרוניים [illegible] הלקוח, לטובת איאלו הקלות [illegible] בגזר־הדין.

• • •

— אמנון זכרוני, האם קיימת [illegible] בין הגישה המשפטית הבאה [illegible] עונש קל בכל האפשר ללקוח, [illegible] הממקמת את מניעיו האידיאולוגיים והפוליטיים של הלקוח בראש [illegible] העדיפויות של הפרקליט גם על [illegible] הקלות בנסיבותיו?

משפט הוא דבר מקצועי מובהק [illegible] משפט מעבידים מסר משפטי [illegible]

(המשך בעמוד 10)

„לצאת בזול" ולשלם ביוקר

המשפטן אביגדור פלדמן, העשוי ליטול על עצמו את ההגנה על מרדכי וענונו – על סוגיית „המשפט הפוליטי" שהועלתה עם פיטורי אמנון זיכרוני עקב חילוקי־דעות על קו ההגנה

סוגיית המשפט הפוליטי מול הגישה של „לחלץ את הלקוח בעונש מינימאלי" אשר עולה בימים אלו בו־זמנית ממשפטם של מרדכי וענונו, של חברי המשלחת הישראלית לשיחות ברומניה, של מיכאל ורשבסקי מהמרכז למידע בירושלים ושל אברם הניה שגורש לחו"ל — מקבלת רלבנטיות מיוחדת כאשר מועלות על־ידי המשפטן אביגדור פלדמן, אשר עשוי בימים הבאים לקבל על עצמו את הגנת מרדכי וענונו.

אלא שאביגדור פלדמן כופר בחלוקה בין משפט פוליטי לשאינו כזה:

„החוק עצמו נוצר על־ידי מוסדות פוליטיים, ומכך שמטבעו הוא דבר פוליטי. העו"ד אינו חייב להזדהות עם אותם מניעים, אלא לחפש ולמצוא האם הפעילות הפוליטית המיוחסת לנאשם, קיבלה איזושהי הכרה או ביטוי בחוק. כל משפט הוא פוליטי, גם המשפט הפלילי למראית־עין, כי החוק הפלילי מכיר ונותן ביטוי לאינטרסים פוליטיים. לדוגמה: החוק שלנו יגן על הקניין בצורה שמערכות פוליטיות אחרות לא יגנו. אין טעם ל„הזדהות פוליטית" עם הנאשם באופן שבו העו"ד ייצא ויזדהה בצורה כזו בעיתונות, מאחר שבמקרה כזה, אין לסניגור שום יתרון יחסי על כל אדם אחר שידבר או יכתוב תוך הזדהות עם הנאשם באמצעי התקשורת.

„כשרונו של העו"ד בהקשר זה הוא למצוא אחיזה משפטית ולפרש את החוק בצורה שייתן ביטוי לתפיסה הפוליטית של הלקוח. אם נתייחס למקרה הספציפי של וענונו, יש להניח שהוא מצפה שסניגורו יחפש בחוק איזשהו צידוק או הגנה שמקורה במניע שהיה לו. במקרה זה, אולי רצונו לומר שהחוק צריך להבחין בין ריגול שמשמעותו מסירת ידיעות למדינה זרה, ובין מה שהוא עשה, שהוא פירסום דברים לציבור הרחב. ואולי הוא חושב שניתן למצוא לכך תימוכין בחוק.

„עו"ד אינו איש יחסי־ציבור, וברוב המקרים הוא סוכן רע של יחסי ציבור. והצעד היחידי שבידיו לעשות הוא לתת ביטוי משפטי לגוון פוליטי מסויים.

— האם יש מקרים שבהם נבדל העו"ד שמעוניין להוציא את הלקוח ב„במה שיותר זולה", לבין מי שמודרך על־ידי הרצון לבטא את מניעי הלקוח, גם כאשר הדבר עלול לעלות בעוד כמה שנים בכלא עבורו?

(המשך בעמוד 10)

סוסים ואלות בדרך איינשטיין

מאת ירון זליג

עתיד ההשכלה הגבוהה התייצב במורד דרך איינשטיין ברמת־אביב וצעק „השכלה למשטרה". החוק והסדר הידקו שיניים, קיללו את הגשם ושלחו את הסוסים לגיחה נוספת בתוך השורות. ארבעה סוסים עצבניים שמסתובבים במעגלים של פחד, פורקים את הלחץ שמגיע מלמעלה על אלו שלמטה. גם זה חוק מוכר. מישהו בשוליים אומר שהריצה הזו של הסוסים לכיוון המפגינים מזכירה לו את פיזור ההפגנות ב„ד"ר ז'יוואגו". הסוסים לא מתרגשים, רק מתרגנים, מוסיפים עוד חומר החלקה לכביש הרטוב. מי שמתחלק תוך ריצה לכל הכיוונים מרים יד, כדי לעצור אלה שאולי מחכה לו למעלה. אחר־כך הוא בורח או למעצר בתוך הג'יפ או לתוך השורות, צועק „מדינת משטרה" ומתכוון לכל מילה.

רבע שעה קודם עוד היתה שמש באוויר. שער שבע של הקמפוס פולט עוד עשרות מפגינים של הרגע האחרון, שמצטרפים לאלפי הסטודנטים שכבר רוקדים על הכביש, מקשיבים לקורין אלאל ולהקת משתפי הפעולה. השלטים אומרים ששכר הלימוד הוא לחם ולא קוויאר, מזכירים לניבחרים שהשכלה חשובה יותר מהתעופפויות ברחבי העולם. „סטודנטיזן" מחפשים שוב לדפוק את הסטודנט הערכי. מדברים על השכלה גבוהה ומוזלת לבוגרי־צבא. אמיר מחול וג'אפר פארח ואוניברסיטת חיפה מגיבים. במהירות.

ארטורו ההפגנה נגד שכר הלימוד הולכת להפוך לעוד מאבק פנימי בין הקצוות הפוליטיים בציבור הסטודנטים. דוד ברמן, יו"ר התאחדות הסטודנטים, גומר לשמוע עצות של הרגע האחרון, שזורקים לו מכל צד, וקורא לשמאל ולימין להוריד את השלטים. להתאחד עכשיו. אומנה, שעומדת ליד הבמה, מקשיבה לברמן ואומרת שאת ההפגנה הזו היא לא יכולה היתה לפספס, כי „אנחנו אוכלים אותה מכל הכיוונים." מדברת על מאבק נוקשה, כי אחרת זה צחוק מהעבודה, אף אחד ממקבלי ההחלטות שם למעלה לא יתייחס לזה ברצינות.

המשטרה „נותנת מרחב לתימרון, בינתיים. ברמן מדבר על מאבק ארוך. על הקרבה ועל היעדר כוונה לוותר באמצע הדרך אחר כך הוא קורא לקהל להתחיל לנוע במורד איינשטיין לעבר כביש החוף.

השמש נעלמת, מתחיל טפטוף. למטה במורד הכביש מחכה המשטרה. קו ראשון עם קצין ורמקול שצועק לעצור ואל לחרוג מתנאי הרישיון. אחריו שורות של שוטרים ואנשי מג"ב. באמצע שלושה ג'יפים וארבעה סוסים. הסטודנטים יורדים עם השלטים, המשטרה עולה עם סוסים ואלות. ההתנגשות הזו מביאה את ברמן כעצור ראשון אל תוך הג'יפ. אחריו יגיעו עוד שלושה־ארבעה.

הסטודנטים מנסים לחלק לשוטרים הוצאה מיוחדת של עיתון הסטודנטים. השוטרים לא לוקחים. רק קוראים [illegible] אלות לסדר. עכשיו הגשם הוא כבר ממש. אחרי רבע שעה של התנגשויות [illegible] מחפשים דרך לגמור ומהר. כל צד [illegible] את שלו. ברמן נישלף מהג'יפ, עולה [illegible] עם מאגנון ומודיע על הסדר עם המשטרה. המעצרים מבוטלים, הסטודנטים משנים יעד לכיוון גבעת השלושה. [illegible] עשרים קריאות־מחאה לא משנות כלום. הסטודנטים מתחילים [illegible] העצורים משוחררים. הגשם שוטף את מה שהשאירו הסוסים. התאחדות הסטודנטים עושה „רגע חושבים." צעד ראשון [illegible] לשכר־לימוד הוגן.

שוטרים רכובים על סוסים וחמושים באלות התנגשו אתמול באלפי הסטודנטים שיצאו להפגין על עתיד ההשכלה הגבוהה. מימין: דוד ברמן יו"ר התאחדות הסטודנטים, נעצר על־ידי המשטרה ליד הקמפוס התל־אביבי (ושוחרר אחר־כך). צילומים: [illegible]

„בית־דין לילי"

בפרשת עמר ו„הפגישה הלילית" מככבים חבר־כנסת, עורכי־דין מהבולטים בארץ ויחסים קרובים בין מקבלי ההחלטות. הבימוי והעיתונאי לא מצא־חן בעיני המעורבים בפרשה. הם מעדיפים הליך משפטי מסודר

מאת זהבה מוזס

הפרשה המכונה בתקשורת „הפגישה הלילית", למרות שלדברי משתתפיה זומנה לשעה שש בערב, קיבלה בימים אלה תנופה מחודשת. זאת, הודות ליוזמתם של שניים מבכירי הפרקליטים בארץ, שהשתתפו בה. עורכי־הדין יגאל ארנון ורם כספי, כל אחד בנפרד, שלחו בתחילת השבוע מכתבים ליועץ המשפטי לממשלה.

השניים נתנו פומבי למנייתם באמצעות התקשורת — אותה תקשורת המותקפת על־ידם. ממכתבו של עורך־דין יגאל ארנון, המוחה נגד מה שהוא מכנה „תהליך של אינוס המערכת המשטרתית והמשפטית על־ידי מספר עיתונאים", עולה כי בארץ מצויים מספר עיתונאים שבכוחם, לדעתו, ליצור לחץ ציבורי ופסיכולוגי ללא תקדים על מקבלי ההחלטות, באמצעות משקלם המצטבר של פירסומיהם.

עורך־דין רם כספי כותב במכתבו מתאריך 9.3.87: „מגורם אחד התעלמתי וזו טעותי. התעלמתי ממחול השדים והלחץ של כלי תקשורת מסויימים, לחץ שהופעל הן על משטרת ישראל והן על המערכת המשפטית להמליץ על העמדה לדין. על מה?

„עיון קל בפירסומים השונים (שמקורותיהם ברורים) מצביע בעליל כי הלחץ הופעל בכל עת שהמלצה כלשהי אמורה היתה להתקבל.

„תזמון זה מעיד כאלף עדים על תופעה נלווה, שיש בה כשלעצמה כדי „לשבש הליכי חקירה" ולפגוע בשלטון החוק — עקרון שבו הכל דוגלים. נדמה לי שעוד לא נתקלתי בכמות פירסומים מכוונת כזו אודות אירוע שולי, שאין בו מאומה זולת הכפשת שמם של אלה המעורבים בו".

נראה כי עורכי־דין החליטו להשיב מלחמה שערה והם משתמשים בחלק מהאמצעים, שלדעתם נקטו בהם העיתונאים.

שני הפרקליטים כותבים במכתביהם, שפורסמו ברבים, כי גזרו על עצמם מרצון אלם בנושא הפגישה. לאמיתו של דבר, השניים יצאו בהתקפה חזיתית מייד לאחר שפורסם, כי צוות מבכירי המשפטנים בפרקליטות המדינה עיין בחומר הראיות שאספה המשטרה, והמליץ בפני היועץ המשפטי לממשלה להעמיד על משתתפי הפגישה המפורסמת לדין פלילי.

בפרשת „הפגישה הלילית" נמצאים כל המרכיבים ההופכים סיפור עיתונאי לסיפור טוב, שמרכזו סביבו את התעניינות הציבור. מככבים בו חבר כנסת, עורכי־דין מהטובים בארץ, ויחסים קרובים בין מקבלי החלטות. אין פלא, אם כך, שהפרשה זכתה לסיקור נרחב.

תחילתה של הפרשה ב־5 בינואר 1986. „ידיעות אחרונות" פירסם ידיעה שמחשידה לציבור כולו את הסכנה שבקבלת הצעת החוק החדשה בדבר איסור פרסום שמות החשודים. הדרך בה פורסמה הידיעה הצליחה להחשיד במעט את כל חברי הכנסת, עד שחבר הכנסת שלמה עמר הודיע כי בו עוסקת הידיעה. ברשימה עלתה האפשרות שחבר הכנסת שלמה עמר השתמט משירות מילואים בלבנון בסיועו של תושב קריית־שמונה אלברט אזולאי. תמורת סיוע זה לח"כ עמר הוחזר אזולאי לעבודה בקואופרטיב אגד, ממנו פוטר קודם לכן.

ח"כ שלמה עמר, שחשף עצמו, תבע כי החשדות נגדו יחקרו. חוקרי מצ"ח, עליהם הוטלה החקירה, הצליחו לאמת את החשדות כי ח"כ עמר מתנועת „יחד" השתמט בקיץ 1983 משירות מילואים בעיירה נבטייה שבלבנון. לאחר מכן פורסם, כי בסמוך לפתיחת חקירת מצ"ח הפגיש ידידו הקרוב של עמר, יוסי הוכמן חבר אגד, את עמר עם שני קציני משטרה לשעבר. השניים, סגן ניצב אהרון יקים ומפקח אביטל למברסקי, עבדו בעת הפגישה כחוקרים פרטיים.

השוטרים־לשעבר, בעזרת מעבידו הישיר של אלברט אזולאי, יורם בן־עמי, מנהל מוסך „הדסים" בראש־פינה, נפגשו — על־פי הפירסומים — עם עדי־מפתח בפרשת ההשתמטות והקליטו אותם. עדים אלה התקשו אחר־כך להעיד באופן חופשי במשטרה. הם הודו כי הקושי נובע ממתן גירסתם לחוקר פרטי. עובדה נוספת אותה יש לזכור היא, כי באותה עת היה שלמה עמר האיש החזק באגד.

מעבידו של אלברט אזולאי, יורם בן־עמי, צילצל אליו כאשר היה בחקירה והורה לו לחזור מייד למוסך. הוא נסע עמו לדירה ברמת־גן. הפגישה המפורסמת נערכה למחרת־היום במשרדו של עורך־דין יגאל ארנון בכיכר אתרים. ארנון רשם את פרוטוקול הישיבה ופיזר אותה לפני סיומה. בפגישה נכחו עורכי הדין רם כספי, יגאל ארנון ושרגא כלייזר מחיפה. כמו כן השתתפו שני החוקרים הפרטיים, יקים ולמברסקי, יוסי הוכמן ושלמה עמר.

חוקרי משטרה, מהבכירים בשירות, שבדקו את העניין, חשדו כי עצם קיום הפגישה הוא שיבוש הליכי חקירה. על עבודת הצוות — עליו נמנו תת־ניצב שמעון סביר, ניצב־משנה אלכס איש־שלום, סגן־ניצב שמואל יציב, סגן־ניצב אמנון שאלתיאל וסגן־אלוף יצחק כהנא ממצ"ח — היה אחראי ניצב יגאל מרקוס, העומד בראש אגף החקירות של המשטרה. מהרכב החוקרים ניתן לעמוד על החשיבות הרבה שיוחסה לעניין.

לאחר החקירה התברר, כי עורכי־הדין כספי וארנון נהנו בחקירה מיחס שונה מזה שהוענק לאחרים. השניים לא נחקרו תחת אזהרה — דבר שמשמעותו כי החוקר אינו רואה, באותה שעה, בנחקר חשוד.

ביקורת רבה נמתחה על ראש אגף החקירות, יגאל מרקוס, על שהמעיט מחומרת מעשיהם של הפרקליטים ואף איפשר את הענקת היחס המיוחד. בנוסף לחוות־דעתם של החוקרים המשטרתיים, שהמליצה להעמיד לדין פלילי את משתתפי הפגישה, החליט מרקוס להוסיף גם חוות דעת משפטית. את חוות הדעת הכינה אחת היועצות המשפטיות למשטרה, סגן ניצב כוכבה שבתאי. עיתונאי „ידיעות", שביקשו לברר מי היא המשפטנית שהמליצה בניגוד לחוקרים שלא להעמיד לדין איש ממשתתפי הפגישה, מצאו כי המדובר באשה אחת משותפיו למשרד של עורך־דין יגאל ארנון.

כמו כן, פורסמו בהרחבה ידיעות אודות קשריו הידידותיים של המכהן בתפקיד היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש, שלעיונו הועבר תיק החקירה, עם עורך־דין יגאל ארנון. פירסום מסקנתם של צוות הפרקליטות, כי יש ראיות לכאורה להעמדתם לדין פלילי של כל משתתפי הפגישה הלילית, הביאה ככל הנראה לנקיטת הצעד החריג של הפרקליטים. הם החליטו לשטוח את טיעוניהם בפני היועץ המשפטי לממשלה ובפני הציבור.

עורך־דין יגאל ארנון מסביר במכתבו, כי „בנסיבות אלה נותרה לי למעשה אחת משתי ברירות: להופיע בפני בית־דין־שדה של שניים־שלושה עיתונאים, להיחקר על־ידם ולצפות שמומחים אלה לחוק ולמשפט יזכו אותי או שבית משפט מוסמך ידון בענייני ויזכני".

מסכם הפרקליט: „לאור המצב המצער שאליו נקלעתי, ומתוך שאני בטוח בחפותי, אני חושב שזו זכותי לבקש, ואני מבקש ממך, שלא לחלוט בענייני וכי ענייני ידון ויוכרע בפני בית־משפט מוסמך".

עורך־דין רם כספי מבקש במכתבו ליועץ המשפטי כי „יותר לי לעיין בחומר הראיות ולהעלות את הטענות שבפניך ביתר הרחבה, לאחר שיימסר לי, וכן ליתר משתתפי הישיבה, מהי, אם בכלל, העבירה המיוחסת להם ומהן העובדות התומכות בה. הפרקליט מוסיף, כי הוא סמוך ובטוח שאם יוחלט כי קיימות ראיות־לכאורה המצביעות על עבירה כלשהי, „הנני סמוך ובטוח כי חפותי תוכח בעליל בהליך משפטי".

אתמול התפרסם, כי בפרקליטות המדינה מסתמנת מגמה לאפשר לח"כ שלמה עמר ולעורכי הדין כספי וארנון להופיע ולהשמיע את דבריהם בטרם יוחלט אם להעמידם לדין.

על הפרק

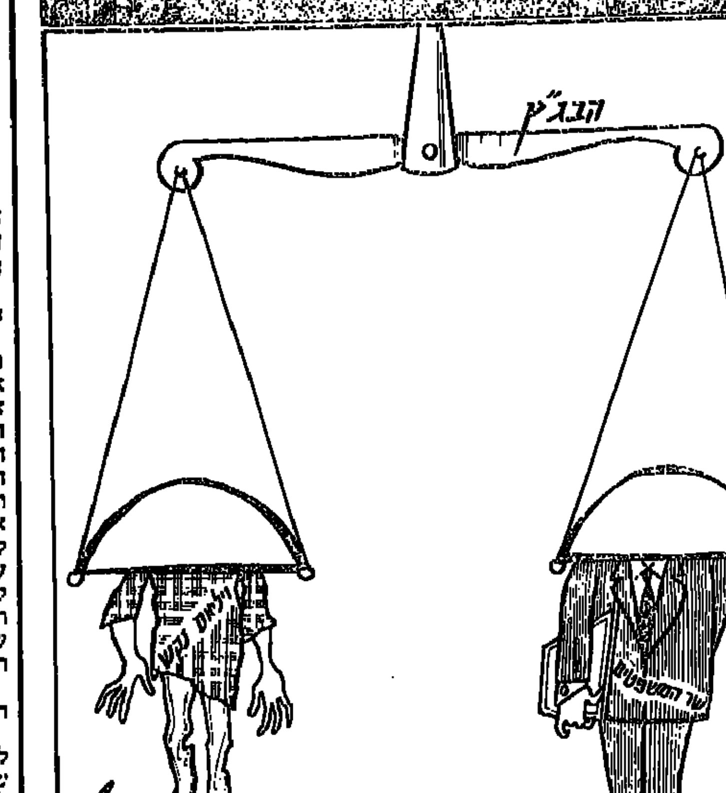

שיקול־דעת מוגבל מאוד

מאת רונית מורגנשטרן

שר המשפטים לשעבר, חיים צדוק, על פסק הדין של בית־המשפט העליון מאמש בעניין הסגרת ויליאם נקש.

— באיזה מצב מוצא את עצמו שר המשפטים שריר לאחר הפסיקה?

צדוק: שר המשפטים מוצא עצמו במצב, בו בית־המשפט הגבוה לצדק פסל את ההחלטה שלו. אומנם בית־המשפט לא ציווה על הסגרת נקש אלא החזיר את העניין לשיקול־דעת מחודש של שר המשפטים, אבל בית־המשפט התווה הנחיות לשיקול־דעת זה, שלפחות במבט ראשון אינן משאירות בידי השר ברירה, אלא להחליט על הסגרה. מלבד אם יוכל להעלות נימוקים מיוחדים וכבדי משקל, על־פי דרך הביטוי של בית־המשפט, להצדקת אי־ההסגרה, ואלה יכולים להיות רק נימוקים חדשים ונוספים לאלה שהסתמך עליהם להצדקת החלטתו הקודמת.

— איך לדעתך ינהג השר? האם אתה חושב שעליו להתפטר?

צדוק: לא הייתי רוצה להיכנס לפוליטיקה. מה שאני יכול לומר זה, שידוע כי שר המשפטים הביע נכונות למסור את התיק שלו בכל עת שיידרש. כך שלא צריך לכפות עליו את הפרישה.

לא ארץ מיקלט לפושעים

מאת בצלאל עמיקם

בית המשפט העליון פסל את החלטת שר המשפטים, שוויליאם נקש, אשר נידון בצרפת בשל מעורבות ברצח, איננו בר־הסגרה. הערכאה השיפוטית העליונה של ישראל הבהירה, כי מדינת היהודים לא תשמש מסתור לפושעים ורוצחים שנידונו לעונשים בארצות חוץ ונאחזים בארץ במיקלט בשל מוצאם היהודי. אמנות ההסגרה שקשרות את ישראל עם מדינות תרבות בעולם יכובדו ומטרתם של דיני ההסגרה ההדדיים תוגשם.

בית המשפט העליון עצמו בחר שלא להורות על ביצוע ההסגרה ולהשאיר לשר המשפטים להפעיל סמכותו בתחום מוגדר זה. השר ייאלץ איפוא לציית להחלטה אותה שלל ויוכל לחמוק ממנה רק אם יהיו בידיו נתונים בדוקים, כבדי משקל ומחות, מהם ניתן לפסוק כי נתגבשו נסיבות היכולות להצדיק אי־הסגרה.

החלטת בית המשפט העליון, בשיבתו כבית דין גבוה לצדק, ניתנה בהרכב מלא של חמישה שופטים, בראש ההרכב ישב הנשיא מ. שמגר והיו בו המשנה לנשיא מרים בן־פורת והשופטים מנחם אלון, דב לוין וגבריאל בך. השופט אלון, מומחה לחוק העברי, סייג את הצטרפותו לעמדת עמיתיו בטענה כי לעותרים לא היה המעמד הדרוש המוביל לטרקלין העתירה. במילים אחרות — לא היה להם אינטרס אישי שיצדיק בקשת עתירה להסגרה. עם זאת מבקש השופט אלון, כי משיוחלט על הסגרה, מן הראוי לעכב את התהליך לתקופה של עד כשנה, כדי שבית הדין הרבני יתיר את רינה נקש, אשתו של המוסגר, מכבלי עגינותה.

חזית המניעה

משפטו של ויליאם נקש יצא זה מכבר מתחום הדיון הפלילי והפך לנושא שהתסיס ושילהב רבים. הוקם ועד ציבורי למניעת ההסגרה, כשלקריאה הצטרפו ח"כים מהליכוד ומהתחיה, רבנים ראשיים, אסירי ציון לשעבר ואישי ציבור.

מול חזית זו ניצבו משפטנים בכירים, בהם מסגל פרקליטות המדינה, וכן קבוצות ח"כים מר"ץ, מפ"ם ושינוי, שעתרו לבית המשפט בדרישה לקיים את ההסגרה.

ויליאם נקש הוא צעיר יהודי כבן 24, אשר לפני כארבע שנים היה מעורב ברצימת מותו של עבדאללה חקר, ערבי ממוצא צפון אפריקני, בעיר בזנסון בצרפת. ימים אחדים לאחר הרצח נמלט נקש ממולדתו והגיע לארץ. עם בואו הוענקו לו אזרחות ישראלית מכוח חוק השבות, כאשר הוא מציג את עצמו בשם הבדוי רודי אסלן. באותה עת הוגשה כבר לשלטונות ישראל בקשת ההסגרה מטעם ממשלת צרפת שהסתמכה על אמנת הסגרה בין שתי המדינות. בינתיים הורשע נקש בצרפת, בהעדרו, בעבירות הרצח, אולם על פי החוק הצרפתי הזכות בידו לדרוש חידוש התהליכים בנוכחותו.

ביקורת על השר

ויליאם נקש השתקע בארץ והשתלב במעגל הפשע המקומי. הוא הגיע לידיה של המשטרה כאשר נלכד בעקבות מעורבותו בקשר לבצע שוד מזויין של איש כמורה בכיר, שעמד לנסוע במכוניתו, וכה כנראה ממון רב, מכיוון גשרי הירדן לבירה. אחר המעצר נחשפה זהותו האמיתית של נקש והוחל בהליכי הסגרה נגדו. בית המשפט המחוזי ולאחריו בית המשפט העליון הכריזו עליו כעל בר־הסגרה.

שר המשפטים לא אימץ מסקנות אלה וניצל את סמכותו לערער עליה. בית המשפט העליון ששמע את טיעוניו של השר שריר סירב להשתכנע. בהחלטתו הוא מותח ביקורת על השר אשר נימוקיו לא עוגנו בטעמים של אופיה המדיני של העבירה. השר שריר ניסה לתרץ את הימנעותו מלבצע את ההסגרה בנימוק כי חייו של נקש בכלא הצרפתי נתונים בסכנה של ממש.

לא זו היתה דעתו של בית הדין הגבוה לצדק. השופטים סבורים, כי קיום סיכון לחיי נקש אם יוסגר איננו משתמע מנתונים עובדתיים ברוקים. צרפת מקיימת יחסים מלאים עם ישראל, יש בה קהילה יהודית מבוססת ובבתי הסוהר שלה כלואים עשרות רבות של ישראלים. הסכנה הנשקפת לחייו של נקש מסתמכת אך ורק על הערכה כללית, בלי שקדם לכך בירור ענייני ושיטתי, שיש בו כדי לבסס מסקנותיו. הפעלת סמכויות בידי שר, אומרים השופטים, איננה נעשית בחלל ריק. היא מודרכת על־ידי מגמתו ותכליתו של החוק וזו משמשת אמת־מידה מרכזית. השופטים הביעו תמיהה מדוע נסחף השר שריר למטרה זרה. הם גם מזכירים לו, כי סמכותו איננה בלתי מוגבלת.

גט על תנאי

ויליאם נקש התחתן עם צעירה ירושלמית, בת שכונת שמואל־הנביא, בשם רינה. יום לפני מעצרו. ככל שהתקדרו השמיים מעל בעלה, החלה רינה בפעולה נמרצת לחלצו מידי הכלא. אחד הצעדים שנקטה היה הגשת תביעת גירושין נגד בעלה שכותרתה: תביעה למתן גט על תנאי.

אמרה רינה נקש: „אני אוהבת את בעלי ומעוניינת בהמשך נישואי עימו. אולם לא בתנאים האמורים, שעוד עלולים להידרדר אם יוסגר לצרפת."

כדי לא להישאר עגונה, ביקשה לחייב את בעלה במתן גט על תנאי, אותו תקבל אם יוסגר לצרפת, או לחילופין יהיה עליו לרצות תקופת מאסר ארוכה. החשש לעיגון הוא חשש כבד, שעלולות לנבוע ממנו תוצאות קשות, כגון: חוסר אפשרות להינשא מחדש. בית המשפט העליון שקל טענה זו בכובד ראש, אך מצא שאין צורך להתייחס לטענות הללו ובית הדין הרבני חייב לפעול כבית־דין אזרחי. אין מדובר במי שרוצה לעזוב את תחומי ישראל אלא במי שאינו רוצה לעשות כן.

ויהי בימי שפוט השופטים...

מאת אלעזר גרנות

הכרעת הבג"ץ לדחות את החלטתו של שר המשפטים אברהם שריר שלא לקיים את חובת ההסגרה של ויליאם נקש לצרפת — טובה המאשימה, כלפי פנים וכלפי חוץ — כי אכן יש שופטים בירושלים.

מהכרעתו של בית המשפט העליון משתמעות שתי הלכות עקרוניות ומסקנה אחת. ההלכה הראשונה היא, כי בעיניה של מערכת הצדק הישראלית „להיות יהודי" לא חשוב יותר מאשר „להיות חף מפשע" וקשה לתאוים בוערכת השיפוט המוסרית והשלכותיה הפוליטיות של הלכה זו.

ההלכה השנייה היא, כי אל לה לרשות השופטת למהר ולבוא במקומה של הרשות המבצעת, אלא היא חייבת להעמיד את הממשלה על אחריותה ולתבוע ממנה לקיים את חוקיה של מדינת ישראל ואת התחייבויותיה הבינלאומיות.

ואילו המסקנה, הבלתי נמנעת, מפסיקת בג"ץ היא, כי בדחותו את החלטתו של שר המשפטים הטיל בית המשפט ספק חמור בשיקול דעתו של השר שריר, ובבטלו את משקל נימוקיו המוצהרים של השר — פתח בית המשפט שער רחב להערכת מניעיו האמיתיים של אברהם שריר ולספק כבד באמינותו.

בהחלטתו של בית המשפט לחת הזדמנות חוזרת לשר המשפטים לתקן את אשר עיוות — מובלעת מן הסתם התקווה כי השר, הממשלה כולה והעומד בראשה מסוגלים להבין את כל שלושת המסרים של הרשות השופטת ואף לפעול על פיהם. גם מי שאיננו שותף לאופטימיות של בית המשפט — חייב לכבד את הכרעתו ולצדד את קולו לתביעה המשתמעת ממנה: פסיקת בג"ץ איננה מותירה לראש הממשלה אפשרויות רבות. עליו להעביר את השר שריר מתפקידו כשר המשפטים ועל הממשלה לחייב את מי שיבוא במקומו לפעול על פי הדרכת בג"ץ כלשונה וכרוחה.

לממשלה זו, הנושאת את תו הקלון של דרך טיפולה בפרשת השב"כ והשקועה עד צוואר בפרשת פולארד — ניתנה הזדמנות של חסד לנקות עצמה, לפחות מפרשת נקש. ליותר מזה קשה לצפות בימים, שבהם שופטים יש בירושלים, אבל ממשלה אין בה. רק מהפכת לבבות והתעוררות לאומית מקיפה, שיעבירו ממשלה זו מן הארץ — ישיבו לנו גם את יועצינו כבתחילה ואת כבודנו כבראשונה.

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב
עורכת אחראית של עמודי הפנים: ענית אנטר

הוועידה והסגנון

המאמר הראשי ב„על המשמר" מה־6 במארס, „מלאכתו של סיזיפוס", מסביר את בדידותו של שר החוץ בחתירתו לכינוס ועידה בינלאומית כפתיחה לשיחות ישירות לקידום השלום. מסקירת עמדותם של הגורמים השונים ביחס לוועידה מתבקשת המסקנה, שהמהלך הזה הוא נטול כל סיכוי. גם מכותרת המאמר אפשר להחרם שזו אומנם מסקנת הכותב. אבל סוף טוב הכל טוב. ואם סכלנותו של הקורא אינה בוגדת בו מגיע הכותב איכשהו למסקנה, כי: „ליונים בישראל אין הרבה אופציות אחרות", וכי היא בכל זאת „עדיפה על הרמת ידיים".

אע"פ שאין המערכת אחראית לסגנון (כך כתוב היה בתשובה למכתב אחר), תיטב המערכת עם הקוראים — המבולבלים בין הסגנונות — אם תפקיד את כתיבת המאמר הראשי אצל בעלי כתיבה בהירה יותר. פער כזה בין הכותרת + תוכן המאמר לבין המסקנה הסופית, יש בו, לדעתנו, זלזול באינטליגנציה של הקורא, אם לא הונאה.

חיים אלון, אלכם ליפשיץ, המעפיל

במקום רחמנות — קריאה לשפויים

דב ירמיה, על אף רצונו הכן לשלום ולאחווה בין עמים, אינו קולע למטרה במכתבו מה־1 במארס, כשהוא ממשיל את ערביי השטחים ליהודי ברית־המועצות או ללוחמי חופש נגד כובש זר, כמו שאינם קולעים גם אותם נאמני השלום והאחווה האחרים המוצאים כי הערבים הינם ה„יהודים" של ארץ־ישראל. בהחטיאם כך בהגדרת המצב לאשורו הם גם לא עושים צדק לערבים הפלשתינים וגם אינם משרתים את השלום.

האמת לאמיתה היא, שהפלשתינים אינם בכל צורה שהיא הקורבנות הסבילים והחפים מפשע. לדאבוננו — כי כאן אולי טמון סיכוי לפתרון ה„פלונטר" האיום כיום — הם אויבים לנו, יריבים פעילים בסכסוך המתמשך בין יהודים וערבים בארץ זו, וככאלה אחראים לכל הפחות באופן שווה שמלחמה זו לא הגיעה לסיומה הטוב.

לא, לא רחמנות דרושה, אלא קריאה לשפויים בקרב שני העמים לעשות מיד למען השלום בין שני העמים ושני חלקי הארץ, בלי הצער הזה נמצאת ישראל כמחזיקה כזנב הנמר ואינה יכולה להרפות.

שמואל באורי, חצור

איל"ן מודה

אנו מודים מאוד ליצחק שור על כתבו ב„על המשמר" מיום 3.2.87. הכתבה מקיפה ונוגעת בצד האנושי והטראגי של הרבה ממשפחות הנכים שבטיפולנו, וכן מביאה גם את הצד הכספי הקשה לפניו ניצב איל"ן.

הנהלת איל"ן ירושלים ביקשה ממני לציין תודה מיוחדת על ההתעניינות בנושא של „איל"ן" ועל הנכונות לבוא, לראות, לשמוע ולהסביר לציבור הקוראים את עבודת איל"ן.

שושנה אורנן, איל"ן איגוד ישראלי לילדים נפגעים, ירושלים

ה„עזר וייצמן" של אש"ף

בשעה שבישראל מתנהל ויכוח על הוועידה הבינלאומית, אפשר היה לצפות להתמתנות גם באש"ף, שתבוא לידי ביטוי, למשל, בשינוי הסעיפים באמנה הפלשתינית הקוראים לחיסול ישראל וכהכרה בהחלטות 242 ו־338.

נראה ש„עזר וייצמן" של אש"ף עדיין לא נולד. האחרון, נרצח כידוע בפאריס — סירטאווי.

עמוס גולן, אפיקים

לקחי השביתה

שורות אלה נכתבות יום לאחר גמר שתי השביתות, הראשונה בבתי החולים של קופ"ח והשנייה בבתי החולים הממשלתיים. אני מקווה שכל הנוגעים בדבר ינתחו המצב, ויבדקו מחדש אם אי־אפשר היה לקצר את הסבל הנורא של החולים ובני משפחותיהם.

עניין אחר כואב ביותר, שאין לעבור עליו לסדר היום, הוא השאלה היכן כל הארגונים הוולונטאריים הרבים, שלא נראו באותם ימים קריטיים בבתי החולים. רק אברכי ויז'ניץ הגיעו בצורה מאורגנת ועשו כל עבודות כפי שנדרשו ע"י הרופאים והאחיות. פרט לעצות ע"י „שליחת מכתבים לעיתונות, לא ראינו אף אחד מאותם ארגונים בבתי החולים. זאת אני מעיד כי הייתי מאושפז בזמן השביתה. לא הסתפקתי מהתרשמות במחלקה בה שהיתי, ובדקתי גם במחלקות אחרות; כך היה המצב בשתי הסדרות של השביתות.

יש להזעיק את הנוגעים בדבר, לערוך בדק־בית בארגונים הללו, ובעיקר — ללמוד להתארגן במהירות במקרים דומים בעתיד.

אריה ארז, תל־אביב

האוקראינים שהצילו

עיירות וואלין, ברובן, מאוכלסות היו יהודים ואוקראינים שגרו בשכנות מאות שנים. לתוך הגטו צופפו הגרמנים יהודים מהעיירה ומיהודי הכפרים בסביבה. יהודים אלו לא הובלו להשמדה במקום מרוחק, אלא בכל עיירה נרצחו במקום מגורם. בסתיו 1941, בימי החגים, הובלו בתהלוכה מהגטו משפחות משפחות, כשבראשם רבני העיר, לקבר ההמוני שנכרה מחוץ לעיר (בעיירה בה נולדתי, שומסק), בסמוך לבית הקברות הנוצרי. היהודים הועמדו על־פי הבור. מיקלעים מופעלים בידי אוקראינים קצרו ביהודים וגופותיהם נפלו לתוך הבור. המבצעים האוקראינים עשו זאת כלהיטות ובקנאות מרובה. עליהם פיקחו הגרמנים, שסיפקו את האמצעים והתכניות לרצח ההמוני. הבור כוסה באדמה וסיד, ימים מספר זזה האדמה בבור, בשל הפצועים, שרצו לפרוץ מבור המוות.

מפי ניצולים מעטים נמסר לנו, שהאוקראינים הבפטיסטים, שהיוו מיעוט בקרב האוכלוסייה, הצילו בחירוף נפש יהודים שהזדמנו אצלם. לא משפחה אחת של אוקראינים בפטיסטים שילמה בחייה ובעינויים לפני הירצחם על רצונם לתת מסתור ליהודים. כל בית של בפטיסטים היה חשוד בעיני הגרמנים, ואחיהם האוקראינים הצוררים, כמסתירי יהודים. בתיהם נשרפו, רכושם הוחרם וגזר דינם היה מוות ועינויים.

היו יהודים מעטים שניצלו הודות למסירות הנפש של אוקראינים אלה. אל לנו לשכוח זאת. עלינו לתת כבוד לזיכרם של אלה שלא איבדו צלם אנוש בימים ההם.

חיים ליבנה, מסילות

כיסוי הראי לא יועיל

קראתי, בלי הפתעה את מכתבו של אהרון אפרת מקיבוץ עין השופט („על המשמר", 2.3), בו הוא מציע ל„על המשמר" ומוסיפו לאסור לפרסם את מכתבי למערכת, ואת הריאיון של מאפו. הדבר ניתן לביצוע בשני אופנים. „על המשמר" יכול להפסיק להימכר לכל דורש, ולהיפך ל„עיתון משפחתי" של הקיבוץ הארצי ושל רשימה מיוחדת של אוהדים, שיעברו ביקורת מיוחדת של ועדת סקירה (אינקוויזיציה בלטינית) בראשותו של חבר אפרת. לחילופין יכול „על המשמר" לפרסם רשימה של אנשים שנאסר עליהם לכתוב למערכת תגובות על מה שמתפרסם בו. אני מבטיח, אם שמי יופיע ברשימה כזאת, שלא אכתוב יותר. בשני המקרים אני מייעץ לתנועה הקיבוצית להקיף את עצמה בחומה סינית. כי מספר העוזבים אותה מהדור הצעיר יעלה עוד יותר מהמספר הנוכחי, כתוצאה מהחינוך הטוטליטארי שמכתבו של אפרת היא דוגמה לו.

אשר לדעותי, אינני ולא הייתי מעולם חבר של „מצפן" כפי שאנשים הניזונים משמועות או מדוגמות טוטליטאריות חושבים, המכתב ל„דף הירוק", שהרגיז כנראה את אהרון אפרת, דן בקשר שבין לימודי מורחנות כמבטיחים „עבודה טובה" ו„פרנסה מובטחת" לבין זוועות הכיבוש, שהמורחנים האלה מופקדים עליהן ומכאן פרנסתם. כנראה פגעתי בנקודה הכואבת לאהרון אפרת. בכל אופן, הבעיה של מורחנים שאותם מגדל הקיבוץ הארצי, והנעשים אח"כ למבצעי מדיניות שאותה הוא מתיימר להתקיף, לא תיעלם אם לא יתפרסמו מכתבי; לא תשפרו את הפרצוף הנראה לכולם אם תכסו את הראי.

פרופ' ישראל שחק, ירושלים

לפני 53 שנה

בפברואר מלאו 53 שנה למרד פועלי וינה, ב־1934. אותו יום, לראשונה באירופה, הרימו פועלים את נס המרד המזוין נגד התפשטות הפאשיזם. פועלי וינה נשארו מבודדים בהתקוממותם ושילמו על כך ביוקר. היו אומנם הפגנות זהות בכמה מקומות בעולם — וזכורה לי הפגנת הזדהות נהדרת של פועלי חיפה ברחוב החלוץ — אבל כנראה שהמסר לא נקלט.

חובתנו כיום, כאשר הפאשיזם מרים ראש אצלנו, לזכור ולהבין שהמלחמה נגד הפאשיזם הינה עולמית, ואל לנו לומר מה לנו ולמלחמתם של עמים אחרים בעניין זה.

בנימין דוד, נהריה

המכתבים מתפרסמים לאחר עריכה לשונית וקיצורים, בשל חוסר מקום. קוראים הפונים למדור מתבקשים לכתוב בקצרה, בנושא אחד בלבד וברווחים כפולים בין השורות.

המערכת

[illegible]

רחל אוסטרוביץ' – „כשאחימאיר יביא כתבות אופנה"

מאת אתי רונאל

התקשורת הישראלית עדיין רואה באשה את בת המין היפה והחלש, ומשאירה לגבר להסביר את העולם. רחל אוסטרוביץ', ארכיטקטית, רוצה לשנות תדמית זו על־ידי פרוייקט „נשים במדיה".

„בנות", „חיילות", „טרמפיסטיות", — כך כונו בתוכנית „בשידור חוזר" הנשים שנאנסו או נרצחו. אף לא פעם אחת סתם „נשים". ברדיו ובטלוויזיה הן מכונות גם „המין היפה", „המין השקט", „חתלתולות במגפיים" וביוצא באלה. המגישים, המראיינים ועורכי הכתבות בעיתונות לא מזכירים את שם משפחתן, נמנעים מלציין את מקצוען או את תוארן האקדמי, גם אם הם רלוואנטיים לעניין, וכך מפחיתים מחשיבותן הציבורית־חברתית ומחשיבות דבריהן: גיתית (איזראלוב), חוה (יערי), מירה (שיכמנ־טר), מושתלת הכבוד הראשונה אורה (הרצוג), שושנה (ארבלי־אלמוזלינו), דורית (ביניש), חסיה ולאה (בגין), רבקה (שריר), וכן הלאה וכן הלאה.

בראיון בקול־ישראל פונה גבי גזית („יש עניין") אל יו"ר איגוד העובדים הסוציאליים ושואל: „על מה אתם מוחים, שרה?" (שרה זילברשטיין). בראיון אחר, „היום בספורט" בקול־ישראל, מכונה ד"ר ניצה שפירא־ליבאי, יועצת ראש הממשלה למעמד האשה, „גברת" בלבד ותוארה, דוקטור, נשמט. שלושת שופטי בית־המשפט נקראים ב„ערב חדש" על־ידי דן מרגלית, „השופט שמגר, השופט בייסקי והגב' נתניהו". הנשים, ככלל או כקבוצה, מואשמות גם באחריותן הכוללת למעשי עוול ולמחדלים שונים. כך, למשל, מאשים החוקר לשעבר בנימין זיגל, בגלי צה"ל, את „האשה, שרואה אצל השכן מכונית חדשה, או שהוא נסע לחו"ל, מטפטפת לבעלה, והתוצאה ידועה..." ב„מעריב" ב־19.12.86 בא זיגל בטענות לפרקליטות שיולדות, וגורמות בכך להצטברותם של תיקים למשך שבע או שמונה שנים ולאי הגעתם לבית המשפט.

ועוד: חיצוניותן של נשים היא כרטיס הביקור שלהן, יהיה עיסוקן אשר יהיה. „דבר" 18.12.86: „הופעתה החיצונית, הנשית והמטופחת, אינה עומדת בסתירה לסערת נפשה ולדעותיה ההחלטיות בנושא השוויון בין המינים. האמנית, מרים קרולי, אשת העולם הגדול, נשואה ואם לשני ילדים בוגרים, היא בעלת גזרה דקה, שיער בלונדיני גולש, וכפות ידיים קטנות אך חזקות." או ב„מעריב" מה־11.12.86: „לצידו כיכבה הסקסולוגית רותי חוצ'נר, בסוודר צבעוני משגע וחיוכים מצודדים, עד כי אני מוכן להתערב, כי מרבית הגברים במילכוד שנות ה־40 מוכנים להסתייע בכתף הרכה המקצועית שלה". וב„מעריב" 21.11.86 נכתב על „דורית — נשואה לעו"ד יחזקאל ביניש, בעל משרד גדול משלו בירושלים.. עווי חסון ' אישיות חביבה ומאוד פופולארית בין חבריו במשרד המשפטים"... (השניים תובעים את ואנונו) וכמובן, סיכומו של יואל מרקוס ב„הארץ" 2.1.87 את שנת 86 במילים: „אשת השנה, האשה הקולקטיבית, המורכבת מיערי, גרנות, איזראלוב, דבורין, קארפ, ביניש, קסלן, אלבק, בן־פורת, ארבלי, שצ'ראנסקי, נקאש, מארש, גאון, אשר חבטה — הרגה — דרסה — הטביעה — קיטרגה — ססקה — גרחפה לכותרות — נאבקה כלביאה למען בעלה, או לחילופין הכיאה בעל יואש עד מוות, והוכיחה איך תיראה המדינה כאשר משלב המלחמה לשוויון האשה יעברו למאבק על השלטון. השנה הבאה תראה אולי גם את האנסת מצפון תל־אביב".

שיפור התדמית

כל הדוגמאות הללו ורבות אחרות הוצגו בתחילת השבוע בבית סוקולוב בתל־אביב, על־ידי רחל אוסטרוביץ', ראש פרוייקט „נשים במדיה", שזכייתה במילגה מטעם „הקרן החדשה לישראל" מאפשרת לה להקדיש עצמה למעקב אחר אמצעי התקשורת. מעקב, שהפך לאירוע תקשורתי בפני עצמו כשרוב העיתונים, וגם הטלוויזיה, שלחו את כתביהם לכסותו. עתה מתכוונת אוסטרוביץ', ארכיטקטית במקצועה, לפעול בשיתוף עם שדולת הנשים, גם לשיפור התחיקה בתחום התקשורת. ועדת הערוץ השני של הכנסת למשל, התבקשה לתקן את חוק הערוץ השני על־מנת שיאסור לא רק על אפליה גזענית, לאומנית ועדתית, אלא גם על אפלייה מטעמי מין — סעיף שאינו קיים בחוק רשות השידור הנוכחי. וכן — נציגות נשית במועצת השידור האחראית על התכנים המשודרים בערוץ השני, ומתן דגש בשידורים על קידום השוויון בין המינים. עוד ידרשו הנשים להחיל בערוץ השני, כמו גם בראשון, את כללי האתיקה של רשות השידור לקיומם של ריאיונות, בתוספת שינויים שיחייבו את הכתב לנקוב בשמה המלא ובתוארה של המרואיינת ולהתייחס אליה באופן ענייני ולא אישי כשמדובר במילוי תפקידה.

עד כה זכתה אוסטרוביץ' לתשובתו הלאקונית של מנכ"ל רשות השידור, למענה אדיב מדובר משרד החינוך ולאפס תשובה ממשרד התקשורת. האם יצליח פרוייקט „נשים במדיה" לשנות את דימויה של האשה כפי שהוא מוצג בתקשורת? לא ברור. הגבר שניסה לעשות זאת — יו"ר ועדת האתיקה של רשות השידור, משה עמירב, שהציג בפני מליאת רשות השידור לפני ארבעה חודשים תזכיר העוסק בנושא — נענה בצחוק ליגלוג ולא מעט התבדחויות על חשבונו חשבון התזכיר, ממנו אביא כאן כמה ציטוטים נבחרים:

גזענות בלתי־מודעת

„היחס אל האשה בשידורי הרדיו והטלוויזיה בישראל, לא רק שאיננו תורם לשוויונותה אלא מהווה גורם חינוכי ראשון במעלה למגמות הפוכות, הגובלות אף בגזענות. זוהי בעיני גזענות בלתי־מודעת של גברים כלפי נשים, בניגוד לגזענות המודעת המאפיינת את יחסם של יחידים ואיגודים כלפי הערבים.

„למשל: כשבשידור בטלוויזיה בערב שבת מופיעים זוג שדרנים, הוא והיא, הוא העורך והמנחה הראשי והיא קריינית החדשות. המסר פשוט: הגבר הוא החכם המפרש את העולם, והאשה הטפשה עוזרת לו בקריינות. כמה פעמים ראיתם, רבותי הצופים, תופעה הפוכה? רק כשיעקב אחימאיר יביא כתבה מתצוגות אופנה ודליה מזור פרשנות מן הכנסת, יקרה גם בישראל הנס שקרה כבר בארצות אחרות במערב, בהן נשים הן גם חכמות ומסבירות את העולם.

„דוגמה הפוכה, נדירה, סיפקה לנו … מיכאלי בסיבה למסיבה, כשריאיינה נשים, כתבות ברדיו, שאינן עוסקות … או בצרכנות אלא בנושאים … כפוליטיקה ופשע. מעבר לתרומה … של השידור, שעבר סטריאוטיפים … מקובלים, הציגה מיכאלי דוגמה … מראיינים אשה בלי לשאול אותה … השאלות ששואל כמעט כל מראיין … בנוסח: מה אומר בעלך על עבודתך?

ואיך זה מסתדר עם חיי המשפחה? … שאלות, שאיש לא יעלה בדעתו לשאול … בתחומים אלה.

„גם בתוכניות הרדיו לא חסרות דוגמ… הרדיו הוא הגורם החשוב ביותר … בהנצחת הסטריאוטיפ של האשה כ… מכאן, או קרבן אונס מכאן. עורכים … מציגים את האשה על סמך מצבה המש… גם כשאין לכך שום רלוואנטיות … הראיון. האם שמעתם על מרואיין … כנשוי ואב לשני ילדים, או רווק ללא … וכשמדובר בזוג, הם מוצגים כפלוני … מצליח ואשתו היפיפיה. האם שמעתם … התיאור: גברת איקס, אשת עסקים … ובעלה החטוב והבלונדיני?"

תדריך למניעת פגיעה

„ידידי ברשות השידור טוענים, כי ה… אינו אלא השתקפות המציאות. על … להם, כי חוק רשות השידור מחייב … לשנות ולהשפיע על המציאות, אם … היא, ואין בתירוץ הזה כדי לשחרר … שמופקד על המדיה" — כותב עמירב.

„ככלל, הייתי מחלק את הבעייתיות … לנשים בקול ישראל לשלושה תחומים … הנשים הממלאות תפקידי עורכים … ומפיקים הוא מועט מדי, וכך … המרואיינות בתחומים השונים … נושאי השידור. נושאים ה… באופן בלעדי נתפסים כנושאים … למרות שהן מהוות 51 אחוז … העיסוק בתנועה הקיבוצית … הנוגעות לכ־5 אחוזים של ה… בהיקף גדול פי עשרה מנושאים ה… באשה בישראל. והגישה הזאת … הנושאים הנשיים במסגרות … לעניינים מוניצפליים או לתחבורה … — הפרסומת בשידור. זהו הביטוי … הגזעני ביותר מכל הביטויים …

גם עמירב הציע למנהלי הרדיו … להוציא לשדרנים דף הנחיות … „תדריך למניעת הפגיעה באשה" … במסגרת מליאת רשות השידור … אשר תעקוב ותקפיד על קיום … ותהיה גם הכתובת לציבור הנשים … על פגיעה שכזאת. בבירור … עם דוברת רשות השידור נמסר … של עמירב לא הביאו לשום … קונקרטיות. היחיד שהתייחס … ברצינות לנושא היה מפקד גלי־צה"ל … שמסר כי תידרך את כתבי … בדבריהם בשעה שהם מראיינים … לנשים. יחד עם זאת ציין … מספרן של הנשים בעמדות … יכולה גל"צ להיות מודל … ולטלוויזיה, משום ש־40 אחוז … התחנה הן נשים.

וכמו שאמרה חשורנית אילנה … לאחרונה, לא היוותה נשיותה גורם … חיובי, בקידומה לתפקידה הנוכחי.

ובינתיים נקראות הנשים המ… והצופות בטלוויזיה, ביחידות … לעקוב אחר דיווחי אמצעי התקשורת … לפרוייקט „נשים במדיה", ת.ד. 21376 … אביב, מיקוד 61213, על כל ה… המעוותות את דמותן מפלה … מנציחה סטריאוטיפים מטעים … הצד האישי ולא המקצועי … או מתעלמת מפועלן או … בנשים.

מזווית אזור־דן

להקטין את הממשלה ולא את הצריכה הציבורית

בשבוע שעבר הובהר במדור זה כי שיעור המקורות המוקדש בישראל לצריכה אזרחית כוללת, פרטית וציבורית, אינו חורג מן המקובל במדינות המתקדמות בעולם. על כך יש להוסיף, כי הנתונים שהוצגו מעוותים את התמונה, לטובת ישראל, מנקודת ראותם של אלה המבקשים להקטין את הצריכה — מפני שלגבי המדינות אליהן הושוותה ישראל מייצגים נתוני הצריכה הציבורית רק את הממשלה המרכזית. כלומר, לא נכללו בהן ממשלות של מדינות בפדרציה, כגון בארה"ב, גרמניה ושווייץ, וגם לא צריכתן של רשויות מקומיות. נתוני ישראל, לעומת זאת, כללו את הכל.

ואף־על־פי־כן, יש לרבים תחושה מוצדקת שהממשלה מעיקה כמכבש נורא על המשק, ובכך מפריעה לתהליך חידוש הצמיחה.

מאת ד"ר יקיר פלסנר

ממה נובעת תחושה זו? אם איננו צורכים יותר מדי במישור הציבורי האזרחי, מדוע אנו נחנקים? ממה נובעות הדרישות החוזרות ונשנות, מצד כלכלנים ואחרים, כי הממשלה תקצץ בתקציבה?

כמו בכל עניין, יש לברור גם כאן את הבר מן התבן. הכוונה היא לכך שבתחום התבן, מהווה תקציב הממשלה אליבי מצוין לכל כישלון כלכלי. ואין כל סיכוי שהאליבי יתערער. למשל, המשפט הנפוץ הבא: הפיחות והעלאת שער הריבית לא ישיגו את מטרתם אם לא יקוצץ תקציב הממשלה. מי שאומר משפט כזה „מכוסה" למהדרין. אם יצליחו הפיחות והעלאת שער הריבית, לא יזכור איש שההצלחה הותנתה בקיצוץ התקציב. אם לא יצליחו, אפשר יהיה להצביע על אי־קיצוץ התקציב כמקור הכישלון. האפשרות שיהיה כישלון למרות קיצוץ התקציב אינה קיימת, משום שהסבירות לקיצוץ בתקציב היא ברמה דומה לסבירות הופעתו של אליהו הנביא.

את התעוקה שיוצרת הממשלה במשק ניתן למצוא בשלושה מישורים: הצריכה הבטחונית, החוב הפנימי של הממשלה וההתערבות המאסיבית שלה בצורה של חוקים ותקנות. משני המרכיבים הראשונים נובע שיעור מיסוי בלתי נסבל, ומהאחרון נובעת הצרת צעדים המכבידה על הנשימה הכלכלית.

עומס בטחוני

אף כי אין הדבר מעיד על סדר החשיבות של גורמי המחנק, אפנה תחילה לתקציב הביטחון. מדידה נכונה של הצריכה הבטחונית בישראל מורה, שסעיף זה דורש יותר מרבע מכלל התוצר. ההפרש בין אומדן זה לבין המספרים הנקוטים ע"י הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה נובע מכך שאין הלשכה מודדת באופן ריאלי את הצריכה הבטחונית הנובעת מן השירות הסדיר, שירות המילואים והריבית על החוב הבטחוני לארה"ב. נכון, ישראל מקבלת סיוע בסכום שנתי של כ־4 מיליארד דולר. אך גם לאחר סיוע זה העומס הבטחוני שישראל נושאת בו מגיע לכ־15 אחוז מן התוצר. זהו שיעור כפול מן העומס הבטחוני הרובץ על ארה"ב, וגדול פי שלושה מזה בו נושאות מדינות נאט"ו באירופה. שום מדינה דמוקראטית אינה נאלצה לשאת מעמסה כזאת לאורך זמן.

סיבסוד ריבית להשקעות

המרכיב השני והגדול בהוצאות הממשלה שאינן מוקדשות לצריכה ציבורית אזרחית הוא תשלום החובות, ובתוך זה בעיקר חובות הפנים. חובות אלה נובעים במידה מכרעת ממדיניות האשראי הבלתי אחראית בה נהגו ממשלות ישראל השונות מאז תחילת שנות ה־70'. כדי להתנגד למדיניות ההיא אין צורך להתנגד לתמריצים ממשלתיים להשקעות. השאלה איננה האם לעודד, אלא כיצד לעודד. ממשלות ישראל בחרו להעניק את מירב העידוד ע"י סיבסוד הריבית. סיבסוד כזה יש לו השלכה הרסנית — הוא גורם השקעות בעלות שיעור תשואה נמוך במגזר היצרני, ובזבוז צרכני בתחום הדיור.

ראשית, ההשקעות: כידוע, משמש שער הריבית כגורם מווסת בביקוש לאשראי. בכל הנוגע למגזר היצרני, נובע הדבר מכך שככל ששער הריבית גבוה יותר כן נעשות יותר השקעות בלתי כדאיות, וכך קטנה כמות האשראי שמשקיעים פוטנציאליים מבקשים לגייס. לעומת זאת, ירידה בשערי הריבית פועלת בכיוון ההפוך. כאשר שערי הריבית שליליים, פירוש הדבר שחלק מקרן ההלוואה הופך למענק, ואז כדאי להשקיע גם בפרוייקט שאין בו כל רווחיות, שכן הרווחיות נובעת מעצם קבלתה של הלוואה שגלום בה מענק. לשון אחר, פרוייקט ההשקעה הופך למכונה שבאמצעותה אפשר לקבל מתנות ממשלתיות. הדברים אינם תיאורטיים: מאז החלו אינפלציות דו־ספרתיות (לשנה, לא רק לחודש) בתחילת שנות ה־70', היו תקופות ממושכות בהן היתה הריבית על אשראי ממשלתי שלילית.

כתוצאה, נוצר ביקוש עצום לאשראי, שחלקו נועד לביצוע השקעות שניתן לכנותו השקעות סרק. אומנם, הממשלה הקימה מנגנוני קיצוב של אשראי שמטרתם היתה לכוון אותו לשימושים הרווחיים יותר. אך ככל מנגנון ביורוקרטי, לא נמלט גם זה מכשלונות ומלחצים שונים, וכך נותרו כוונות טובות על הנייר. כיוון שכדי לממן את מתן האשראי לוותה הממשלה בתנאי הצמדה ובריבית ריאלית חיובית, צמח חובה באותו זמן שההתחייבויות כלפיה נמחקו. וכיוון שהמשק לא צמח בהתאם, לא נוצר בסיס רחב דיו למיסוי הדרוש לפרעון חובות הממשלה, וכך הפך המיסוי לנטל מעיק.

סיבסוד הדיור

גם בתחום האשראי הצרכני נוהלה מדיניות בלתי אחראית. במקום להעניק לציבור משכנתאות בהיקף סביר, לתקופות ארוכות ובשערי ריבית חיוביים אך מתונים, העדיפו ממשלות ישראל לתת הלוואות בלתי צמודות. התוצאה — עם ישראל קיבל חלק ניכר מן הדיור שלו במתנה, ובפרק זמן קצר מאוד. כל מי שקנה במרוצת השנים, שמדובר בהן, דירה גדולה מתברך היום בחוכמתו. רק ה„פראיירים", שעשו חשבון ונהגו באחריות, גרים בדירות צנועות כיאה ליכולתה של הכלכלה הישראלית. עוד היום עומדות דירות ריקות שנקנו לקראת החתונה של הבת, כאשר זו היתה בת שלוש ... גם כאן נוצר, איפוא, חוב גדול בזמן קצר, חוב המעיק כעת על כל תושבי ישראל.

מה שמוביל לאבחנה מעניינת: אין הבדל בין חוב אישי לחוב לאומי מבחינת העומס הכלכלי הריאלי שהוא מטיל, אבל יש הבדל גדול בתוכן התמריצי שלו. אם אדם מחזיק במשכנתא אישית שאותה הוא צריך לפרוע, ישפיע הדבר על התנהגותו בתחומי צריכה אחרים. הוא יהיה יותר מאופק. כשמוטל עליו חוב זהה לראשון, אבל הפעם כחלקו בחוב הלאומי, הוא יראה בו מיטרד שיש להתחמק ממנו במידת האפשר והתנהגותו תהיה פחות מאופקת. מפני שאין קשר ברור בין חלקו בחוב לבין ההנאה שהוא נהנה מדירתו, הדירה לחוד והחוב לחוד, ומכאן נובעת הרגשת מחנק. אין הפרט רואה בתשלום החוב סילוק של התחייבות אישית, אלא עוד מס.

ביורוקרטיה

המרכיב השלישי של תחושת החנק רחב כים, וחובק את כל תחומי חיינו. תיקצר היריעה מלתאר את כל ההמצאות המשונות, שמטרת רבות מהן כבר נשכחה מזמן, אך הן ממררות את חיינו. זה מתחיל מדברים קטנים, כמו המחירים המטורפים של חלפים למכוניות, מחירים הגורמים נטילת סיכוני בטיחות; הפחד מרכישת מכונית משומשת, משום שבמחירים הדמיוניים של משומשות, התמריץ שיש למוכר לרמות הוא עצום. תמורת „לוקש" קטן שיצליח למכור לקונה הרכב הוא יכול להרוויח משכורת נטו של שלושה חודשים.

ברמה יותר מתקדמת מתבטא הדבר בכך שחקלאי אינו יכול למכור את תוצרתו כראות עיניו, ואף אינו יכול לגדל מה שהוא רוצה. הוא גם נתון לקיצוב מים שאין לו כל קשר ליכולתו כיצרן. זה גם מביא לכך שיצרנים רבים, אף כאלה שאין להם עמדה מונופולית, צריכים לרוץ לירושלים לקבל אישורים כדי להעלות מחירים. אם לא יקבלו, ויפסידו, ירוצו שוב לירושלים לקבל סיוע לבל יתמוטטו.

בנדבך הבא מוצא הדבר ביטוי בשוק הון חנוק, שבו אי־אפשר לגייס כסף בלי פתק ממשרד ממשלתי. וגם כשכבר רוצים לבנות את הארץ, קרי להשקיע, צריך לעבור מסלול יסורים שאפילו פרעה לא היה מסוגל להמציא.

התמונה היא של ממשלה היורדת לחיי האזרח בתחום הכלכלי, ועוד מטיפה לו השכם והערב שהוא לא בסדר. האמת היא, שהאזרח בסדר גמור. הוא מגיב בעקביות מעוררת הערצה על התמריצים שמציבה לפניו הממשלה. לא האזרח עקום, אלא התמריצים עקומים. ומי שמתכנן אותם. זו הסיבה העיקרית שבגללה צריך להקטין את הממשלה, ולא רמת הצריכה הציבורית.

מאזני הבנקים

ירידה ניכרת ברווחיות הבינלאומי הראשון

הרווח הנקי של קבוצת הבנק הבינלאומי הראשון ל־1986 הסתכם ב־17.5 מיליון ש"ח, ירידה של 46 אחוז לעומת הרווח ב־85. הבינלאומי הוא הבנק הראשון בחמשת הבנקים הגדולים המפרסם את מאזנו ותוצאותיו מלמדות על מצבה העגום של מערכת הבנקאות בשנה שעברה.

לעומת הקיטון החד ברווח אחרי תשלום מס, קטן הרווח לפני מיסים בכ־22 אחוז. ומנכ"ל הבנק, שלום זינגר, אמר כי הדבר נובע מהיקפה של עתודת המיסים במאזן. לדבריו, השינויים בשיעורי המס גרמו הקטנת הרווח הנקי בכ־4 מיליון ש"ח. התשואה נטו על ההון העצמי היתה כ־7 אחוזים. המאזן גדל בכ־3 אחוזים והגיע ל־4.2 מיליארד ש"ח, והיחס בין ההון העצמי למאזן — כ־6 אחוזים.

המנכ"ל הסביר את הירידה ברווחיות בירידת המרווחים — וירידה זו ברווחיות נגרמה למרות גידול ניכר בנפח האשראי. ראשי הבנק, שהציגו את המאזן במסיבת עיתונאים אתמול, אמרו כי הבינלאומי ביצע את כל ההפרשות הדרושות לחובות מסופקים לדבריהם. השתפרה גביית החובות ב־86. שלום זינגר אמר, כי צריך לאפשר למערכת הבנקאית לקלוט פקדונות צמודים לתקופות קצרות של 6 ו־12 חודשים, ובמקביל לאפשר לה לתת אשראי צמוד. בעניין הריבית לאשראי העסקי, אמר כי היא יותר נורמלית וסבירה. „אני רואה משק יותר בריא וריבית יותר רציונאלית", אמר זינגר.

יו"ר מועצת המנהלים של הבנק, עו"ד יגאל ארנון, שנכנס לתפקיד לפני שבועות אחדים, הבהיר כי הוא מייצג אך ורק את איש העסקים ז'אק נאסר, שהוא בעל 17 אחוז ממניות הבנק ואין לנאסר שותפים נוספים בחלק זה. לדברי ארנון, בחברה של נאסר המחזיקה במניות הבינלאומי יש לארנון ולעו"ד שלמה חוסיה־כהן שתי מניות — מניה לכל אחד, דבר המונע העברת הבעלות על החברה ללא הסכמתם.

ארנון הבהיר עוד, כי שכר הדירקטורים בבנק מסתכם ב־3,000 דולר לשנה פלוס 150 דולר לישיבה. לדבריו, שכרו עדיין לא נקבע, „אבל הוא יהיה פחות בהרבה לעומת בנק לאומי".

מהדו"חות הכספיים שפורסמו אתמול עולה, כי ההוצאות למשכורות והוצאות שכר נלוות גדלו בשנה שעברה נומינאלית בכ־40 אחוז לעומת 1985. אולם מנכ"ל הבנק טען אתמול, שהוצאות השכר בבנק ירדו בשנה שעברה ריאלית ב־3 אחוזים. הוא הסביר את הסתירה לכאורה בין הנתונים בעיתוי התשלומים במשך השנה.

אורדי נחשון

בנות דיסקונט

קיטון במאזן, גידול ברווח

הרווח הנקי של בנק דיסקונט למימון התעשייה ב־1986 הסתכם ב־2.1 מיליון ש"ח, לעומת 1 מיליון ש"ח ב־1985. נכסי הבנק הסתכמו בסוף 1986 ב־344 מיליון ש"ח, לעומת 373 מיליון ש"ח בסוף 1985. בבנק מסבירים את הירידה במאזן, בין היתר, בפער שבין עליית המדד לבין יציבות שער החליפין של הדולר כלפי השקל. עוד מציינים, כי בשנה שעברה הסתמנה ירידה בהיקף הפעילות בתחום השקעות בתעשייה.

אתמול גם פורסמו הדו"חות הכספיים של החברה־הבת של דיסקונט, בנק לפיתוח ולמשכנתאות. הרווח הנקי של הבנק הסתכם בשנה שעברה בכ־1.3 מיליון ש"ח, לעומת הפסד של כ־300 ש"ח ב־1985.

בבנק לפיתוח ולמשכנתאות מעירים, כי על אף הצעת האוצר בדבר הקטנת המיסים החלים על חברות, נטל המס על הבנק כבד ביותר. יתרת המיסים הנדחים במאזן מסתכמת ב־4.3 מיליון ש"ח (כ־16 אחוז מהון הבנק). הלוואות הבנק הסתכמו ב־576 מיליון ש"ח, גידול של כ־4 אחוזים לעומת 85.

א.נ.

בעקבות פרשת פולארד

קיפוח במיכרזים בארה"ב

נציגי לשכת המסחר ישראל־אמריקה מודאגים מן הידיעות על קיפוח חברות ישראליות בנושא המכרזים הממשלתיים בארה"ב בעקבות פרשת פולארד — אמר אתמול נשיא הלשכה, יהושע מאור.

עם פירסום הידיעה בדבר הקשיים בהם נתקלות חברות ישראליות המתחרות על מכרזים ממשלתיים בארה"ב פנו ראשי הלשכה אל שגרירות ארה"ב בישראל, ואל גורמים אחרים בארץ ובארה"ב, על מנת לברר את העובדות לאשורן. כן פועלת הלשכה לתיאום עמדות בנושא הסברה בקרב הלשכות האחיות בארה"ב, כדי למתן את האווירה הקשה שנוצרה עם פרסום גזר הדין בשבוע שעבר.

ראשי ענף הבנייה מתריעים:

פיגור של 30% בעידכון המשכנתאות

משרד האוצר מודע לצורך בעדכון המשכנתאות לזוגות צעירים ולזכאי משרד השיכון — אמר מנכ"ל משרד האוצר, ד"ר עמנואל שרון, לראשי המוסר המאוחד לענף הבנייה. בפגישה עימו התריעו ראשי חברות הבנייה על השחיקה בהיקף הסיוע הממשלתי לרוכשי דירות, והזכירו כי מאז נובמבר 85 לא עידכן האוצר את גובה המשכנתאות לזוגות צעירים ולזכאי משרד השיכון, ונוצר פיגור של כ־30 אחוז בהיקף הסיוע.

לדבריהם, השחיקה הזאת גרמה לכך שהקבלנים וחברות הבנייה אינם מתחילים עתה לבנות דירות עממיות, כיוון שאינם יכולים למכור אותן.

ראשי ענף הבנייה גם תבעו משרון לפעול לביטול מס המעסיקים בגובה 4 אחוזים על בנייה ציבורית, בעוד שקיים פטור על מס מעסיקים על בנייה למגורים.

א.נ.

גלגלי הבורסה

נמשכים הביקושים למניות חיפושי נפט

השיפור בשער הדולר הגביר את הביקושים לצמודי־דולר ולמניות החוזר, בעוד שבצמודי־מדד היה עודף היצע של 5 מיליוני ש"ח. בעקבות התחזיות למדד נמוך בפברואר, שוערכם בכ־2 אחוזים. במניות החופשיות נמשכו הביקושים למניות סלקטיביות והיצעים במניות הבנקים והחברות יותר. שערי המניות של חיפושי נפט עלו בין 5 ל־10 אחוזים.

במלוות קצר מועד נעו התשואות החופשיות בין 2.09% ל־2.29%, והתשואות הצמודות בין 28.25% ל־31.50%, תוך מחזור של 55.8 מיליון ש"ח. המחזור במק"מ היה כפול מאשר בשוק המניות ובשוק האג"ח גם יחד.

סל המטבעות ירד אתמול ב־0.02% ל־1.8805 ש"ח. בעוד שער הדולר היציג עלה ב־0.10% ל־1.6224 ש"ח. דולר נוסעים היה 1.9277 ש"ח, הדולר השחור הוסיף לנוע בין 1.59 ל־1.60 ש"ח.

בשוק המניות עלו אתמול 147 שערים, לעומת 131 שירדו ו־123 שנשארו בלי שינוי. מהם עלו 21 ב־5% ויותר ו־28 ירדו ב־5% ויותר. ב־20 ני"ע היתה הפסקת מסחר. המחזור הסתכם ב־19.5 מיליון ש"ח, מזה כ־3.6 מיליון ש"ח במניות ההסדר.

במניות ההסדר נרשמו רק עליות שערים (ב־%): פועלים מב' — 2.1; פועלים ש' — 1.4; פועלים מ' — 2.2; כללי — 1.9; בל"ל — 1.1; מימון סחר 1 — 2.0; מימון סחר 5 — 1.9.

תשואותיהן השנתיות נעו בין 16.69% (הפועלים מ') ל־17.28% (אי די בי רג'). הפועלים ש' — 16.89%, בל"ל — 17.07%.

במניות הבנקים המסחריים שמחוץ להסדר עלו (ב־%): הספנות 0.1 — 2.6; הספנות 5.0 — 1.3; הספנות 0.5 — 1.3; כללי מ"ר 1 — 1.2. לעומתן ירדה אוה"ה ב־1.0. היתה הפסקת מסחר במניות פ"ב והבנק הבינלאומי עקב פרסום מאזן הבנק.

במניות החופשיות עלו ב־10%: דלק נפט 1, מ.ג.ג.ן 5, עוז 0.1, מור' הש' 124, קצנשטיין 5, מטוויות 1, קופל וקופל אופ' עלתה כ־15.9%, פיתוח תעשייה, חקלאות מבכ'. אלקו 0.25 מ' עלתה ב־20.2%. לעומת זאת ירדו ב־10%: לכיש 1, מוזאיקה 1, שער דרוקר זכ' 1 ירד ב־10.1%.

הפניקס 0.1 עלתה ב־0.7% וכת 0.5 עלתה ב־0.8%. אליאנס עלתה ב־6.5%. בשער „כור" לא נרשם שינוי.

ערך השוק של כל המניות החופשיות ירד ב־1.04%, בעוד שערך השוק של מניות חיפושי נפט עלה ב־4.35%.

אלחנן הורוביץ

העורך הכלכלי: צבי טימור

11.3.87

בעריכת עליזה תורי

בתוך עמו
או בתוך עצמו

(המשך מעמוד 8)

משפטים הם שפה לוגית, שלא כולם יודעים להשתמש בה ודרכה מעביר הפרקליט את המסר של הלקוח כמתרגם של הלקוח בבית־המשפט. אכן, יש נסיבות שבהן ההתייחסות הפוליטית יכולה, בצורה זו או אחרת, לסייע לנאשם במשפט. אם ניקח לדוגמה מדינות שבהן יש מגבלות ובהן בתי־המשפט אינם פועלים כבמדינות מתוקנות ואתה רוצה להוציא מחאה החוצה, אז אתה מנצל את הזירה המשפטית לצורך פעולת המחאה. אבל זו פעולה שמחוץ לכותלי בית־המשפט, בעוד שבארץ העבודה מתבצעת — בדרך־כלל — בתוך בית־המשפט. האפשרויות לנהל משפטים פוליטיים ועבירות המדרות אצלנו הם לא לעניין, מאחר שהמאבק חייב להיות על השיטה המשפטית. יש נסיבות בהן אתה מנצל את המסגרת המשפטית כדי לפרוץ ממנה החוצה ולהעביר באמצעותה מסר לציבור, ואז המאבק הוא משפטי פוליטי ולא משפטי בלבד. כשיש לך עניין במשפט המבוסס על חוק פוליטי מובהק, המשרת מגמה פוליטית מסויימת, וכו לא קיימים הקריטריונים האובייקטיביים שקיימים בדרך־כלל בחוקים, והוא פסול מבחינת הנורמות המשפטיות המקובלות, ניתן להאבק נגד חוק כזה בכנסת, בעיתונות, ולעתים אתה יכול להשתמש בעובדה שעיני הציבור והעיתונות פקוחות להליך המשפטי כדי להגיע לציבור, אך אינך צריך לשכוח לעולם שאתה מנהל משפט, ומכאן שיש לעשות את האפשר במסגרת בית־המשפט כדי לזכות את הנאשמים. כאן לציבור הפוליטי אין מקום, אלא אם הוא יכול לסייע לך בפירוש החוק, כדי להוציא את הלקוח מהעבירה.

— לפני מספר שבועות, טוענת במפני שהעובדה שכיום מדברים על נושא האטום בישראל ומתחילים לבדוק אפשרויות של התארגנות מקומית למניעת ההפצה הגרעינית באיזור, היא אולי אחת התוצאות החיוביות של הפרשה...

בלי להיכנס למשפט עצמו בגלל הסוב־יודיצה, אוכל להגיד כמשקיף על ההתפתחויות, שעובדה היא שמתנהלים כיום דיונים על רקע מה שאירע, וייתכן שבלעדי הפרשה הזו לא היו מתנהלים ויכוחים כאלה על נושאי האטום בישראל.

— האם אתה מתנגד למערכה ציבורית בנושאים שבאלה?

לא אוכל לענות על שאלה זו בגלל הסוב־יודיצה.

— באופן עקרוני, לדעתך, בישראל ובעולם משפיעות מערכות ציבוריות על התוצאה במשפט עצמו?

זה תלוי. מערכות ציבוריות יש להן אפקט יותר גדול במערכת משפטית על מושבעים מאשר על שופטים מקצועיים, שלגביהם ההשפעה מזערית. יחד עם זאת, לא מן הנמנע שאווירה משפטית מסויימת עשויה להשפיע על שופטים, שהרי גם הם בני־אדם. לזה יש השלכות מרחיקות־לכת, מאחר שאם לאווירה ציבורית יש השפעה, אז אולי יש לסגור את העיתונות, למנוע ממנה מלדווח, מאחר שהיא עלולה להשפיע על מערכת בתי־המשפט. אלא שלמרות הסיכונים האלו, למעט מקרים מסויימים, אני טוען שהנזק שעלול להיווצר מסתימת הפה של העיתונות כמדווחת לציבור, עלול להיות פי־כמה הרי־גורל מהנזק שבהשפעה על בתי־המשפט, ולכן עדיף להשאיר את המצב כמות שהוא, מצב שבו יש אפשרות לדבר על דברים שקורים בשטח, למחות משני הכיוונים, תוך שמירה על המסגרת המשפטית.

— האם במשפטים כמו זה של המחתרת, בו למניע יש מרכיב חשוב בהחלטת השופטים, לא עלולים להיות מושפעים במיוחד מזלזל־הרוח בציבור?

אני מקווה עבור כולנו שלא כך הדבר.

— אבל האם באופן קונקרטי, לדעתך הדבר משפיע?

אני לא יודע. בארה"ב הוכח שיש השפעה למערכות ציבוריות. כללית, אני מוכן גם לומר שאווירה ציבורית, מאבק ציבורי, יכולים להשפיע גם על מערכת בתי־המשפט, ובעיקר גם לגבי הענישה. בוא ניקח דוגמה של פשע נייטראלי ולא „פוליטי". אם יש אווירה ציבורית עויינת במיוחד לסוחרי סמים או לרוצחי־זונות, אז זו יכולה להשפיע על חומרת העונש. שופטים מרבים לומר שלמניעים אין מקום בקביעת האשמה. אך יש בהחלט מקום בקביעת העונש שלאחר ההרשעה, אם יש כזו, ומכאן שהם עשויים להפוך אותם לגורם מקל לגבי העונש.

„לצאת בזול" ולשלם ביוקר

(המשך מעמוד 8)

יש מקרים שבהם נאשמים מסויימים רואים במשפט לא הליך משפטי. אלא במה, אמצעי־תקשורת, אפשרות לתת ביטוי להשקפותיהם הפוליטיות. בעבורם המשפט הוא דראמה, מושג אמצעי־תקשורת וכו'. זהו — לדוגמא — הקו שנקטו הארגונים היהודיים בארץ לפני קום המדינה. הם לא ניהלו משפט פלילי, אלא ראו בבית־המשפט במה לביטוי אי־הכרתם בשלטון המנדטורי. וכך המצב במקרים בהם עצורי ארגוני מלשתינים טוענים לאי־הכרה בבית־המשפט הישראלי. ייתכן שיש זן מסויים של עו"ד פוליטי מהסוג שהגן על חברי כנופיית באדר־מיינהוף בגרמניה, שבו נשכרו סניגורים שהונחו להביע את הזדהותם עם מניעי הלקוחות בפומבי, בעל־פה ובכתב. יש כאן שבירת כלים של צד אחר. במקרה שאני הייתי מעורב — גירושו של אכרם הנייה — למרות עמדתנו שהיתה למצות את ההליך המשפטי, הוא החליט בשלב מסויים לשבור את הכלים, להסכים להיות מגורש, ובכך לתת ביטוי פוליטי לעמדתו של אי־הכרה בלגיטימיות של בית־המשפט העליון הישראלי, שמנע ממנו לעיין בחומרי־הראיות נגדו.

— האם שבירת הכלים אינה הדרך שנותרת למי שאין לו מה להפסיד?

יכול להיות. זה אולי המקרה של אכרם הנייה, אשר ייתכן שהגיע למסקנה שהסיכוי שלו מספיק קטן כדי שייתן עדיפות לאפקט הפוליטי. אלא שלא נראה לי שזה המקרה של ועננו, מאחר שהוא יכול היה לנקוט כל מיני צעדים אחרים, אך הוא בחר לו עו"ד, משטמן, שאינו איש יחסי ציבור ולא פוליטיקאי. דבר שונה הוא זה שמתקיים במקרים שבהם המאבק מתנהל בשני מישורים מקבילים, כמו במקרה של משפט המשלחת לרומניה. בעוד שהעו"ד מנסה להוכיח שניתן לפרש את החוק הקיים בצורה מצומצמת, ולהוכיח שהחוק אוסר „מגע" כמונח ערכי, לא נייטראלי, ומכאן שמדובר לא בכל מגע עם אש"ף אלא במגע שיש בו הזדהות עם הארגון, תמיכה בו, ולא מגע שאתה מנסה לדבר על שלום, מנסה לשכנע אותם להימנע מטרור וכיוצא בזה. המישור השני הוא המישור הציבורי בו אנשים נאבקים נגד מהות החוק, בהיותו — לדעתם — רע, פסול, פוגע בסיכויי השלום וכו'.

— מהניסיון שלך, נראה לך שמאבק ציבורי כזה עשוי להשפיע על תוצאות המשפט?

השופט ברק כתב הרבה על נושא ה„קהילה הפרשנית", שהיא החברה בה השופט חי והיא המעצבת את המשמעות ואת התוכן של הנורמות החוקיות. ברור שיש השפעה ביניהם. אומר על זה השופט ברק, שיש זיקה בין ההליך השיפוטי — שהוא במידה רבה הליך של פרשנות חוקים ונורמות — ובין מה חושבת החברה ומה היא מצפה מהשופט שיעשה. ואם נחזור לנושא ועננו, יכול להיות שהמדינה תרגיש כאן את הנושאים החמורים שבפעולה, את הצדדים הפוגעים בבטחון המדינה שבגילוי סודות האטום, לעניין הזה יש השפעה על השופטים וגם על דעת הקהל. מצד אחר, עשויים לנסות ולהוכיח — בכוחות שלא משתווים לאלו של הממסד — את האלמנטים האחרים שבפעולה של ועננו, כגון ההתראה של הסכנה הגרעינית באיזור כתוצאה מכך שלישראל יש פצצת אטום, ועוד טענות מעין אלו, היכולות בנסיבות מסויימות להשפיע.

— יש לך תקדימים מהסוג הזה?

הדוגמה המוכרת ביותר היא זו של דניאל אלסברג שגילה את הסודות הכי כמוסים של הפנטאגון לעיתונות ארה"ב, באמצע מלחמת ויאטנאם: דברים שהיו קשורים לטאקטיקה של ארה"ב בוויאטנאם, לתעמולה המגמתית בתוך ארה"ב וכו'. וזאת על סמך ידיעות שקיבל בהיותו יועץ בכיר להנרי קיסינג'ר. נשיא ארה"ב ביקש אז צו־מניעה נגד פירסום הדברים, אך בית־המשפט העליון של ארה"ב לא הוציא את צו־המניעה המבוקש ודניאל אלסברג לעולם לא הועמד לדין, ובזיכרון הפולקלוריסטי האמריקני, אלסברג זכור דווקא כגיבור לאומי, ולא כנבל, מאחר שחושבים שמה שהוא עשה קיצר בכמה שנים את מלחמת ויאטנאם. אלא שאמריקה היא חברה יותר פתוחה והדברים כאלו מתקבלים באופן שונה מאשר בישראל שהיא יותר סגורה ונוטה להסתרת המידע, כפי שזה מתבטא בכל הפרשות של התקופה האחרונה, ובהתנגדות הנמרצת לחקירה פומבית או אחרת בנידון. גם בהילקח בחשבון ההבדלים בין החברות, נראה לי לגמרי לגיטימי שוועננו ואחוז ינסו לתת למשפט גוון אחר מזה שקיבל עד כה.

שלמה סלוצקי

מופע

...ועפרה חזה תהיה מלכת הפיות

טלפורים 2 בהיכל הספורט בת"א

מאת עופר ניר

ואלה אנשי הצוות הבכיר: עלי בבא. טרזן, שלגיה, מלכת הפיות, עליזה (זהמארין הפלאות), אסתר והמלכה. אחשוורוש והמן הרשע ימח שמו. טפו. מחוץ להיכל הספורט, שם יתארחו בתוג־פורים, מי־13 במארס ועד הי־16 בחודש. הם מוכרים יותר כחיים משה, נועם קניאל, שלומית אהרון, עפרה חזה, דפנה ארמוני, מיקי קם, אלי גפן וחיים שטיר. „טלפורים 2" נכון לצאת לדרך.

ארבעה מפיקים חברו להעלאת המופע הזה. בו יטלו חלק עוד 100 רקדנים וילבשו־יפשטו־ילבשו שנית לא פחות מאלף תלבושות שמואל צמח, יהודה טלית, חיים סלוצקי ואריה סבן. אריה סוכר, דוקטור לצחוק, אחראי לעלילה ולבימוי. זה מתחיל במסיבה שעורכת המלכה אסתר לאחשוורוש ואליה מוזמנים אורחים מסדרות טלוויזיה פופולריות, נמשך בכלגאן ומסתיים בכי־טוב. כמו תמיד.

נוסף למי שכבר הזכרנו, צריך לתת כבוד גם למוני מושונוב ושלמה בראבא, אף הם בין המשתתפים. כמו כן יופיע בילי הפטי, אחד מכוכבי סידרת הטלוויזיה „תהילה" שיגלם הפעם את „מקרון 1", שם המוכר לינוקות מסדרת האנימציה — אותה מפיק, אגב, חיים סבן, אח של אריה, שיושב בניכר. הוא גם הבוס של נועם קניאל, מה שעוזר לקשור קצוות.

מה עוד צפוי לנו? גיבורים נוספים מסדרות טלוויזיה כמו „זנב לחרשות", „טאו טאו" וכן הלאה; שטיח מעופף; כרכרה רתומה לארבעה סוסים; גמל וחללית ודרקון ענק. לתפאורה אחראי רב בן דוד. את המוסיקה תספק תזמורת בת שמונה נגנים, בניצוחו של רוני רייס.

„טלפורים 2" מימין: שלומית אהרון, דפנה ארמוני, עופרה חזה ומיקי קם.

תקליט קלאסי

יצירות נשכחות

מאת אורה בן־דרור

הפעם נפלה הבחירה על שני תקליטים, העוסקים בשומן ובטהובן. אם כי ביצירות שאינן נמנות על הפופולריות ביותר שלהם. כידוע, יצירה פופולרית, המבוצעת לעתים קרובות, אינה בהכרח פסגת יצירתו של המלחין ויש מקום לחזור ולבדוק גם יצירות נשכחות.

נשמה

רוברט שומן — קונצ'רטו לצ'לו ולתזמורת אופ. 129 בלה מינור — פרדריך לודאון (צ'לו) קטעים קונצרטנטיים לארבע קרנות ותזמורת אופ. 86. קונצ'רטו אלגרו ברה מינור לפסנתר ותזמורת אופ. 134; פסקל דבויון (פסנתר). התזמורת הפילהרמונית החדשה בניצוח גוסטב גומשי באואר. ארטו 75126 ההפקה בשתוף רדיו צרפת.

הקטעים וארבע קרנות ותזמורת חוברו בשנת 1849, בתקופה ששומן בנה אותה, כפוריה ביותר בכתיבתו. היצירה מבוצעת לעתים רחוקות. ניתן ליחס זאת אולי, לתזמור המיוחד, או לווירטואוזיות המורכבת הנדרשת מהסולנים, כשהקרן הראשונה צריכה לתמרן ברכות ברגיסטר הגבוה. פרט להרכב יוצא הדופן, המהווה נתון מרענן כשלעצמו, הקומפוזיציה עצמה אינה מרתקת במיוחד. הביצוע קורקט. הקונצרט אלגרו לפסנתר ותזמורת הוא יצירה קפריזית והפסנתרן כאן מפגין יכולת באנרגטיות שהיא על גבול ההגזמה.

פסגת התקליט היא ללא ספק הקונצ'רטו הנפלא לצ'לו, כשכאן מגיעה הרומנטיקה של שומן לשיא. לצ'לו צליל מלא ואינטנסיבי. ויחד עם זאת הוא משיג לירות מעודנת במקומות הנדרשים. המשפטים הנהררים בתפקיד הצ'לו שוזרים בתפקיד התזמורת וגם ההקלטה מחזקת את התפיסה של צ'לו בתזמורת, כגוף אורגני. גם אם שמענו נגנים מלוטשים יותר מפרדריך לודאין, הרי שכאן יש הרבה „נשמה", רומנטיקה עמוקה וחום. מומלץ לחורף.

ביצוע „ביתי"

בטהובן — מיסה בדו מז'ור, אופ. 86 סולנים — מריה ארדו (סופרן) [illegible] (אלט) ינוש נגי (טנור) לסלו פולגר (בס). מקהלת בודפשט. התזמורת הממלכתית ההונגרית בניצוח מיקלוש אורלי [illegible] 1986 SLPD 12783.

המיסה של בטהובן שגם היא אינה נמנית על היצירות המבוצעות לעיתים קרובות, היתה הניסיון הראשון של המלחין בתחום מוסיקה ליטורגית. קשה להבין איך נכתבו ממש באותה תקופה, התמורה [illegible] מונומנטים כמו הסימפוניות הרביעית והחמישית והרביעיית רזומובסקי.

יש כאן כ־45 דקות של מוסיקה [illegible] הארה ייחודית. הניצוח מעורר כמה [illegible] טכניות במקהלה ובתזמורת. תפיסה [illegible] רחבה וטובה, אם כי מופרדת מדי. [illegible] מגישים ביצוע „ביתי" חביב ונעים [illegible] בומבסטי.

אירוע

חגיגה תיאטרונית

ארבע מאות אירועים — ב„פסטיבל הצגות לילדים" בפסח בחיפה

מאת חנה רוזנטל

קהל היעד הוא בגילאי 3 - 13. קהל הצופים הרגיש החשוף ביותר למיתקפות התיאטרון המאסיביות, הנערכות עליו בתקופת החופשות מלימודים.

„בפסטיבל ההצגות לילדים", שיערך בחיפה בחופשת הפסח, ניתן לראות לראשונה, ניתוב לצפייה בהצגות שעברו מיון של ועדה אומנותית. זרעים של חינוך לתיאטרון ועם זאת ללא תוויות של תיאטרון חינוכי.

ארבעת ימי הפסטיבל 14.4.87 - 18.4.87 נערכים בראשותם של מר נעם סמל, מנכ"ל התיאטרון העירוני חיפה, וד"ר מוטי פרי ראש מנהל החת"ר של עיריית חיפה. יו"ר הפסטיבל הוא ראש הכנור היא הגברת אופירה גבון, ונשיאת האמנותית ישבו ד"ר מרים יחיל־ווקס, ד"ר אליעזר מרכוס, ד"ר דן אוריין, גדליה בסר ואיציק וינגרטן. המפיקה היא נרקיס זמר־טוב.

הפסטיבל כולל 400 ארועים, בהם 54 הצגות שאישרה הוועדה המשותפת של אומנות לעם ומשרד החינוך והתרבות. 15 הצגות חדשות, הופקו במיוחד בשביל הפסטיבל ואלה תשתתפנה בתחרות. הפרס לזוכות יהיה הצגות הרצה בתיאטרון חיפה ובמימונו. כן ישנן ארבע הצגות חדשות, שאינן במסגרת התחרות.

המחזות עוסקים בכל תחומי החיים: בית־הספר, בידור, פוליטיקה, הריון ולידה, התבגרות. חלק מן המחזות מבוססים על עיבודים של אגדות עם: „הקונדור מפאקאמורו" מאת שמעון ריקלין וסרג'יו תל — אגדת עם דרום אמריקנית. „האיכר והסנונית" מאת אילנה ארנשטיין ואבי שחרון — אגדת עם רוסית. „סיפור הפול" - יונתן בן חיים — אגדת עם מרוקאית. „אהבת תפוח הזהב" מאת בדד חרות — קומדיה־דל ארטה איטלקית.

ישנם גם מספר מחזות מקור: „ברוח שטות" מאת אילנה לופט ו„מסע חדוד מקס" (המלחמה האחרונה) מאת גיל הראבן על פי חנוך לוין.

בין המתחרים 3 תיאטרוני בובות ו„סיפור הפיל", „הענק וגנו" (אוסקר ווילד) — שהוא מופע בתוך מזוודה. ו„שלושה אגוזים" — עבור סיפור של לאה גולדברג, על־ידי צפי. שחרור ודבורה זסיר, ותיאטרון סביבתי — „הנסיך הקטן" — מאת דודי מעיין, על פי סיפור של סנט מישל אכזופרי.

בפסטיבל ארועי חוצות: גן בניה יהפוך לגן קסום, בו ילבשו הצעירים תלבושות מתוך אגדות ילדים; רחוב נורדאו יהפוך לרחוב ההפתעות: כל חלון ראווה בו יעוצב על פי אגדת ילדים אחרת. כל עצם לאורך הרחוב יתחפש לדמות מתוך הסיפורים. לילדים יערך מסע חיפוש לגילוי האגדות החבויות — לפותרים נכונה יחולקו פרסים. הגן והרחוב יעוצבו על־ידי הפקולטה לארכיטקטורה בטכניון חיפה.

ויש להזכיר גם את הליצנים [illegible] הקירקסנים ד־12 שעות סיפור וקריאה לילדים בגיל גן חובה ובית־ספר יסודי והיהלום שבכתר — הופעת הרקדן [illegible] ולהקת המחול של נגסי.

כרטיסים ניתן לרכוש בכל המרכזים הקהילתיים ובמשרדי הכרטיסים. עד ה־15/3 אפשר להשיג מנוי של 3 הצגות + 1 חינם במחיר 15 ש"ח ו־2 הצגות + 1 חינם בכ־12 ש"ח. אחרי תאריך זה יהיה מחיר כרטיס לתיאטרון בובות 7 ש"ח ולהצגה 10 ש"ח. אפשר גם לשלב בביקור בתיאטרון סיור בתערוכת הקריקטורות במוזיאון חיפה, בתערוכת הפרח, מכבבל או סתם לטייל בנוף הכרמל של חוף „היפהפיה המתעוררת".

בעריכת יואב אביב

משרדי הרישוי — רעה חולה

בחיפה נערך באחרונה ניסוי בו למדו תלמידי בתי־ספר תיכוניים תיאוריה בבית־הספר. 82 אחוז מן התלמידים עברו מבחן תיאוריה. בעקבות זאת הוחלט בהנהלת משרד הרישוי להפסיק את השיטה. 23 בוחנים הולכים הביתה, ועד שתהיה לנו רשות־רישוי, כנראה נצטרך להמתין 9 חודשים ויותר למבחן נהיגה מעשי

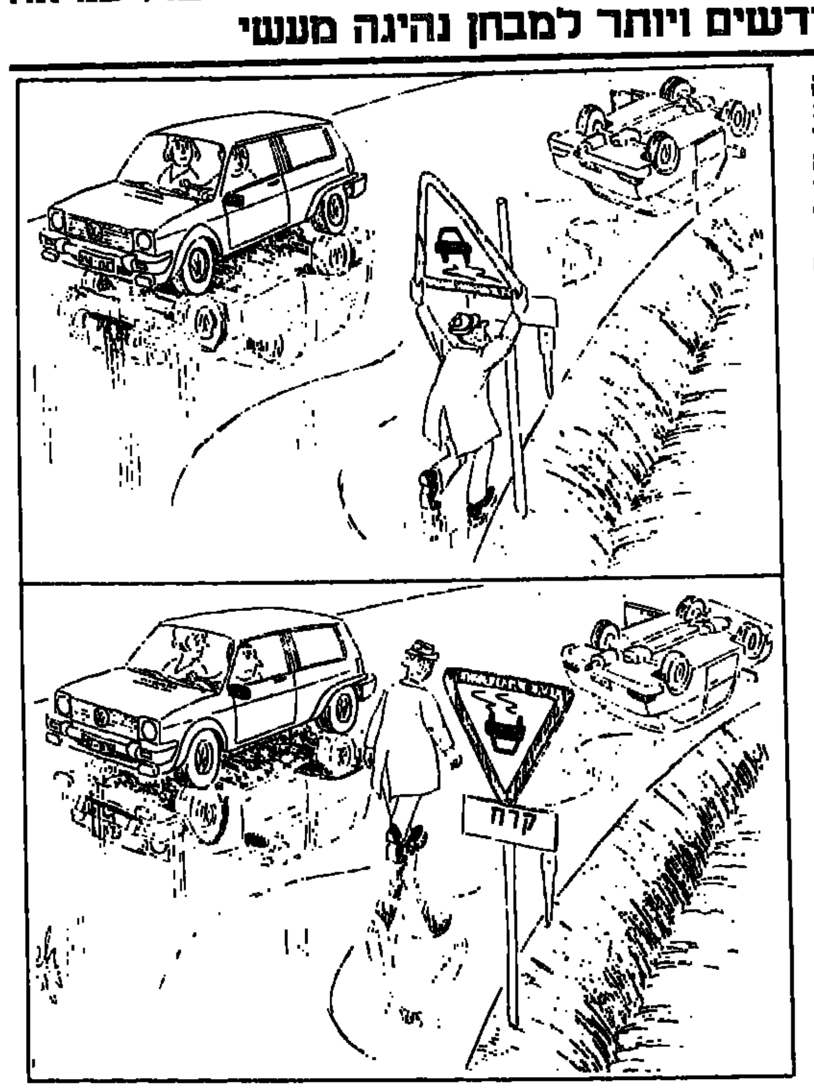

בוחני הנהיגה החליטו לצאת למאבק נגד הנהלת משרדם, שהחליטה כי 23 בוחנים זמניים אמנם יחדלו לעבוד במשרד הרישוי. טענתם של הבוחנים היא, כי התורים למבחן נהיגה יתארכו ויגיעו לתשעה חודשים. מצב בלתי־נסבל.

חבל שאותם בוחני נהיגה החוששים היום יותר מתמיד לעורם ולפרנסתם, לא יצאו למאבק כבר לפני שנה, כשהמורים לנהיגה התריעו מפני המצב. אז היו זוכים לפחות לתמיכה רחבה של הציבור, שהיה מתייחס למאבקם אחרת. מאבק שהיה מתנהל עבור הציבור ועבורם כשגבם לא היה לחוץ עדיין אל הקיר.

קטסטרופה

כך או כך, המצב שנוצר במשרדי הרישוי ברחבי הארץ קטסטרופלי. פיטוריהן של 23 בוחני־נהיגה ישאירו משרדי רישוי אחדים עם בוחן או שניים, שיהיו אחראים לאוכלוסיה רחבה של מאות־אלפי נפש.

כבר נאמר כי שורש־הרע, במשרדי הרישוי הוא הפקרת כוח רב בידיהם של קומץ אנשים מצומצם, דבר שהביא לשורה של גילויי שחיתויות במשרדי הרישוי הממשלתיים. כך בחיפה, כך בירושלים ובמקומות אחרים.

בוחני משרד הרישוי בניגוד לעובדים רבים בעירות המדינה מסוגלים „לקיים את עצמם ואת משרדם". משרד הרישוי גובה תשלום נכבד עבור כל מבחן נהיגה, ומכאן שהצמצומים במספר הבוחנים יביא לצמצום ההכנסה. לכן, לא ברור מדוע החליט שר התחבורה הנכבד להתחיל בצמצומים במשרדו דווקא מהמקום הלא־נכון. ויותר מכך, מדוע לא דואג השר להכשיר בוחנים נוספים לצורך מענה על הביקוש הקיים מצד הציבור הרחב למבחני נהיגה. יתכן, שבמענה הולם רואים במשרד הרישוי נטל לעתיד, שיגדיל את מספר האוחזים בהגה למידה שתשתית הדרכים במדינה לא תוכל לקלוט את כולם.

הקמת רשות רישוי כחברה ממשלתית היתה, ללא ספק, תורמת רבות, מגדילה את הכנסות המדינה, מייעלת את מערכת השירות הקיימת, ואולי גם גורמת לרווחת העובדים ובעקבות כך יתכן גם להקטנת מעשי השחיתות.

בכל מקרה, מעבר להיפגעותם של 23 בוחני־נהיגה שעל פיטוריהם הוחלט, הראשונים להיפגע יהיו, כרגיל, מקבלי השירות ממשרדי־הרישוי האומללים.

אחת הדוגמאות הטובות ביותר מדוע, למעשה, הגיעה העת לשנות את משרדי הרישוי במתכונתם הנוכחית, היא לימודי התיאוריה שהונהגו בבתי־ספר תיכוניים בחיפה ביוזמתם של ארגון מורי הנהיגה ומספר מנהלי בתי־ספר בעיר.

ניסיון מעשי

בחיפה הוחל בניסיון מעשי ללימוד תיאוריה במהלך שנת הלימודים בבתי־הספר התיכוניים, בברכת מנהל משרד הרישוי. קבוצה של מורים לנהיגה היתה מגיעה לכיתות אחרות שנבחרו לצורך הניסוי והעבירה שעורים שבסופם הגיעו בוחני משרד הרישוי לכיתות הלימוד ובחנו את התלמידים. ש־82 אחוז מהם עמדו בבחינות המסודרות בהצלחה.

עם הצלחת הניסיון, תכננו יוזמי הפרויקט להרחיבו ולשתף בו בתי־ספר נוספים. כך קיוו המורים לנהיגה להשיג לא רק תיאוריה לתלמידים, אלא בעקיפין, גם חינוך מינימלי של התנהגות בדרך־כלל.

אלא שההפתעה שזומנה ליוזמי הפרויקט באה, כמובן, מצד מנהלי משרד הרישוי הארצי בחולון. נודע כי לאחרונה הונח על שולחנו של מנהל משרד הרישוי בחיפה מכתב ובו תביעתם של מנהלי המשרד לחדול משיטת לימוד זו ומפרויקט זה אף שהוכתר בהצלחה והוא עשוי לתרום רבות גם להורדת עקומת תאונות־הדרכים. הסיבות נותרו סתומות.

ואם זו דרכו של משרד הרישוי, הרי שאל למנהליו ולעובדיו להתפלא גם על צעדים תמוהים שנוקטים ה„בוסים" הגדולים שלהם, ממשרד התחבורה.

ממלכה חלמאית זו תמשיך, ככל הנראה, להתקיים עד שיזורם למשרד הרישוי דם חדש ברמותו של שר חדש.

יואב אביב

מרצדס־קופה

חברת מרצדס מציגה בימים אלה את המרצדס 230 " קופה והי־3000" קופה בעלות המבנה החדיש. הי־230 "קופה מצוידת במנוע 4 צילינדרים 136 כ"ס המביא את המכונית למהירות מירבית של 195 קמ"ש, הי־300 מצוידת במנוע 6 צילינדרים 188 כ"ס המביא את המכונית למהירות של 220 קמ"ש. מחיר המרצדס 300־קופה החדשה כ־35 אלף דולר באירופה.

האירופים לא הגיעו לידי הבנה

הקונפרנס האירופי לתעופה אזרחית (ECAC) אישר מיזכר־הבנה בדבר מתן יתר־ליבראליזציה בתקנות התעופה באירופה, הנוגעות לתעריפים ולקיבולת ההובלה במטוסים.

אישור מיזכר ההבנה ניתן למרות התנגדותן של בריטניה, אירלנד והולנד, שסירבו לחתום עליו.

שלוש המדינות טוענות, כי גם במיזכר החדש שנחתם אין די ליבראליזציה, וחרף זאת יהיה המיזכר החדש שנחתם בר־תוקף.

המיזכר החדש קובע תחומי סבירות לתעריפי חברות התעופה, הדומים לאלה הנהוגים בטיסות הצפון־אטלנטיות ואף קובע תחומים למתן הנחות. שלוש המדינות שלא הסכימו לחתום על המיזכר החדש ימשיכו לנהוג על־פי ההסכם הישן הקיים.

גורמים בריטיים רשמיים שעסקו בשאלת החתימה על המיזכר טוענים, כי סלע־המחלוקת העיקרי הוא ההגבלות על מתן הנחות, ולדעתם, מגבלות אלה צריכות להיות גמישות הרבה יותר.

בינתיים, מוסר הירחון התעופתי "Air Transport World" כי שורה של מומחים, ביניהם נערך מישאל כאשר לתעופה בשנה הקרובה, הגדירו את השנה החדשה כשנה „לא דרמאטית". לדעת המומחים, תמשיך התעופה האזרחית מסחרית להינות גם השנה מרווחים תיפעוליים בעקבות ההתאוששות בתעופה העולמית, הנמשכת זה חמש שנים.

המומחים צופים גידול של חמישה אחוזים בשנת 87 בתנועת הנוסעים, ומצפים ל־968 מיליון נוסעים.

יעקב דביר

הצי מתחדש

המדיניות החדשה שנוקט מיכאיל גורבצ'וב שליט ברית־המועצות, מורגשת היטב גם בהנחיות החדשות שהועברו לחברות הספנות הסובייטיות, לפיהן על החברות להקטין את תלותן בשלטון המרכזי ולהגיע לעצמאות מלאה ככל האפשר על בסיס תחרות חופשית.

זו מסקנת מחקר חדש שפורסם בלונדון, הקובע כי היתה הגזמה רבה בדאגה של מדינות המערב לגבי הצגת האיום הסובייטי על הספנות העולמית. לטענת עורכי המחקר, הצי הסובייטי עדיין מיושן ובלתי־יעיל, ועל כן קשה לו להתחרות עם ציי מדינות המערב. לדברי עורכי המחקר, עיקר גידולו של הצי הסובייטי היה דווקא בשנות ה־60, אך הוא נבלם בשנות ה־70. מאז 1980 גדל הצי הסובייטי כ־5.5 אחוזים בלבד, בעוד הסחר הסובייטי גדל מאז 1980 ב־6.5 אחוזים.

החוקרים טוענים עוד, כי המדיניות הסובייטית בשנים האחרונות היתה רציונאלית יותר מזו של מדינות המערב, שחרף המשבר המשיכו להזמין אוניות חדשות. בעוד הרוסים הזמינו אוניות אך ורק כדי להחליף אוניות ישנות ולא כדי להוסיף נפח הובלה.

החוקרים טוענים, כי הסובייטים הודיעו על קיום תוכנית חדשה, לפיה תהיה הספנות הסובייטיות מבוססת על בסיס מסחרי ד־17 חברות הספנות הסובייטית ישאפו להגיע לרווחים. המדיניות החדשה שתינקט על־ידי הסובייטים תכלול גם הקטנת הסיוע הכספי לצי הסוחר והגדלת הפריון.

יעקב דביר

היה מנוע

טיסה בטוחה

מנתונים סטטיסטיים על סיבות לתאונות מתברר, כי לעקיפה משקל לא מבוטל מסך־כל התאונות. העקיפה לעתים הכרחית ולעיתים מיותרת. אך בכל מקרה, היא חייבת להתבצע בצורה שקולה ונבונה. העקיפה היא הפעולה המורכבת ביותר מבין פעולות הנהיגה ומחייבת ערנות מירבית.

עקיפה לא נכונה משפיעה על מצב הנהג הנכנס למתח רב מדי. עקיפה לא נכונה עלולה לגרום להתנגשות עם הרכב לפנים, מאחור או ממול. את תהליך העקיפה נוהגים לחלק לארבעה חלקים עיקריים, המחולקים למספר שלבים: ההחלטה לעקוף, ההכנה לעקיפה, ביצוע העקיפה וסיום העקיפה.

ההחלטה לעקוף: חוקי התנועה אוסרים לעקוף במקומות בהם העקיפה מסוכנת, כגון עקיפה מימין, בקו הפרדה רצוף, בכביש לא פנוי ובכל מקום בו שדה הראיה מוגבל. בעת העקיפה יש להחליט האם העקיפה כדאית, כגון פונים לאחריה ימינה, עוצרים בצד הדרך ועוד.

ההכנה לעקיפה: יש להתרחק מעט מהרכב הנעקף ולשמור מרווח גדול להגדלת שדה־הראייה. יש לבדוק היטב את הנעשה מאחור ומצד ימין, לאותת שמאלה ולהתכונן לפנות שמאלה. שלב זה הוא המסוכן ביותר, שכן לאחריו אין לנהג לאן לברוח. הפרש המהירויות המוערך בין עוקף לנעקף לשם ביצוע עקיפה טובה במהירויות נסיעה בכבישים בינעירוניים, הוא כ־20 קמ"ש. במהירויות אלה העקיפה תימשך כ־11 שניות ורצוי לזכור זאת.

ביצוע העקיפה: סטה שמאלה תוך ניצול הרווח שבינך לבין הרכב שלפניך לשם האצה עד מהירות מתאימה לעקיפה. יש ליצור קשר־עין עם נהג הרכב הנעקף ולהזהירו.

סיום העקיפה: אם נהגת לפי כללי ההחלטה, ההכנה והעקיפה, תוכל לסיים את העקיפה בבטחה ולא תסכן את עצמך ואת הרכב הנעקף. אותת ימינה על כוונתך לחזור לנתיב הימני ואל תסטה לפני שפנסי הרכב הנעקף ישתקפו במראה שלך. הסטיה ימינה תיעשה בהדרגה.

כשאתה נעקף, חובתך לאפשר לרכב העוקף להשלים את העקיפה בבטחה. היימן ככל האפשר והאט אם הדבר נחוץ. שמור רווח מהרכב לפנים וכך תאפשר לרכב העוקף אותך לחזור לימין. זכור: לשם ביצוע עקיפה בטוחה יש צורך במרחק פנוי גדול, שיביא בחשבון את „מהירות הסגירה" שבין הרכב העוקף והרכב הבא ממול ואת הפרש המהירויות שבין הרכב העוקף והרכב הנעקף.

י. מושקוביץ

על שניים

„נורטון" — בריטי יליד 1901

כאשר אומרים „אופנוע בריטי", אחד השמות הראשונים שעולים הוא „נורטון".

מפעלי נורטון הוקמו ב־1901, אחד הראשונים בעולם כולו. ג'יימס לאנדסאון נורטון החל בשנה זו לבנות אופנועים עם מנועים שקנה ממפעל פיז'ו. כן, פיז'ו עוד ב־1899. ב־1907 עם אופנוע כזה, בעל מנוע פיז'ו דו־בוכנתי, זכו נורטון בניצחון הראשון שלהם בשורה ארוכה. היה זה באי מאן המפורסם. ב־1908 הוציאו נורטון את ה־Big Four 633 סמ"ק, שסתומי צד, דגם שהיה עתיד להיות בייצור, עם שינויים עד ל־1948!

שמרנות זו היתה תכונה שאיפיינה את נורטון והיתה לימים לעוכריה. דגם ה־490 סמ"ק, שכונה „Model 18", שסתומים עיליים, שמר על מידות המנוע הבסיסיות שלו משנות העשרים המוקדמות ועד לסגירת קו הייצור ב־1966. כבר בראשיתו, התעניין המפעל בשדה המירוצים וברשימת הרוכבים שתחרו על אופנועי המפעל מופיעים שמות כמו „סטנלי וודס", שהפך לאגדה עוד בחייו. עד היום, בגיל 85 הוא ממשיך לבצע הקפות ראווה במפגשים של אופנועי מירוץ עתיקים. שם נוצץ אחר הוא זה של האיטלקי טזיו נובולרי, שהיה בשנות השלושים בחזקת גיבור לאומי איטלקי בתחום מירוצי המכוניות כאשר גרמניה ואיטליה נאבקו על הבכורה ועל כבודם הלאומי במירוצים. במלחמת העולם השנייה, נרתמה נורטון כמו שאר יצרניות האופנועים למאמץ המלחמתי וייצרה כ־100,000 אופנועים. חלק מאופנועים אלה צויד בסירת־צד, עליה הורכבה מרגמה. לאחר המלחמה תיכנן המהנדס העולה של נורטון, ברט הופוור, את מנועי השתי־בוכנות שעתידים היו להיות מיוצרים עד סגירת המפעל. אך ההישג הטכנולוגי העיקרי של נורטון היה דווקא השילדה החדשה שתוכננה לאופנועי המירוץ והוכנסה אחר־כך לייצור סידרתי. זוהי שילדת ה־Featherbed — „מיטת נוצה", שילדה זו נודעה בקשיחותה, במשקלה הנמוך ובאחיזת הכביש הנהדרת שלה, והיא זו שהעניקה לנורטון את התואר „האופנוע היציב ביותר על הכביש", באותה תקופה אף־על־פי־כן, העסקים בנורטון לא היו טובים כל־כך והיא נרכשה על־ידי תאגיד חברות האופנועים, שכלל את חברות מצ'לס ואי.ג'י. אס. מתחילת שנות השישים חדרו נורטון לשוק האמריקני עם גירסת ה־750 סמ"ק של המנוע הדו־בוכנתי. דגם זה נודע בזכות המנוע הנהדר ועתיר המומנט שהורכב בתוך שילדה מצויינת. דגם זה כונה לימים „קומנדו". אך אלה היו סימנים אחרונים של שינוי. בסוף שנות השישים חדרו לשוק האמריקני והאנגלי היצרניות היפאניות שהציעו אופנועים זולים בהרבה ומתקדמים מבחינה טכנולוגית, להבדיל מהנורטון, ששאב את השראתו מדגמי החברה של לפני המלחמה.

הגסיסה של המפעל היתה איטית ומכאיבה. בתחילת שנות השבעים נאלצה נורטון למכור את אופנועיה במחירי הפסד, על מנת להזרים מזומנים לקופתה וקו הייצור נסגר. למעשה, נשאר היום שריד של החברה העוסק בשיווק חלפים לאופנועים שעדיין נעים בדרכים. סיום לא כל־כך נאה לחברה שהיתה שנים רבות תפארת התעשייה האנגלית, אך לא השכילה לצעוד עם הזמן.

יוסי שווץ

מאת דורית גפן

מין בטוח

התחזית הקודרת שהשמיע חוקר גרמני לגבי היקף התפשטות של מחלת האיידס ועל המיליונים הצפויים למות ממנה במהלך השנים הבאות — יותר מאשר מספר קורבנות מלחמת העולם השניה — היתה השיא של הפאניקה הקיימת היום סביב המחלה, שנתגלתה לפני כמה שנים וטרם נמצא לה מרפא.

התוכנית „מבט שני" הוקדשה בשבוע שעבר למחלה הקטלנית, אשר הצליחה להאפיל על מחלות קטלניות אחרות, כמו למשל הסרטן. ההבדל העיקרי, אשר בו טמון אולי האיום והפחד הגדול מפני האיידס, הוא בהיותו מחלה אפידימולוגית מדבקת, מגיפה, אשר עד אשר לא יימצאו לה התרופות המתאימים, קשה לראות כיצד ניתן להסיר את האיום שלה. כפי שנאמר בדברי הפתיחה של המנחה מיכאל קרפין, נחשבה מחלת האיידס בתחילה כמחלתם של ההומוסקסואלים. אך מסתבר כי גם ההטרוסקסואלים נדבקים בה. המתירנות המינית שאפיינה את שנות השישים והשבעים מפנה עתה מקום למה שמכנים „מין בטוח" — הן בברירה ובחירה יותר זהירה של בני הזוג, והן בחזרה לאחור מאמצעי המין הישנים, אשר כמעט ואבד עליהם הכלח בעקבות מהפיכת הגלולה למניעת הריון, שיצרו אצל נשים רבות תחושה של שחרור מיני. מדובר בקונדום, אשר זכה היום לרנסנס, ובעיקר לפירסומת בלתי רגילה כאמצעי זהירות מפני ההידבקות במחלת האיידס.

אולי זה אופייני שדווקא אלה אשר הלכו עם המתירנות המינית לקצוניות מרחיקות־לכת, נוטים עכשיו להגיע למסקנות קיצוניות הפוכות — של וזינורות כמעט טוטאלית מהמין, מהחשש מפני האיידס. פאניקה מעולם לא היתה יועץ טוב, וגם אם יש לברך על ההסברה המקיפה והאינטנסיבית שנערכת בנושא האיידס, כדי להביא ליתר מודעות והבנה ובעיקר כדי למנוע היפגעות של אנשים בגלל בורות בנושא, הרי אפשר להעריך כי בעתיד יימצא מרפא גם למחלה קשה זו.

התוכנית של קרפין נמנעה בדרך־כלל מהפרזות יתר ומיצירת בהלה — במידה רבה בזכות הסבריו העניניים והשקולים של ד"ר מורג, אשר נמנע מהצד הסנסציוני של המחלה, אם כי לא המעיט בסיכוניה ובסכנות התפשטותה. יחד עם זה הבהיר ד"ר מורג, כי ניתן בהחלט להישמר מפניה — על־ידי אורח חיים יותר זהיר וקפדני, שאינו בהכרח ויתור מוחלט על יחסי מין, גם לא בין ההומוסקסואלים לבין עצמם.

בישראל, כך נראה, קשה לזהות היסטריה סביב מחלת האיידס, בהשוואה למצב בארה"ב או במדינות באירופה. יתכן, כי עדיין אין מודעות גדולה למחלה, אך ייתכן גם, כי הגורמים המסבירים נוקטים יתר ריסון בהסברתם. כמו שנאמר באחת הפרסומות שראינו בתוכנית על האיידס, חשוב ביותר שהציבור ידע על המחלה ועל הדרכים להתגונן בפניה. את היתר יש להשאיר לחוקרים, המחפשים את הדרכים להדביר את מגיפת האיידס.

דמעות „ממני"

הצופים בקביעות בתוכנית הבידור של מני פאר „ממני" עשו להם במשך הזמן נוהג קבוע להחזיק בידם את כוס הדמעות, שכן אפשר לסמוך על פאר, שיביא לנו מדי פעם איזה סיפור רגשני וסוחט דמעות. גם השבוע הוא לא איכזב, ומי שהצליח להתאפק בעת הסיפור של האסירה שהפכה לדוגמנית, התקשה לעצור בפרץ הדמעות לשמע סיפורו של מי שהיה פעם ילד פלא, הזמר נועם קניאל, שסיפר על אהבתו לצעירה חולת סרטן, אשר נפטרה שלושה שבועות אחרי נישואיהם. לסיפור הזה היה אפילו סוף מבטיח — כאשר נתבשרנו, כי הצעיר מתכוון לחזור ארצה לשרת בצה"ל.

סיפור קפקאי

ספק אם מישהו מאיתנו נותן דעתו לאפשרות שיום אחד יבואו לביתו שוטרים ויעצרו אותו באשמה כלשהי, על סמך עדות שקר של מישהו, ויהיה עליו לעבור מסלול של השפלה, איידואות, חוסר־אונים ובעיקר אובדן החופש — עד אשר תתברר הטעות. אלפי אנשים נעצרים במשך שנה על־ידי המשטרה וחלקם הגדול משוחרר אף ללא העמדה לדין, חלק מהמועמדים לדין מזוכים על־ידי בית־המשפט. איש אינו יכול לפצות את אותם אנשים על הטראומה שהם עוברים.

בתוכנית „זה הזמן" שמענו את סיפורו המדהים של הקבלן משה רייק, אשר היה עצור במשך ארבעה חודשים, ובמשך ארבעה חודשים נוספים לא ידע מה עומדים לעשות איתו. הסיפור של רייק הוא סיפור קפקאי כמעט. די היה לשמוע אותו, ובעיקר להבחין בהתרגשות הרבה של האיש, כדי לעמוד על הפגיעה הנוראה שנעשתה לו, על לא עוול בכפו. חייו, כך מסתבר, נהרסו. הוא הפסיד את עבודתו, הוא נאלץ למכור את כל נכסיו, משפחתו הגיעה לפת לחם, ומצבו הנפשי התערער עד כדי היזקקותו לטיפול פסיכיאטרי. גם אם מקבלים את הטענה, כי המעצרים הם חלק מעבודת החקירה של המשטרה, הרי קשה להתעלם מהגודש הכמעט אינפלציוני של המעצרים, שמסתכמים אחר־כך כמיותרים. בין הנוחות של המשטרה בעבודתה, לבין זכויותיו וכבודו של הפרט, צריכה להימצא דרך יותר יעילה ופחות פוגעת כדי לאזן בין השניים. המשטרה, וגם בית־המשפט המאריך את המעצרים לפי בקשת המשטרה, חייבים לדעת, כי מדובר לעתים בנזקים שאין להם תיקון. הסיפור של רייק הוא סיפור אישי, אך ישנם ודאי עוד רבים שעברו על בשרם חוויה דומה בעבר והנושאים את הצלקת הזאת בנפשם.

שווה פסטיבל

חבל שקומיקאי כה גדול היה צריך למות כדי שנזכה לצפות ביום שישי בסרט שאינגו בבחינת עונש למי שנשאר בבית ומותח טלוויזיה. טוב. זה באמת ציבור שלא כדאי להתחשב בו, לא צעירים (יוצאים לבלות), לא מקובלים בחברה (מארחים ומתארחים), לא דתיים (פותחים טלוויזיה) ואפילו וידאו אין להם. אחרת היו צופים בסרטים לטעמם. למה שהמחלקה לסרטים קניים או איך שקוראים לה, תתאמץ להשיג בשבילם סרטים מלינה אל"ף, יותר מפעם בחודשיים?

לא שאני חושדת ביד מכוונת, כהחלטה מגבוה (מיכה ינון) לא לפרגן למתלילי שבת המלכה. גם בימי רביעי, כאשר הציבור הדתי רשאי לצפות בסרטים, הם אינם מי יודע מה. אולי עניין של תקציב...

עד שלפתע, בלי הודעה מוקדמת, בא לנו ליצן החצר והקדים את שמחת פורים. סרט מהליגה הלאומית — מי שלא ראה — שיצטער; שירוץ להפש חברים עם וידיאו שהיה להם שכל להקליט. שיכתוב לטלוויזיה וידרוש שידור חוזר, כי אל"ף — הסרט שודר בליל שבת והציבור הדתי וכו', ובי"ת — פירסמו שיקרינו משהו אחר, שבגללו אולי לא כדאי היה להשאר בבית ולאנשים כבר היו תוכניות בילוי.

ובהזדמנות זאת, רבותי, נבקש מהטלוויזיה לכבד את דני קיי המנוח בפסטיבל של סרטיו. מצידי יכולים להמשיך בו חודש־חודשיים־שלושה...דני קיי, יהודי חם אוהב ישראל ובריות בכלל, היה מסכים לכך בכל הלב.

צביה בן־שלום

נצחונות ביתיים לראשונות בליגה

בפתיחת משחקי הפליי־אוף העליון ★ בפליי־אוף התחתון: מכבי תל־אביב - אליצור תל־אביב 1:3

מאת מוטי חביב

אלופות המדינה בכדורעף, קבוצת הפועל בת־ים, ניצחה אמש בפתיחת משחקי הפליי־אוף 3:1 בידי הפועל כפר־סבא. הפועל המעפיל והפועל קרית־אתא רשמו נצחונות חלקים 0:3 ואילו הפועל מטה אשר ניצחה את הפועל שריד/העמקים 1:3.

בכפר־סבא נמשך המשחק שעתיים. כפר־סבא ניצחה במערכה הראשונה 8:15 אך נוצחה בשניה 15:6. במערכה השלישית ניצחו הכפר־סבאים 10:15 ואז באה המערכה הרביעית שהיתה מרתקת ונמשכה 45 דקות בת־ים הוליכה 9:14 ועמדה על סף נצחון אלא שיכולת מעולה של חגי דותן ואמיר דודי סייעה לכפר־סבאים לנצח 17:19 ו־1:3 בסיכום. בבת־ים בלט רפי רולניק. עתה הופכת משימת הבתרים מסובכת במשחק הגומלין שיערך במוצאי שבת בבת־ים. רק נצחון 0:3 (או 1:3 במערכות טובות) יעלו את בת־ים למשחקי הדירוג 1־4.

הפועל המעפיל/עין־החורש הביסה את הפועל העוגן 0:3 כשהעוגן צברה 15 נקודות בלבד (7:15, 0:15, 8:15). שמאי גלזר ואיתי דיין בלטו בשורות המעפיל/עין־החורש שסיימה את הליגה במקום הראשון. הפועל שריד/שער העמקים הפתיעה כשסחטה מערכה מהפועל מטה אשר 1:3. בחוריו של אורי חבר ניצחו בשתי המערכות הראשונות 7:15, אחר־כך נוצחו 15:10 ולבסוף ניצחו 2:15. דורון ירמי וטלי כהן הייטיבו לשחק בשורות המנצחים.

קרית־אתא בלמה את שאיפות מכבי חיפה בנצחון חלק — 0:3. עמיחי ברם בלט במשחק החד צדדי שהסתיים בנצחונות 4:15, 8:15, 9:15.

אליצור: עוד הפסד

בפליי־אוף התחתון הכניעה מכבי תל־אביב את אליצור תל־אביב 1:3. רווקא מעופפי אליצור ניצחו במערכה הראשונה 4:15 ואולם שלוש המערכות שלאחר מכן עמדו בסימן שליטה ברורה של אמיר אקרמן, ארז שכטר ואיתן מרקוביצקי ממכבי שניצחו 11:15, 11:15, 7:15.

בפליי־אוף העליון יתקיימו כל ארבעת משחקי הגומלין במוצאי שבת בשעה 7.30 ואילו בפליי־אוף התחתון תארח במוצאי שבת הפועל רמת־אביב את מכבי תל־אביב בשעה 8.30.

יעקב הרשקו
הקפטן הבתימי מודאג (צילום: משה בריידירו)

כדורעף

מעופפי ארה"ב גברו על קובה

נבחרת הכדורעף של ארה"ב, אלופת העולם והאולימפית, ניצחה בהוואנה את נבחרת קובה 2:3 (13:15, 15:0, 8:15, 15:11, 15:8).

זה היה המשחק החמישי והאחרון של הכדורעפנים האמריקנים בקובה. ארה"ב ניצחה בשלושה ובשניים הפסידה.

בשבוע הבא תארח נבחרת הנשים של קובה את הסיניות אלופות העולם.

נצחון למתאגרף ג'ורג' פורמאן

אלוף העולם לשעבר באיגרוף במשקל כבד, ג'ורג' פורמאן בן ה־39 מארה"ב, חידש את הופעתו לאחר 10 שנים, כשהכניע בסאקרמנטו את סטיב זוסקי, בסיבוב הרביעי.

ג'ורדן לא הציל שיקאגו

31 נקודות שקלע מייק ג'ורדן, לא מנעו הפסד קבוצתו שיקאגו בולס לאטלנטה האוקס 108:103.

בדרבי של לוס־אנג'לס, גברה הלייקרס על קליפר.

אינדיאנה — יוטה ג'אז 102:107. מילווקי באקס־פיניקס סאנס 110:118.

פאסארלה בעט בנער ונקנס

קפטן נבחרת ארגנטינה לשעבר, דניאל פאסארלה, נקנס על־ידי מועדונו אינטר מילאנו ב־3600 דולר, על שבעט בנער אוסף כדורים בגנואה.

זה אירע בראשית השבוע במהלך משחק הליגה, בו נוצחה אינטר על ידי סמפדוריה המארחת 3:1.

פאסרלה רגז על שהנער בן ה־16, שהאט בהגשת הכדור שיצא לחוץ.

נשיא מועדון אינטר אמר, שסכום הקנס יוענק לנער שיסייע לו כהשתלמות בלימודים.

פאסארלה התנצל לאחר־מכן בפני אביו של הנער.

כרטיסי חבר לאוהדים בהולנד

מן העונה הקרובה יחוייבו כל אוהדי הכדורגל ב־18 קבוצות הליגה הראשונה בהולנד להציג כרטיסי חבר בעת כניסתם למגרשים.

ההתאחדות ההולנ־דית חוקקה את התקנון החדש, בעקבות אלימויות האחרונות שפקדו את יציעי האיצטדיונים, והקרבנות האחרונים היו בהאג, במשחק הליגה בין דן־האג ואייאקס אמסטרדם בו נפצעו 41 איש ו־20 אוהדים נעצרו.

ההתאחדות מקווה, שבסיוע כרטיסי החבר אפשר יהיה לזהות את המתפרעים.

אהוד בן־טובים

הליגה האנגלית

ליברפול — ארסנל 0:1

אלופת הליגה האנגלית, קבוצת ליברפול הגדילה אמש את יתרונה בטבלת הליגה לשש נקודות לאחר שניצחה בהיבורי את ארסנל 0:1.

שער הנצחון נכבש על ידי איאן ראש בדקה ה־20 למשחק. היה זה שערו ה־31 של ראש העונה.

47 אלף צופים חזו במשחק בלונדון בו הופיעה ארסנל בהרכב חסר.

ליברפול מקיימה את אברטון בשש נקודות ואת ארסנל, המדורגת שלישית, בשבע נקודות.

אליצור נתניה מבקשת משחק חוזר עם מכבי

מאת יצחק ויסהוף

קבוצת הכדורסל של אליצור נתניה, הגישה אתמול בשעת הבוקר בקשה למשרדי איגוד הכדורסל לקיים משחק חוזר בינה לבין מכבי ת"א.

אנשי אליצור טוענים כי שופט המשחק מנשה הרמן פעל בניגוד לתקנה כשהרחיק את השחקן ג'ים ג'ונסטון לחמש דקות בלבד, דבר ש„הומצא" ביום ראשון בהיכל הספורט ביד־אליהו. זוהי החלטה ללא תקדים שתוצאה ממנה נקבעה תוצאת המשחק.

מאיגוד הכדורסל נמסר כי דו"ח השופט אברהם זגול (היה השופט הראשי במשחק) עדיין לא הגיע ולפיכך אי אפשר להתייחס לבקשת אליצור.

שופט המשחק אברהם זגול הודיע כי הוא מעקב את הדו"ח כיוון שברצונו לציין את האירועים. נראה כי העובדה שזגול מתגורר בחיפה היא אשר מעכבת את הדו"ח שכן הוא לא מגיע למשרדי איגוד הכדורסל בדואר.

במאדריד מוכ"ירים: כבוד, כבוד

כדורסל

שרות „על המשמר"

אלופת ישראל בכדורסל, קבוצת מכבי תל אביב ערכה אמש אימון ראשון באולם הסליון במאדריד שם תקיים מחר את משחקה המכריע בבית הגמר האירופאי נגד ריאל מאדריד.

מכבי תל אביב הגיעה למאדריד עם 11 שחקנים כאשר ה־10 שירשמו למשחק יקבעו על ידי המאמן צבי שרף ועוזרו יאיר שרון רק מחר. על המקום העשירי יתמודדו כרגיל עידו שטיינברגר ואבי שילה.

בשעות המעטות שמכבי תל אביב שהתה במאדריד הספיקו שחקניה לשמוע מכל עבר את מלת והמפתח כבוד. גם השוער בבית המלון בו מתאכסנת הקבוצה הישראלית הסביר כי לריאל נשאר לשווק עבור הכבוד שלה ועליו היא אינה מתכוונת לוותר בקלות.

מבחינה מקצועית מוטרד מאמן מכבי תל אביב צבי שרף מהכושר המצויין בו נמצאים לארי ספרינגס, ד"ר חואן אנטוניו קורבלן והאמ־ריקני ברנסון. מי שיעדר כמעט בוודאות מהמשחק יהיה הצלף חואן לופז איטוריאגה הפצוע שמאמנו לולו סאינז מעדיף לשומרו למש־חקי הפליי־אוף שיחלו בספרד בעוד כשבועיים. אם בכל זאת יהיה איטוריאגה יהיה זה לדקות ספורות. רפאל רולן, שאף הוא נעדר מה משחק נגד טרסר מילנו, ישחק הפעם לאחר שהחלים ממחלת השפעת.

★ קבוצת אליצור נתניה תקיים הערב משחק נגד מכבי חיפה נוה עציון. המשחק יחנוך אולם מכמושק חריש במקום.

★ ברמלה יתמודדו הערב אליצור נוה דוד רמלה, מוליכת המחוז הדרומי של הליגה הארצית, והפועל ת"א מצמרת הליגה הלאומית במשחק ידידותי.

אבי כהן ואלופס יחגגו 50 הופעות בנבחרותיהם

כדורגל

מאת ראובן חנניה

שורה של שחקנים מפורסמים ביותר יגיעו עם נבחרת הכדורגל של מערב־גרמניה למשחק ב־25 בחודש זה מול נבחרת ישראל.

בין השחקנים מצויים אנדריאס ברמה מביירן מינכן, לותאר מתאוס מביירן מינכן, מיכאל רומינגה מביירן מינכן, קלאוס אלופס מפ.צ. קלן שנבחר לקפטן הנבחרת הגרמנית וחלוץ ברמן רודי פאלר.

לחלוץ קלאוס אלופס יהיה המשחק בין ישראל ההופעה החמישים שלו במדי הנבחרת הגרמנית. אגב, גם לקפטן הנבחרת הישראלית אבי כהן תהיה זו ההופעה החמישים ושני השחקנים יקבלו תשורה מן ההתאחדות הישראלית.

בנבחרת ב' של גרמניה מצוי גם סטפן אנגלס שסולק מישראל לפני חודש בעקבות קריאתו „הייל היטלר" בעיצומו של המשחק בין קבוצתו פ.צ. קלן מול מכבי חיפה. יתכן ששיגורו של שחקן זה ארצה תבוטל ברגע האחרון על־ידי ההתאחדות הגרמנית.

הנבחרת הלאומית של ישראל קיימה אתמול אימון במהלכו ערך המאמן מיחזי' משחק פנימי בו ניצחו שחקני ההרכב הראשון 3:4. את השערים להרכב הראשון כבשו משה סיני 2 וזאהי ארמלי. להרכב השני הבקיעו נסים כהן, ניר לוין ואייל בגלייבטר. מהאימון חסרו שחקני מכבי תל־אביב והפועל כפר־סבא ששיחקו אתמול בגביע.

במהלך האימון נטשו את המשחק עקב פציעות אורי מלמיליאן ואהוד אשש מבית"ר ירושלים. כדורגלן נוסף מבית"ר ירושלים — מאיר קדוש — נכח באימון אולם לא התאמן בגלל פציעה.

בתום האימון הרגיש המאמן הישראלי כי הוא אינו מרוצה מהתנועה של השחקנים במגרש ולדעתו יש לעבוד קשה עד למשחק מול מערב גרמניה.

הנבחרת תשוב ותתכנס בשבוע הבא לאימון נוסף.

איטליה: רק שני זרים

התאחדות הכדורגל האיטל־קית הודיעה, כי לא תתיר בעונה הבאה לשתף כדורגלן זר שלישי בכל קבוצה, אלא שניים בלבד.

יוצא איפוא, שיובנטוס תיא־לץ לשחרר את הצרפתי מישל פלאטיני בן ה־31, לטובת הולון הוולשי איאן ראש, שנרכש מליברפול תמורת 4.6 מליון דולר.

יובנטוס תופיע בעונה הבד־כה עם שני הזרים, ראש והדני מיכאל לאודרופ המככב בשורותיה שתי עונות.

אופ"א דחתה ביטול ההשעייה

התאחדות הכדורגל האירו־פית דחתה את בקשת התא־חדות האנגליה לבטל את השעיית הקבוצות האנגליות להשתתף במשחקי גביעי אירו־פה השנים בעונה הקרובה.

ועדת הוצאה לפועל של האיגוד האירופאי מסרה, כי מוטב להמתין שנה נוספת.

יוצא איפוא שהמועדונים האנגלים לא יוכלו להשתתף במשחקי גביע אירופה עונה נוספת.

שניאור: ללוד אין סיכוי

מאת נפתלי כהן

„אין שום סיכוי שהפועל לוד תנחיל לנו את ההפסד הראשון העונה" — כך אמר אתמול מאמן בני יהודה יצחק שניאור בתום משחק אימון שבוא הביסו הזהובים את מכבי רמת עמידר 0:4 משעריהם בן־טובים (2) ודוד סלמן (2).

בני יהודה חסרו את הבלמים ירון אריב ויעקב סגל הפצועים וכן את שגיא שרעבי. משה אינזברג, דוד בורדנה וחזי שירזי שהתאמנו במדי נבחרות הנוער, העתודה והבוגרים.

הפועל חולון, הפועל ירושליכו, הפועל טבריה, הפועל חדרה ו־12 לאומיות לסיבוב הבא בגביע

מכבי ת"א, יפו, כפ"ס ו...הפועל י"ם לשלב שמינית גמר גביע המדינה

עוד לאומית הודחה: בית"ר נתניה שהובסה 6:1 בירושלים על־ידי הפועל ★ טייבה סחטה שוב הארכה ממכבי יפו אך נוצחה 2:0 ★ הארכה גם בכפר־סבא ורק כדור־עונשין מ־11 מטרים הכניע את הכח 1:2 ★ מכבי תל־אביב חלפה על פני משובכת בית"ר רמלה — 1:2 ★ הגרלת משחקי שלב שמינית הגמר ביום שישי ב„קול ישראל"

מיקי ואלי מנעו הפתעה

מכבי תל־אביב — בית"ר רמלה 1:2 (0:1)

מאת אלכס קליין

מזל רב היה אתמול למכבי תל־אביב במשחק הגביע מול בית"ר רמלה. שתי טעויות אומללות בהגנת רמלה היקנו למכבי תל־אביב נצחון דחוק ובלתי צודק — 1:2 באיצטדיון בלומפילד.

300 צופים חזו רק בדקות פתיחה טובות של מכבי תל־אביב שכבשו שער יתרון בדקה השמינית מרגלי מיקי כהן אבל בהמשך נעלמו כליל שחקני מכבי תל־אביב.

דווקא הבית"רים מרמלה ששיחקו במערך פתוח היו עריפים במיוחד בפתיחת המחצית השניה אולם חוסר רגל מסיימת היו בעוכרי הקבוצה הרמלאית.

מכבי תל־אביב, באחת ההתקפות הבודדות במחצית השניה, הגדילה את התוצאה רבע שעה לסיום 0:2 אבל מכאן ועד לסיום צרו חלוצי בית"ר בראשותו של מאיר בלושטיין שנכנס לשחק בדקה החמישית כשהוא פצוע ועשה צרות רבות להגנת מכבי תל־אביב. בלושטיין כבש שער מצמק ושוער מכבי תל־אביב, כוני גינצבורג שמר עד לסיום על רשתו.

בדקה השמינית בעט אלון נתן, שהיה טוב עד לפציעתו, כדור מ־20 מטרים. השוער יצחק בלאיש שמט את הכדור ומיקי כהן עט על המציאה ומקרוב גילגל את הכדור לרשת — 0:1.

במחצית השניה תקפה כאמור בית"ר רמלה אולם השער נכבש מהעבר השני. ארז לולו שלח את אלי דריקס, שמול יצחק בלאיש לא התקשה לקבוע 0:2.

בלושטיין נכנס לתמונה, החל להטריד את הגנת מכבי ובדקה ה־87 נגח את השער המצמק לאחר הגבהה של משה סיני.

שפט עוזיה צבי באיצטדיון בלומפילד.

● מכבי תל־אביב: גינצבורג, קרמר, אבי כהן, קריים, אזולאי, מיקי כהן (נובי), גולדברג, לולו, א. נתן (גריאני), דריקס, טבק.

● בית"ר רמלה: בלאיש, איוב, עותמן, מ. לוי, אקצין, פ. כהן, אריאל (אזולאי), א. כהן (בלושטיין), סיני, דורשווילי, צפניה.

השחקן המצטיין: מאיר בלושטיין

טייבה נפרדה בכבוד מהגביע

מכבי יפו — הפועל טייבה 0:2 (0:0, 0:0)

מאת נפתלי כהן

פעמיים בתוך שלושה ימים הצליחה קבוצת הפועל טייבה מליגה א' לכפות הארכה על קבוצת מכבי יפו מהליגה הלאומית, רק לקראת תום הארכה הצליחו שחקני מכבי יפו, מנשה מזרחי וצדוק מלכה, לנצל שתי טעויות בהגנת טייבה ולזנק לשמינית הגמר בנצחון — 0:2.

התופים ביציעים שהחרישו אזניים הישרו אוירת כדורגל נפלאה, שאותה קשה למצוא בליגה הבכירה. במשך כל דקות המשחק לא פסקו אוהדי טייבה לעודד.

דקות חרדה עברו על שחקני מכבי יפו ומאמנם אהרון קפיטולניק עד שזכו בנצחון. אין ספק שהכושר הגופני הלקוי של הפועל טייבה בסיום הוא שגרם להפסד. במשך 90 דקות לא בלט הפער בין הליגות.

שחקני טייבה שתקפו רבות סבלו מחוסר רגל מסיימת ברחבת היריב. טייבה שיחקה נכון. היא הציבה כחוד שני חלוצים — זועבי זוהר ואוסמה האג' יחיא — כאשר יתר שחקניה סגרו היטב את מרכז השדה והיקשו על מכבי יפו לפתח משחק.

בין הבולטים בטייבה היו השוער נבה הקומה חוסם מסאודה שבלם לא פעם את חלוצי מכבי יפו בע־מות אישי. והקפטן מחמוד (צ'ומבי) אל־קדר שליהטט לא פעם מול שוקני [illegible] שהתקשו לבלמו. חבל ששחקן זה מתבזבז בקבוצה מליגה א'.

מהעבר השני עצוב היה לראות את מכבי יפו. רמתה היתה ירודה. במהלך 90 הדקות כמעט ולא בעטה לכיוון שער טייבה. רק לקראת סיום הארכה תקפה ואכן ניצחה.

במחצית הראשונה, בדקה ה־25 היתה הזדמנות יחידה ומצויינת לדוד אמיגה. הוא הגיע למצב בעיטה אך בעיטתו ננעצה בקורה והגנת טייבה הרחיקה.

המחצית השניה היתה שייכת כולה להפועל טייבה שתקפה רבות. בדקה ה־49 שלח מחמוד אל־קדר כדור מצויין לזועבי זוהר אך זה החליט ובעט חלש לידיו של שוער יפו נמרוד אברהם.

בדקה ה־90 שגה בלם טייבה אהרון ויזן כשהחזיר כדור חלש לשערו. היפואי מנשה מזרחי והתברג בין שני מגיני טייבה ובעט כדור שפגע בחזה של סמי אבו־פאני ונראה תודר פנימה. אבו פאני עצמו דלק אחר הכדור והציל ממש מהקו.

לשתי הקבוצות היו הזדמנויות לכבוש שערים בדקות הארכה אך רק יפו הצליחה.

בדקה ה־97 הגביה דוד אמיגה כדור לרחבת טייבה שפגע בראשו של מגן טייבה והגיע למנשה מזרחי. מזרחי השתלט על הכדור ובעט חזק לרשת העליונה — 0:1 ליפו.

בדקה ה־119 קלט צדוק מלכה, שהחליף את אמיגה, כדור מהגנת טייבה. השוער יצא אליו אך מלכה פרץ לשמאל ומזווית קשה קבע את התוצאה 0:2.

שפט אריה פרוסט, לעיני 2500 צופים, במגרש גאון ביפו.

● מכבי יפו: אברהם, דניאל, כהן־צרק, בוטביקה, סלימן, ש. כהן (יוסי לוין), מזרחי, צ'יפרוט, דיגמי, אמיגה (מלכה).

● הפועל טייבה: חוסאם, נאשר, אבו־ראס, ויזן (זיאד), אסרף (ג'יהאד), אבו־אסל, סרוסי, זועבי, אבו־פאני, אוסמה, אל־קאדר.

השחקן המצטיין: מחמוד (צ'ומבי) אל־קאדר

טוב שהגומלין היה ביפו

מאת נפתלי כהן

עבדול לטיף, ראש מועצה טייבה, אמר בתום המשחק אתמול בין מכבי יפו להפועל טייבה (0:2): „טוב שהמשחק הראשון לא הוכרע בטייבה ועבר לאמצע השבוע ליפו, מאחר שכל האוהדים שלנו הם ערבים, וניתנה ההזמנות לערבי יפו לחוות בקבוצה שלנו. מה גם שאין ייצוג קבוצתי מהסקטור הערבי בליגה הלאומית".

מי בלאומית? ומי בארצית?

הפועל ירושלים — בית"ר נתניה 1:6 (1:3)

מאת נפתלי קורן

מערך ירושלמי התקפי שכלל חמישה חלוצים מוטט אתמול בימק"א את הגנתה הרעועה של בית"ר נתניה בשהפועל המקומי זכה בנצחון מרשים 1:6 לאחר 1:3 במחצית.

500 הצופים שהגיעו לימק"א הבינו מהר מאד מדוע נמצאת בית"ר נתניה בתחתית הליגה הלאומית. מנגד קשה היה להבין מה עושה הפועל ירושלים בליגה הארצית לאור היכולת המשכנעת שהציגה אתמול.

סיפור המחצית הראשונה מתמקד בין הדקות 24 עד 29. בפרק זמן של 5 דקות כבשו הירושלמים 3 שערים.

בדקה ה־24 בוצעה עבירה על יאיר אסייג, 17 מטרים משערו של יהודה פילוסוף מנתניה. אשר ששון הסיט למרדכי ועקנין שבעט שטוח לרשת 0.1.

כעבור 3 דקות כבר 0:2. עופר יחזקאלי פרץ מימין ובעט לשער. הכדור פגע בבלם נתניה אשר סאסי שהסיטו לקורה. על הכדור החוזר הסתער אסייג שנגח פנימה.

בדקה ה־29 מסר ועקנין לעוגן קורבי שניצב בעמדת נבדל. השופט רחמים דינצי הורה להמשיך. קורבי עבר את פילוסוף ומקרוב קבע 0:3.

בנוסף לשלושת השערים בעט אסייג בדקה השלישית למשקוף נתניה. בדקה ה־33 ביצעה בית"ר נתניה את אחת ההתקפות הבודדות שלה במשחק. יוני סונדרס מצא עצמו חפשי מול משה מרכוס, שוער ירושלים, וצימק ל־1:3.

בדקה ה־45 שוב עצרה הקורה כדור ירושלמי שנבעט על ידי שלומי מלכה. ואולם בדקה ה־63 לא עצרה גם הקורה את ירושלים. אשר ששון פרץ ממחצית המגרש, חדר לרחבת נתניה וקבע 4:1.

בדקה ה־83 מסר סאסי מנתניה בטעות לועקנין מירושלים שהמשיך למלכה ו־5:1.

את תוצאת הסיום חתם מאיר נחמיאס, בלם הפועל ירושלים. שהתרומם לכדור קרן של ועקנין בדקה ה־90 ובנגיחה מדוייקת שילח את האורחים מנויישים לביתם עם תבוסה 1:6.

● הפועל ירושלים: מרכוס (בן הרוש), אוחנה, שפירא, נחמיאס, בסון, מלכה, ועקנין, ששון (סבן), אסייג, יחזקאלי קורבי.

● בית"ר נתניה: פילוסוף, בורוכוב, סאסי, סרוסי, (חדד), גלם, בן־דור (עזריה), שטולברג, איצ־קוביץ, סונדרס, רמי תשובה, אורדי.

השחקן המצטיין: יואב בסון

לשמינית הגמר מהנקודה הלבנה

הפועל כפר־סבא — הכח רמת־גן 1:2 (1:1, 0:1)

מאת משה רוזנברג

שער מהנקודה הלבנה שהבקיע קשר הפועל כפר־סבא גדי מרגון, שמונה דקות לפני סיום הארכה, העניק לקבוצתו נצחון דחוק 1:2 על הכח רמת־גן מהליגה הארצית.

הכפר־סבאים, למרות שתקפו ושלטו במרבית שלבי המשחק, גילו טעויות אין ספור בחוד ההתקפה. החלוצים מאיר נוהר, איתן רביבו והקשר מייקל יפה הסתבכו שוב ושוב בכידרורים במקום לבעוט ממצבים נוחים. בפעמים הבודדות שהם כן בעטו גילה שוער הכח שלמה נורדמן יכולת גבוהה.

שחקני הכח ששיחקו משחק הגנתי מובהק התבססו על התקפות מתפרצות ולפחות פעמיים במהלך המשחק החטיאו שערים בטוחים. כבר בדקה ה־13 ניצב עופר צעירי מול שוער כפר־סבא, אביר שמיר, אבל בעט לחוץ.

עד להפסקה גילו כפר־סבאים יתרון ברור ובדקה ה־44 הוליכו 0:1. תמיר בן־חיים מסר כדור דוחב ויואב מללי הכניע את נורדמן מעשרה מטרים.

גם במחצית השניה המשיכו שחקני כפר־סבא, שהופיעו ללא שני החלוצים אלי יאני ויצחק מיימוני, להכתיב את הקצב אבל בדקה ה־76 הושוותה התוצאה בהתקפה נוררת. שחר בראל פרץ משמאל, העביר כדור למרכז הרחבה ונסים אהרון, השחקן המחליף, ניצל הססות בהגנת כפר־סבא כדי להשוות מקרוב ל־1:1.

בהארכה נותרו שחקני הכח רק עם עשרה שחקנים לאחר שהם ביצעו את שני החילופים והבלם חיים יחיאל נפצע. הכפר־סבאים ניצלו זאת הסתייעו גם בכושר גופני עדיף. הזדמנות להבקיע ניתנה לשחר בראל (108) אך את כדורו שנבעט מ־16 מטרים הדף השוער אדיר שמיר.

תוצאת המשחק נקבעה בדקה ה־112. יצחק מוסרי מהכח נגע בצורה שלומיאלית בכדור בידו והשופט בני כהן הורה על הנקודה הלבנה. גדי מרגון בעט היטב והיקנה נצחון 1:2 להפועל כפר־סבא.

המשחק נערך בכפר־סבא לעיני 800 צופים.

● הפועל כפר־סבא: שמיר, אידינגר, סימון, רבינוביץ, איינשטיין, א. בן־חיים, מללי, ת. בן־חיים, יפה (מרגון), נוהר (סילוס), רביבו.

● הכח רמת־גן: נורדמן, בן־זכריה, עמי כהן, ח. יחיאל, חלפון, דואל, פליטמן (אהרון), מוסרי, בראל, צעירי, מ. יחיאל (נעירש).

השחקן המצטיין: שלמה נורדמן

אדיר שמיר
מנע אי נעימות

קליעה

הנבחרת יוצאת לקובה ומקסיקו

מאת יצחק ויסהוף

נבחרת הקליעה של ישראל יוצאת מחר בלילה לקובה שם תשתתף במשחקי הגביע העולמי של קובת בקליעה.

אתמול הגיעו אשרות הכניסה לישראלים שיצאו לקובה. המשלחת הישראלית תכלול את הרובאים יצחק יונסי וגיא סטריקס וכן את האקדוחן גרי ארמיסט. המאמן הוא יאיר רוידוביץ וראש המשלחת — יעקב קול.

התחרות בקובה תפתח ב־16 במארס ומיד לאחריה ייצאו הקלעים לתחרות גדולה נוספת במקסיקו סיטי — תחרות בניטו חוארז.

התחרויות בקובה ומקסיקו הן שתיים מתוך 4 תחרויות שבהן יש אפשרות לזכות בכרטיס כניסה לאולימפיאדה.

עד כה הבטיח את השתתפותו באולימפיאדה ספורטאי אחד והוא הקלעי יצחק יונסי.

ג'ון מקנרו נראה מאוכזב לאחר שאיבד כדור במשחקו עם איוואן לנדל. אבל הסיום היה טוב מבחינת מקנרו שניצח 6:4, 1:6, 4:6. (תצלום: איי.פי.)

מצ'יר והריצפה מדאיגים

טניס

שרות „על המשמר"

שחקני גביע הדיויזים של ישראל בטניס נערכים לקראת משחקם ביום שישי נגד נבחרת צ'כיה עם מילוסלב מצ'יר המצויין שהפתיע בנצחון על איוואן לנדל בטורניר בפלורידה.

שלמה גליקשטיין, עמוס מנס־דורף, גלעד בלום ושחר פרקיס מתאמנים כשעתיים ביום (פעמיים) באולם בו יערך המשחק בעיר הררך שבקרלובה (100 ק"מ מזרחית מפראג).

באולם 7000 מקומות ישיבה. השחקנים הישראלים התלוננו על רצפת האולם שבולעת את מהירות הכדור ולפיכך החליטו להתאמן כנה שיותר כדי להתרגל לסוג זה של משטח.

ביום שישי יערכו שני משחקי יחידים כאשר את ישראל ייצגו עמוס מנסדורף ושלמה גליקשטיין שיתמודדו נגד מילוסלב מצ'יר ותומאס שמידט, או שרייבר.

הגרלת המשחקים תתקיים מחר.

קוריאט גברה על ברגר

במסגרת סבב משחקי טניס הנערכים בימים אלה בכמה מקומות בארץ התקיימו השבוע תחרויות ראשונות מוקדמות במרכז הטניס באשקלון.

לסבב זה של המשחקים, המתנהל למען צבירת ניקוד דירוג בינלאומי של האיגוד הטניס הבינלאומי, הגיעו כ־100 שחקנים מ־16 מדינות, ביניהם שחקן מיפאן, אחד מטורקיה וכן קבוצה מאורגנת משבדיה, הולנד, גרמניה, ארה"ב ועוד. לתחרויות אלה נרשמו 36 ישראלים.

השחקן המדורג במקום הגבוה ביותר בדירוג הבינלאומי הוא ג'ן בוטפילד מבריטניה, המדורג במקום 305. כן הגיע הטניסאי אמריקני קנדי המדורג במקום 331.

המשחקים נמשכים ימים רצופים ליחידים ולזוגות ובסיום התחרויות באשקלון, יתקיים סבב משחקים במרכז הטניס ביפו ובחיפה.

במשחק לתואר „מסטר" יתקיימו בתום שלושת הסבבים לגברים, ל־24 גברים שיגיעו עם מירב הניקוד, בקרית שמונה ול־16 לנשים מתחרות — בערד.

לתחרויות הנשים נרשמו פחות מתמודדות ומחו"ל הגיעו רק 12 שחקניות ועוד כ־20 ישראליות.

למשתתפים יחולקו פרסים כספיים. 25 אלף דולר יוענקו לגברים מתרומתו של בוב פרנקל נדבן מארה"ב שהבטיח קיום חמישה סיבובים כאלה מדי שנה.

למשחקי נשים יחולקו 20 אלף דולר מתרומתו של מר לינרד פיליפס מבריטניה. הפרסים הגבוהים ביותר הם בתחרויות ה„מסטר" — כ־800 דולר.

התחרויות מתנהלות בחסות האיגוד הבינלאומי והתוצאות מוכרות על ידי האיגוד. העורך את הדירוג העולמי.

דובר בשם איגוד הטניס בישראל מסר לכתב עת"ם שמיתקני הטניס בישראל, ובמיוחד ברמת השרון, קנו להם שם טוב בקרב שחקני הטניס בעולם ומספר המשתתפים גדל והולך מדי שנה וזאת משום שהתנאים טובים והיחס היפה שהם זוכים לו בישראל. התחרויות יסתיימו ב־ראשית חודש אפריל.

אתמול נערכו משחקי הסבוב הראשון לנשים והמדורגת מספר 1, אילנה ברגר נוצחה על ידי דליה קוריאט 6:2, 6:4.

יתר התוצאות: שלו — גלאון 2:6, 6:3, 2:6. רפאל — ויטלה 1:6, 1:6. רג'ואן — מאייר 2:6, 2:6. ורון — כרמי 2:6, 1:6. סגל — שמידט 2:6, 4:6. שביט — לווינגסטון 2:6, 0:6.

במסגרת משחקי זוגות גברים בסבב פרנקל הודחו המדורגים מספר ופונטנה וגרין מארצות הברית על ידי ברוך וכונטסרה מהולנד שעלו מהמוקדמות.

כדוריד

קרב תחתית במוקד הליגה

מאת יוסף חכם

מוקד משחקי המחזור ה־20 בליגה הלאומית בכדוריד יהיה הערב באולם האוניברסיטה ברמת אביב באשר בקרב תחתית תארח קבוצת אס"א תל אביב את הפועל נופיים.

פירוט משחקי הערב

● מכבי רחובות — הפועל רחובות (היכל הספורט העירוני ברחובות, שעה 7.30, ישפטו הרט ווילברצוייג, 14:13 בסיבוב הרא־שון).

● הפועל ראשון־לציון — הפו־על פתח־תקוה (היכל הספורט העירוני ברחובות, 9.00, זינגר וביקר, 22:21).

● אס"א תל־אביב — הפועל נופיים (אולם האוניברסיטה בת"א, 7.45, גרוס וצבירין, 23:18).

● הפועל רמת־גן — מכבי הארזים/רמת־גן (אולם המתנ"ס ביהוד, 8.00, שרה וצדוק, 16:27).

● מכבי פתח־תקוה — מכבי ראשל"צ (אולם המתנ"ס ביהוד, 9.15, גרוסמן ולוי, 35:21).

● מכבי נתניה — אליצור הרצליה (אולם ביה"ס בן גוריון בנתניה, 8.30, ברגרוין ודוזנברג, 17:17).

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור להקלה לתוספת לאחוזי בניה ברחוב הגולן מס' 46, גוש 6638, חלקה 30, תיק בניין 914"046, בקשה 862216.

בעל קרקע או בניין המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר / אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הוועדה הנ"ל.

י. בסטי — סגן ראש העירייה
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, תל־אביב־יפו

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור לתוספת לאחוזי בניה 6% בקווי בניין ותוכנית ברחוב אחימעץ מס 30, גוש 6135, חלקה 197, תיק בניין 12728, בקשה מס' 861626.

בעל קרקע או בניין המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר / אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הוועדה הנ"ל.

י. בסטי — סגן ראש העירייה
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, תל־אביב־יפו

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה להקלה לתוספת לאחוזי בניה 6% ומוסך בנוי במקום סככה קלה ברחוב המצביאים מס' 44, גוש 6316, חלקה 108, תיק בניין 044"883/2, בקשה מס' 870195.

בעל קרקע או בניין המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר / אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הוועדה הנ"ל.

י. בסטי — סגן ראש העירייה
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, תל־אביב־יפו

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור להקלה 10% לקווי בניין צדדיים ברחוב דיסנציק מס' 10, גוש 6623, חלקה 630, תיק בניין 010"2178/2, בקשה מס' 870225.

בעל קרקע או בניין המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר / אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הוועדה הנ"ל.

י. בסטי — סגן ראש העירייה
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, תל־אביב־יפו

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
מרחב תכנון מקומי
קריות

נמסרת בזה הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965 כי במשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה קריות הוגשה בקשה להוספת קומה א' בחלקה עם גג רעפים מעל קומת קרקע קיימת ושינויים פנימיים ברח' הזית 10 קרית מוצקין גוש 10428 חלקה 319.

מהות הסטיה: הקלה של קומה אחת ממספר הקומות המותר.

כל המעוניין רשאי להגיש התנגדות למשרדי הוועדה המקומית שד' ויצמן 5 קרית מוצקין, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו.

ע. לוי
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה — קריות

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
מרחב תכנון מקומי
חיפה

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89, לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965, כי במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה, ובמשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה חיפה, הופקד, ביחד עם התשריט המצורף אליו, שינוי תכנית מתאר מקומית הנקרא: „תכנית מס' חפ/1873 — תוספת בניה ברח' רד"ק 20 בחיפה", המהווה שינוי לתכנית חפ/981 — המושבה הגרמנית הצפונית.

השטחים הכלולים בשינוי התכנית: חלקה 83 בגוש 10826.

עיקרי התכנית:

א. קביעת שטח הבניה המותר וקווי הבניה לתוספת הקומה השלישית.

ב. קביעת הוראות לשמירה על הצורה החיצונית של הבניין.

כל מעוניין בשינוי התכנית רשאי לעיין בה, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל מעוניין בקרקע, בבניין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה עצמו נפגע משינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה, חיפה, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות.

ההתנגדות תהיה מנומקת ותלווה בתצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מס־תמכת. התצהיר ינתן בפני עורך דין או אדם אחר שהוסמך לכך בחוק או על פיו.

משה גלזנר — יו"ר הוועדה המחוזית
לתכנון ולבניה, מחוז חיפה

י"ט בטבת תשמ"ז
20 בינואר 1987

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור לשימוש חורג ממגורים ומחסן למשרד למקצוע חופשי לתקופה של 5 שנים ברחוב גליקסון מס' 6, גוש 7091, חלקה 126, תיק בניין 317"006/368/2, בקשה מס' 2/368.

בעל קרקע או בניין המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר / אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הוועדה הנ"ל.

י. בסטי — סגן ראש העירייה
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, תל־אביב־יפו

חוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965
מרחב תכנון מקומי
אופקים

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה — 1965, כי במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום, ובמשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה אופקים הופקד שינוי תכנית הנקראת שינוי מס' — 16 לתכנית מפורטת 107/03/23, ביחד עם התשריט המצורף אליו. עיקרי הוראות השינוי: לקבוע גודל אזור מגורים א' לחלקה (מג־רש) 238. ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: שטח התכנית: כ־0.9 דונם. גוש: 39558 חלקה 238. כל המעוניין בשינוי רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל ענין תכנוני אחר, הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן זכאי לפי סעיף 100 לחוק, רשאי תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות להגיש התנגדות לשינוי במשרדי הוועדה המקומית האמורה. התנגדות תוגש בכתב בסיבות והנמקות בלוויי תצהיר המאמת את העובדות עליהן מסתמכת ההתנגדות.

שלום דניאל, יו"ר הוועדה המחוזית
לתכנון ולבניה מחוז הדרום

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור להקלה לתוספת לאחוזי בניה 8.5% (5% מעלית + 3.5% כללי) לשימוש חורג מבית מלון למשרדים, לתקופה של 5 שנים (פרט לשטחים מסויימים למסחר), ברחוב בן־יהודה מס' 14–16, גוש 6910, חלקה 12, 11, תיק בניין 014/016"0025, בקשה מס' 870056.

בעל קרקע או בניין המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר / אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הוועדה הנ"ל.

י. בסטי — סגן ראש העירייה
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, תל־אביב־יפו

טלוויזיה

08.00 טלטקסט — עד כאן — חדשות קול ישראל. 08.03 שעת כושר. 08.15 גיאוגרפיה של א"י — פני הארץ — עיר קטנה, גדולה (כ). 08.40 אנגלית ו'. 09.00 מדעי הטבע (יסודי) — סעודה בגן. 09.20 אנגלית ז'. 10.10 מדעי הטבע ה'־ו' — הרס המערכות הקולטות אל האוזים. 10.30 הגיל הרך — פרפר נחמד — הידד פורים. 11.00 חשבון ו' — האלוף. 11.15 אנגלית (י"א־י"ב) Hello Isreal — Have you been there? No. 3. 11.30 מושגים ביהדות — ונהפוך הוא. 12.00 אנגלית ח'. 12.25 אנגלית י'. 13.00 מדעי הטבע (ע"י) — פיזיקה בפעולה (8) — החשמל בבית. 13.10 גיאוגרפיה של א"י — פני הארץ — עיר קטנה (כ). 14.00 טלטקסט — עד כאן — חדשות קול ישראל. 11.05 האוניברסיטה הפתוחה: אמנות בעידן הטכנולוגי — ארט ומכונה — במת הבאוהאוס, המוקרטיות ודיקטטורות — היטלר בדרך לנקמה. 16.00 גכרת פלפלת — הבובע האבוד. 16.10 מועדון הפיקוויקים — פרק 8. 16.40 פרפר נחמד — הידד פורים. 16.10 שעת כושר. 16.20 פיצוהים — בעבועון טלוויזיה. 17.00 ערב חדש — מנחה: גדעון רייכר. 17.30 „במשיניות באוויר" — מגזין שבועי לנוער בשידור ישיר. מנחים: דליק ווליניץ וטוליפ. 18.00 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 „על ספרות ותרבות" 1. שיחה עם הסופר אחמד עלי טאהה. 2. שיחה עם הסופר חיים גורי. 3. אחמד היבי ישוחח על הסופר הרוסי המפורסם דוסטוייבסקי (ערבית) 19.00 „בקו הבריאות". 19.30 חדשות. 20.00 כותרות ניבנב. 20.02 „רוח הארץ" — סדרה חודשית של כרוני העורה על אנשים ומקומות בישראל. „דרך השיר" — אייל גבאי ויוגרב קפלון הם שני משוררים צעירים. בעלי רקע אישי וחברתי שונה. הכרט מכיטט קווים אופייניים לשירתו יחוויותיו הרוחנית והחברתית של כל אחד מהם. 20.30 „תצפית" — נושא התכנית הפעם הוא הנדסה גנטית. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 „מוקד". 22.05 סרט קולנוע — „ארמון הראוה" — סאטירה על עולם התקשורת האמריקני. 23.50 פסוקו של יום. חדשות.

רדיו

קול המוסיקה

06.02 צלילי בוקר. 07.09 בהאזנה נינוחה — היידן: סימפוניה מס' 101 ברה מג'ור, סימפוניית השעון. שופן: 12 אטיודים אופוס 10. ויוטאן: קונצ'רטו מס' 5 לכנור ולתזמורת. קופלנד: בילי הנער, סויטה לבלט. 09.00 קונצרט בוקר: ויוואלדי: קונצ'רטו הקיץ, מתוך ארבע העונות. בטהובן: סימפוניה מס' 6 בפה מג'ור. מוצארט: קונצ'רטו ברה מינור, ק. 466. כאר: ואריאציות גולדברג. 11.57 מגישים שיר. 12.00 אמנים באולפן — ירון וינדלמילר — בריטון, מבחר שירים מאת שוברט, ברהמס וולף. 13.05 בהאזנה נינוחה — מוצרט: מוסיקה כלית מתוך תאמוס, מלך מצרים. פגניני: קונצ'רטו מס' 1 לכנור ולתזמורת. ורדי: רביעיית כלה מינור. רספיגי: ארני רומא. 15.00 מוסיקה ויום — תכנית מיוחדת ליום הולדתו המאה של ארנסט טוך. דיברטימנטו אופוס 37 מס' 1 לכנור וצ'לו (1926), פתיחה לפינוקיו (1936), המישייה לפסנתר ולכלי קשת אופוס 64 (1938), סונטינה לחליל קלרינית ובסון, אופוס 84 (1959). 16.00 מהקלטות התזמורת הסימפונית „יס רשת"ש, מנצח: רוויד רובינסון. פרגולזי: קונצ'רטו בסול מג'ור לחליל וכלי קשת, יהודה וולך: מאורעות, ראבל: אמא אווז, סויטה, מוצרט: קונצ'רטו לבסון ותזמורת ק. 191, סיבליוס: אן סאגה. 17.30 מן העבר הרחוק. 18.00 ריקון. 19.00 מוסיקה אהובה עליכם — שירים נפוליטניים. אראם: ג'יזל, מוסיקה לבאלט. 20.05 אינטרלוד — רצף מוסיקלי. 20.27 מגישים שיר. 20.30 אופרה של יום רביעי — הנרמית: קורדיאק וליבריות פ. דה ליון לפי ספורו של א.ת.א. הופמן: העלמה דה סקודרי. 23.00 מחוורי יצירות — ליסט: שנות עליה לרגל.

רשת א'

06.05 חוגה — עם בני הנדל. 06.05 טלודיו — שירות מידע למאזינים. 10.05 מגיני בוקר. 11.10 השידור היומי לבתי"ס ואלה תולדות — טרומפלדור. 11.30 השכלה ודעת לכל — מרחבא — ערבית מדוברת. 12.05 מעורב ירושלמי — עם ניסים גרמה. 13.00 חדשות ותכנית באנגלית. 13.30 חדשות ותכנית בצרפתית. 14.05 בראש צעיר — מגזין יומי לילדים ולבני נוער. 15.30 השכלה ודעת לכל — גיל התבגרות — שיחה עם פרופ' אבנר זיו והפעם: המתבגר בבית־הספר. 16.05 לבנות אדם מחדש — חיים קינן משוחח עם אלישע גת (ש.ח.). 17.10 שירים עבריים. 17.20 האוניברסיטה הפתוחה — מגלות לקוממיות — בהדרכת פרופ' אוריאל רפופורט: גזירות אנטיוכוס — אפרת פרדקין, ישראל רונן. 18.06 מינחת ערב. 19.05 שאול כעניין. 19.30 שירותים לעולים. 22.05 חבר מאותו כוכב — תכנית הזכרויות והישנות בשידור חי — עורכת ומנחה: מילכה למרון.

רשת ב'

07.00 הבוקר הזה. 08.05 עושים עניין — עם גבי גזית ושלו קיטל. 09.05 ביקור בית — עם רבקה מיכאלי. 10.05 כל צבעי הרשת — מגזין יומי. 11.30 סעו לשלום עם גדעון הוד. 12.10 אלף־אלף בבית — עם אהוד מנור. 13.05 בחצי היום — חדשות וסומונים. 14.05 בת צחוק — הווי והומור. 15.05 רגעי קסם. 16.05 שירים ושעורים. 17.05 יומן כלכלה. 17.30 על מספרים ואנשים — מגזין המשק החברה. 18.05

עורך — ערוך ובנותו: יצחק גולן. 18.15 היום בספורט. 19.00 היום הזה. 19.05 ניכר לעניני צבא ובטחון. 20.05 מבט לפולקלור — לאור הכרונות. 20.15 שיר לדרך. 20.35 מחפשים את המכמון — מנחה: מיכה טימור. 00.16 ביכה ומכך — לקט הטעים ניחוח מחוות נוסטלגיים ומרטים.

גלי צה"ל

06.05 אוניברסיטה משודרת — האנוסים בין נצרות ליהדות — רדיפת האנוסים בספרד ופורטוגל במאה הי"ז מרצה: ד"ר יוסף קפלן. 06.30 פוקחים עין — מידע ומוסיקה לתחילתו של יום — עם נירה אופיר. 07.07 שבע אפס שבע — עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל — שעת אקטואליה יומית. 09.05 אילה בוקר — עם לאה עוז. 10.05 הפסקת 10 — עם מיכל ניב. 11.05 גבון לעכשיו — עם רסי ריקה. 13.05 פניה יוצות — עם אורלי יניב. 14.05 רז רה יומי — עם דובי לנץ ודני קרמל. 15.05 מה יש — עם ארז טל. 16.05 ארבע אחר הצהריים — שעה של שירים עבריים. 16.54 באופן מילולי — פינתו של אבשלום קור. 17.00 ערב טוב ישראל — עם דן שילון יעל דן וגוני סכיה. 18.05 יער משורר — מגאזין לעניני צבא ובטחון. 18.45 מיטוליב — עניות יומי בעניני השעה. מנחה: יוסי עוזרד. 18.57 הודעות לחיילים. 19.05 שירים מכאן — שירים עבריים עם שירה גרא. 20.05 תיק פלילי מא"ז/ מרינת ישראל נגד ג'ון איבאן דמיאניוק יומן מיוחד לסיקור ברועי המשפט. 20.05 שאלות אישיות — יעקב אגמון משוחח עם יצחק נבון יו"ר נשיאות השומר הליברלי. 21.00 מבט להרשות. 21.05 אוניברסיטה משודרת — האנוסים בין נצרות ליהדות. 21.05 על הרבש ועל הביסאק — שירים שהחבר'ה אוהבים. 23.05 עשרים וארבע — היום שהיה — עם ירון וילנסקי. 23.55 שיחת הצות — עם אינון מנטבר — מכ"ל הפורום הישראלי. 00.05 צפורי לילה קלאסית — עם ארי פרנקל. 02.00 לא רוצים לישון — מוסיקה לשעות הקטנות של הלילה. 05.05 צלילי בוקר — שירים עבריים.

שידורי צה"ל ב־FM

19.05 רדיו רדיו — עם יואב קוטנר. 20.05 סבבבבבסים — מידע, ד"שים, בשחקי רדיו ומוסיקה לחיילים שנשארו בתורנות — עם משה מורר. 22.05 על הדבש ועל הבפאק — שירים שהחבר'ה אוהבים. 23.05 קול הג'או הזה — עורך ומגיש: דני קרפל.

רשת ג'

06.05 בחורה לאוצר — להיטים ותיקים. 07.05 שיר בבוקר בבוקר. 09.05 מה כבר תשע, עם אבי אתגר. 10.05 שבעים כי יודע. 11.05 אהבה יומונית — עם יוסי סיאס. 12.05 רק מוסיקה. 13.05 רק בימי חול — עם מנחם פרי. 14.00 פזמון חוזר. 15.05 חרש, חריש ומחודש עם שוש עטרי. 16.05 שוקו חם, עם מנחם פרי. 18.05 הצעיקה האחרונה — עם יגאל רביד. 20.05 לי ולך — שיר וברכה. 21.05 צליל מכוון. 23.05 הלילה הוא שירים.

קולנוע

תל־אביב

9.10 ,7.15 ,4.10

אופיר: הבונג	9.40 ,7.15 ,5
אורלי: סגנר	
בית לסין: שחיו אותה כס	21.15
בית ציוני אמריקה: ג'ינג'ר ופרד	9.30 ,7.15 ,4.10
ביירר	21.45
בן־יהודה: ניפגש בחוף	9.30 ,7.15 ,5
גת: ג'ק פלאש דבימפין	9.15 ,7.15 ,5.15
גורדון: ביליות בן כחילות	9.30 ,7.00
דקל: הקרוקודיל דנדי	9.30 ,7.15 ,5
דרייב אין:	
נועזים בוילבורות	9.45 ,7.15 ,5.45
הוד: נועזים בילבורות	9 ,7.15 ,5
ליגייר חדש: להתחתן יבצ'ת	
כינמה 1: חנה ואחיותיה	9.30 ,7.15 ,4.30
סינמה 2: בובה	9.30 ,7.15 ,5
סאיי: מיבצע מכובן	9.30 ,7.15 ,5
סאריב: כס הדניים	9.30 ,7.10 ,5
הפרס האחרון	9.30 ,7.15 ,5 ,2.15
דביקון:	21.40
חן 1: צבע הכסף	9.30 ,7.30 ,5
חן 2: נושע אתמול והיום	
חן 3: בילויים	9.45 ,7.15 ,5
חן 4: הטיפה כחיה	9.15 ,7.30 ,5
חן 5: חטיפה בעיניה	9.15 ,7.40 ,5 ,2.11
שיקה: פלאטון	9.15 ,7.30 ,5 ,2.15
תל־אביב: הנגד כארץ האש	9.30 ,7.00 ,4.30
תכלת: דיקה להבות	9.30 ,7.15 ,5 ,2.15

רמת־גן

אביב: צבע הכסף	9.30 ,5.40 ,3
לילי: פלאטון	9.30 ,7.15
ארמון: כלבי הצב	9.15 ,7.30 ,5
רביקון:	
רן 1: ג'ק פלאש הביתפין	9.30 ,7.20 ,5
רן 2: מכבבה יפהפיה עלי	9.40 ,7.20 ,5
רן 3: כולם נפלו על הראש	9.40 ,7.30 ,5
גן 1: נושע אתמול והיום	9.15 ,6.15

ירושלים

אדיסון: האוצר מארץ האש	9.30 ,7.15 ,4.30
אורנע: טיפול מיוחד	9.15 ,4.30
בית אגרון:	
אותלו	17.00
כוערון ארוחת בוקר	19.15
פני צלחת	21.00
כשיר: פלטון	9.30 ,7.00 ,4.30
אורגיל: צבע הכסף	9.15 ,7 ,4.30
מיטשל: הבונג	9.00 ,7.00
עמנרי: הכבבה היפהפיה עלי	9.30 ,7.00
הבידה: הקשר הגורוני	9.15 ,7.15 ,4.30
אורירון	
אור 1: קרוקודיל דנדי	9 ,6.30 ,4
אור 2: זאב אמריקאי בלונדון	
	9.00 ,7.00 ,4.30
אור 4: דמעות של שתיקה	9.00 ,6.30
אור 5: המרגלת בעלת השיער הארום	
	9.00 ,7.00 ,4.30
ערן: ניפגש בחוף	9.00 ,7.00 ,4.30
תיאטרון ירושלים: הכוורת	18.30

חיפה

אריזין: הבונג	9 ,6.30 ,4
אורה: פלאטון	9 ,7.00 ,4.30
חן: כליגולה	9 ,6.45 ,4.30
עצמון 1: ניפגש בחוף	9 ,7.00 ,4.30
עצמון 2: נרדף הארם	9 ,7.15 ,4.45
פאר: קרוקודיל דנדי	9 ,7.00 ,4.30
קרן אור הכוהדים:	
צעירים וקישוחים	
רון: האוצר מארץ האש	9 ,7.00 ,4.30
אמפי: גיבורה חמה	9 ,4.30 ,4
אורלי: ג'ק פלאש הבקסן	9 ,7.00 ,4.30
	9 ,6.45

נתניה

שרון: ניפגש בחוף	9 ,7 ,5
סטודיו: בעקבות הברך	9 ,7 ,5

חולון

סבוי: הנינג'ה האמריקאי	9 ,7.15 ,5
מגדל: כולם נפלו על הראש	9 ,8.00
ארמון: אהבה נרדה	9 ,7.30 ,5

בתיים

עצמאות: האוצר מארץ האש	9 ,7.15 ,5

הרצליה

היכל: האוצר בארץ האש	9 ,7.15 ,5.00

באר־שבע

חן: האוצר מארץ האש	9 ,7.30 ,4.30

פתח־תקוה

היכל 1: פלאטון	9 ,7.15 ,5
היכל 2: האוצר מארץ האש	9 ,7.15 ,5
היכל 3: חפים ומעים	9 ,7.15 ,5

עפולה

ביפסתרון: בובה	9

רעננה

אורית: הוין ורעם	9 ,7 ,4.30

גבעתיים

הדר: האוצר מארץ האש	9 ,7.15 ,5.00

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי

הערב יום ד', 11.3
בבתא: 20.30
ביבוף: – 20.30
מירלה אפרת – ביגור

צוותא
לתרבות מתקדמת

יום ד' 11.3 בשעה 20.30
חחילוני האחרון
בשעה 22.30
ערב מחאה חילוני
מרתון חילוני

שרותים • עזרה • התחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בתיים

מור — חבצלת רייק 20

חולון

אהרון — הופיין 52

ירושלים

קופ"ח — מרפאת רוממה, רח' המ"ג 28

נתניה

נתניה — הרצל 11

פתח־תקוה

קופ"ח כללית — חיים עוזר

רמת־גן

קופ"ח כללית — המיתר 25

תל־אביב

קופ"ח כללית — אמסטרדם 7, בריאות — המלך ג'ורג' 38

חיפה

הנשיא — שד' הנשיא 33
קופ"ח הרמן—סמטת מודריין

רחובות

הנשיא — הנשיא הראשון

רעננה ב"ס

קופ"ח מאוחדת—יהושע בן גמלא, הוד השרון

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 244: חדרה — 22444.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז

● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר כל המחלקות — כל השבוע.

● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה — כל המחלקות — כל השבוע.

● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב — בימים כ', ד', ו' — כירורגיה ופנימית, ילדים — כל השבוע.

● בית החולים איכילוב, תל־אביב — בימים א', ג', ה' שבת — כירורגיה ופנימית.

● בית החולים וולפסון, חולון כל המחלקות — כל השבוע.

● בית החולים אסף הרופא — כל המחלקות — כל השבוע.

נתניה

● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים רחופים — כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים

שערי צדק — ילדים
הדסה ע"כ — פנימית, נשים, כירורגית, עיניים
הדסה ה"צ — אורטופדית
ביקור חולים — א.א.ג.

מוקד קופ"ח כללית

המוקד ימסור מידע טלפוני בימים א'–ה' כ־08.00–20.00, בימי ו' ב־08.00–15.00. טלפונים: 03"433500, 03"431500.

יד ביד — אוזן קשבת בטלפון לילד ולנוער — קו לנוער במצוקה ירושלים — 02"243358
ת"א — 226027 (24 שעות)
חיפה — 04"229488 (11.00–20.00)
גליל מערבי — 04"922222

קו פתוח להורים במצוקה בימי ב' ו־ד' — טל. 222732.
„קו פתוח" — אוזן קשבת לילדים ובני־נוער 03"221080 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל בתל־אביב — בימים א'–ה' בין השעות 21.00 – 23.00, בלילות שבת וערבי חג בין השעות: 18.00 – 24.00, בשבתות ובחגים 21.00 – 15.00. הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649. בחיפה: רחוב הנמל 26, קומה ג', טל' 664311. פתוחה מדי יום ביומו, כולל ערבי שבת שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 9.00–24.00. אחרי חצות בטלפוני בלבד. דיזנגוף סנטר שער 3 וליד המשביר הכניסה. טל' 294869, 285822"03.

מרכז סיוע לקורבנות אונס
לרעננה ואיזור השרון, טל' 052"52432 בימים א'—ה' בשעות 21.00—17.00.

עזרה ראשונה נפשית
ער"ן ירושלים — טל' 02"227171
ער"ן תל־אביב — טל' 03"261111
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03"261111
ער"ן חיפה — טל' 04"672222
ער"ן באר־שבע — טל' 057"418111
ער"ן נתניה — טל' 053"35316

סילוק מטורדים
מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101, רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111, חולון — 101, רמלה — 101, טל' 221022"08, עפולה — 065"93334, טבעון — 101, טלפון 04"931401, נהריה — 04"823333, ים — טל' 5511111, באר־שבע — טל' 057"74767.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה: בימים א'–ה': 16.00; בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים: א'־ו': 7.00

מתל־אביב לחיפה: בימים א'–ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00. בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.

מתל־אביב לנהריה: בימים א'–ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00. בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.

מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב: בימים א'–ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 16.30, 17.30, 19.30. בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.10, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30.

מנהריה לחיפה ותל־אביב: בימים א'–ה': 6.30, 9.05, 10.40, 14.35, 16.33, 18.38. בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35.

• הרכבת תופעל בימי א' בשבוע ויום אח"ח בלבד.

מאסר בפועל לשתי נשים על נסיון לשדוד תכשיטים

ארבעה וחצי שנות מאסר נגזרו על גלית מזרחי (22) מת"א וארבע שנות מאסר על חנה אדרי (26) מפרדס חנה, שהורשעו בבית המשפט המחוזי בת"א בקשירת קשר לביצוע שוד מזויין ובנסיון לבצע שוד.

השתיים נאשמו, בכך שבתאריך 30.9.86 קשרו קשר עם דני שוורצמן לביצוע שוד בביתה של תקוה קלמנט בת"א.

חנה אדרי הכירה את תקווה קלמנט, וידעה לטענת התביעה, שהיא מחזיקה תכשיטי זהב בביתה. ב־30.9.86 בשעות אחה"צ שוחחה אתה בטלפון הפנים של ביתה, וכשפתחה את הדלת, היא אפשרה לשותפיה להיכנס לתוך הבניין ועלתה לבד לדירת המתלוננת.

לאחר מכן עלו גלית מזרחי ודני שוורצמן לדירה, כשהם רעולי פנים, כשגלית אוחזת בידה מוט ברזל, ושוורצמן מחזיק אקדח. השתיים דפקו על הדלת וכשפתחה אותה המתלוננת תבעו בצעקות לתת להם את התכשיטים. תקוה קלמנט פתחה בצעקות שהבריחו את גלית ושוורצמן, אבל הם נלכדו במנוסתם על ידי המשטרה.

ילדות קשה

השופט מנחם אילן הרשיע את שתי הנאשמות על סמך העובדות בהן הן הודו. הסניגורים עוה"ד בירד ועמרה ניסו לשכנע את השופט, כי חלקה של כל אחת מהנאשמות במעשה היה פחות מחלקו של דני שוורצמן, אשר הורשע ונגזרו עליו בשעתו 8 שנות מאסר.

תושב בני ברק נדקר על רקע סיכסוך בין עבריינים

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

אבי חג'גי בן 24 מבני ברק נדקר אתמול בבוקר ליד ביתו. הוא נותח בבית החולים בילינסון, מצבו ממשיך לחיות קשה אך אין סכנה לחייו. החשוד בדקירה תושב פרדס כץ בן 22, הסגיר את עצמו למשטרה. מחקירה ראשונית עולה כי הרקע לדקירות היה כנראה סכסוך בין עבריינים.

אתמול סמוך לשעה 9 בבוקר הגיע אבי עם חברו לביתו שברחוב החלוצים 15 בבני ברק. הוא נטל עמו את התפילין ולאחר שיצא מן הבית שמעה אמו את בנה קורא לעזרה.

כשיצא לחדר המדרגות מצאה את אבי בכניסה לבית כשרם רב ניגר מחלק גופו העליון. חברו שהיה במקום הביאו לבית החולים בילינסון והרופא נראה כשהוא נס מן המקום.

בשעות הצהריים הסגיר החשוד בדקירה את עצמו למשטרה. מחקירתו עלה כי לפני מספר ימים נדקר אחיו של אבי בצורה קלה ולא התלונן במשטרה, כנראה נדקר על ידי אותו דוקר.

עוד נודע, כי בלילה האחרון הוצתה דלת הכניסה של משפחת הדוקר מפרדס כץ והמשטרה חושדת כי היה זה מעשה ידיו של הנדקר אבי חג'גי.

שיפוט מהיר לחשוד בתקיפת עובדת סוציאלית

תושב כפר סבא החשוד בכך שתקף עובדת סוציאלית בלשכה לשירותים חברתיים, נעצר אתמול בבית משפט השלום בכפר סבא לארבעה ימים והשופט יהודה פרגו ציווה כי יועמד לדין בתקופת מעצרו.

נציג המשטרה טען כי החשוד ימין חרפו (20) הופיע במחלקה לשירותים חברתיים בשכונת אשכול וביקש לטפל בענייניו. נאמר לו להמתין, עד שהעובדות תסיים שיחה שניהלה. האיש סירב להמתין, נכנס לחדרה, הרים כיסא, זרקו על הארץ וצעק לעברה כי יגמור אותה — טען החוקר. לדבריו, זרק החשוד גם כד חרס על הריצפה, דפק בדלתות, ניסה לפרוץ את הדלת ובמהלך השתוללותו נאלצו העובדות הסוציאליות להסתגר בחדר מחשש פן יבולע להן.

נציג המשטרה ציין, כי לנוכח ריבוי מעשי האלימות נגד עובדי ציבור, עד כדי סיכון חייהם יש מקום לעצור את החשוד. (עתים)

● תושב חולון בן 36 נעצר אתמול על־ידי מיפלג ההונאה של משטרת תל־אביב בחשד שזייף והפיץ חומרי ניקוי.

השוטרים התחקו אחר עקבותיו של הזייפן לאחר תלונה שהגיש חברת „קלין". על פי החשד נהג החשוד לייצר החומר הנקרא „לובן קלין" (אקונומיקה) המיוצר על־ידי חברת „קלין". את החומר המזוייף נהג להפיץ במיכלים של שלושה ליטר עליהם הדביק תווית מזוייפת של חברת „קלין" ומכרם במחיר זול יותר מהמחיר המקורי. על פי החשד הוא זייף את החומר במשך כשנה בכמויות של 300 גלון בחודש.

המועצה האזורית הגליל העליון
מכרז מס' 4/87

1. המועצה האזורית מעמידה למכירה את המכוניות כדלקמן:

א) רנו 4, מס' רישוי 81"813"76
ב) רנו 4, מס' רישוי 82"023"84
ג) רנו 4, מס' רישוי 82"047"84
ד) רנו 4 מסחרי, מס' רישוי 80"079"71
ה) סובארו 1300, מס' רישוי 81"834"77
ו) דיטמו 1300, מס' רישוי 81"056"77

2. פרטים נוספים אפשר לקבל אצל רכז התחבורה במועצה.
3. הצעות יש לשים בתיבת המכרזים בחדר המזכיר עד יום ו' 27.3.87.
4. על המציע לצרף ערבות בנקאית בגובה של 10% מגובה הצעתו, תוקף הערבות יהיה עד 30 יום לאחר תאריך סגירת המכרז.
5. אין המועצה מתחייבת לקבל את ההצעה הזולה ביותר או כל הצעה שהיא.

זלמן גסטר
ראש המועצה

עירית חיפה —
משרד מהנדס העיר
הועדה המקומית לתכנון ולבניה העיר חיפה רח' ביאליק 3
חיפה

טלפון מספר — 04"640775
ער"178

הודעה על־פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה על־ידי: מר י. גלבוע — לאשר הקמת בנין בן 3 קומות ברחוב שבטי ישראל 59 חלקה 26 בגוש 11539, קרית־חיים מזרחית.

הבקשה כרוכה בחריגות הבאות: 1. עודף שטח בניה מעל למותר. 2. קומה נוספת עקב ניצול שטח בקומת הקרקע. 3. בליטה של 1.2 מ' מקו בנין אחורי.

אפשר לעיין בבקשה באגף לפיקוח ורישוי על הבניה, בבנין העיריה, רחוב ביאליק 3, חיפה, בימים: א', ג', ה', בין השעות: 08.00"11.30.

המעונין להגיש התנגדות לבקשה, ימציאה לפי הכתובת דלעיל, תוך שבועיים מיום פרסום הבקשה.

ב/איתמר ינוביין
מהנדס העיר

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965 מרחב תכנון מקומי
אשקלון

הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965, כי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום, החליטה באי־שור שר הפנים לאשר שינוי תכנית מפורטת הנקראת תכנית מס' — 131/03/4.

שינוי מס' 7 לתכנית מפורטת שעיקר הוראותיה: תיקון קו בנין צדדי בצד מערבי מ־4 מ' המותר לפי תכנית מתאר ל־2.85 מ' וקו קדמי מ־5 מ' ל־4 מ'.

ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: 0.927 דונם, גוש 1653, חלקה: 26, מגרטה 123, שכונה דרור נית, אשר הודעה על הפקדתו ביחד עם התשריט המצורף אליו פורסמה בילקוט הפרסומים מספר 3371 מיום 17.8.86 עמוד 2939.

השינוי האמור שבה הועדה המחוזית אישרה אותה ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה אשקלון, וכל המעונין רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

ש. דינוי
יו"ר הועדה המחוזית
לתכנון ולבניה,
מחוז הדרום

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
אשקלון
עירית אשקלון

בהתאם לסעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה 1965 ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה בקשה על ידי צריקר אהרון להקלה. מהות הבקשה: הקלה באחוזי בניה של 4.09% בניגוד לת.ב.ע.מ. 11/43/03/4 הקובעת שטח מירבי לדירה 160 מ"ר מבקשים: 166.54 מ"ר ברמת חן גוש 1218 מגרש 7 דירה 4 מס' 305 אשקלון.

המעונין יכול לעיין בבקשה האמורה במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה אשקלון, בשעות קבלת קהל. כל הרואה עצמו נפגע או עלול להיפגע כתוצאה מאישור ההקלה, רשאי להגיש התנגדות מנומקת בשעה העתקים במשרדי הועדה המ־קומית הנ"ל, תוך 14 יום מפרסום זה.

בנימין וקנין
מ"מ ראש העיר, יו"ר ועדת המשנה לתכנון ובניה אשקלון

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור לשימוש חורג ממגורים למשרד עו"ד בדירה בקומה כ' ל־5 שנים ברחוב שד' דוד המלך מס' 20, גוש 6111, חלקה 104, תיק בניין 020"481/4, בקשה מס' 87/0110.

בעל קרקע או בניין המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר / אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנו־מקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הוועדה הנ"ל.

י. בסטי — סגן ראש העירייה
יו"ר הוועדה המקומית
לתכנון ולבניה, תל־אביב־יפו

ועדת משנה לתכנון ולבניה
חולון

הודעה על פי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
ת.ב. 2738

ניתנת בזה הודעה שהוגשה לוועדה בקשה להיתר בניה על חלקה 86 בגוש 7163, רח' ברנר מס' 33, חולון, הכוללת מתן הקלה באחוזי בניה 3% משטח המגרש, 320 מ"ר בקומת הקרקע בלבד. החלקה הנ"ל נמצאת באזור מגורים ב/1.

את התכנית אפשר לראות במשרדי הוועדה בעיריית חולון, רח' וייצמן 58 בשעות ובימים של קבלת קהל.

התנגדות לבקשה להקלה לעיל ניתן להגיש תוך 14 יום מתאריך פרסום הודעה זו. התנגדות שתוגש חייבת להיות בכתב ומנומקת.

עו"ד ח. שרון — מ"מ ראש העיר ויו"ר ועדת משנה לתכנון ולבניה. חולון

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי, השומרון

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89, לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה, ובמשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה השומרון, הופקד שינוי תכנית מתאר מקומית הנקרא:

„תכנית מס' ש/280א' — הגדלת אחוזי הבניה באזור מגורים א' באור עקיבא", המהווה שינוי לתכניות הבאות:

556/1 — תכנית מתאר אור עקיבא.
ש/280 — שינוי לתכנית מתאר אור עקיבא (חישוב ברוטו).

השטחים הכלולים בשינוי התכנית הם כל השטחים שנכללו בתכנית 556/1 — תכנית מתאר אור עקיבא.

עיקרי התכנית:

הגדלת אחוזי הבניה באזור מגורים א' ל־40%.

כל מעונין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה עצמו נפגע משינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה השומרון, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות.

ההתנגדות תהיה מנומקת ותלווה בתצהיר המאמת את העובדות עליהן היא מסתמכת. התצהיר ינתן בפני עורך דין או אדם אחר שהוסמך לכך בחוק או על פיו.

משה גלזנר, יו"ר הוועדה המחוזית
לתכנון ולבניה, מחוז חיפה

י' בטבת תשמ"ז, 11 בינואר 1987

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים — 10.3.87

	היחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל המטבעות	1	—	—	1.6713	1.6922	1.6805
דולר אמריקני	1	1.58	1.65	1.6124	1.6326	1.6224
מרק גרמני	1	0.85	0.89	0.8689	0.8797	0.8732
לירה שטרלינג	1	2.51	2.63	2.5598	2.5917	2.5685
פרנק צרפתי	1	0.25	0.27	0.2612	0.2644	0.2624
ין יפאני	100	1.03	1.08	1.0496	1.0627	1.0550
גילדן הולנדי	1	0.75	0.79	0.7682	0.7778	0.7730
פרנק שוויצרי	1	1.01	1.06	1.0310	1.0438	1.0365
כתר שבדי	1	0.24	0.26	0.2491	0.2523	0.2504
כתר נורווגי	1	0.23	0.24	0.2304	0.2333	0.2318
כתר דני	1	0.23	0.24	0.2308	0.2336	0.2322
מרק פיני	1	0.34	0.36	0.3546	0.3590	0.3568
דולר קנדי	1	1.19	1.24	1.2065	1.2215	1.2155
דולר אוסטרלי	1	1.06	1.14	1.1022	1.1159	1.1090
ראנד דר' אפריקני	1	0.52	0.78	0.7713	0.7809	0.7761
פרנק בלגי	10	0.41	0.43	0.4191	0.4244	0.4218
שילינג אוסטרי	10	1.21	1.27	1.2365	1.2520	0.2427
לירה איטלקית	1,000	1.20	1.27	1.2229	1.2381	1.2290

משתתפים בצערה של חברתנו
עפרה דרמי
על מות
אביה

קיבוץ עין שמר

למשפחת מלינובסקי ולסניף רמלה
משתתפים באבלכם הכבד במותו של
פתחיה ז"ל

האיגוד המקצועי — תא פועלי מתכת
מחלקה להסתדרות
מרכז מפ"ם

על מותו של
פתחיה מלינובסקי ז"ל
מזכיר האגוד המקצועי
במועצת פועלי רמלה

אבלים

בית ציוריות המזרח התיכון בע"מ
הנהלת היחידה
מפעל צריפין

פרסום בקשת פירוק
לחברת מוצרי בשר הכרמל בע"מ

נמסרת בזה הודעה בקשה לפירוק החברה הנזכרת לעיל על ידי בית המשפט המחוזי של חיפה הוגשה ביום 10.7.86 לבית המשפט הנזכר לעיל על ידי קבוצת מתשב עובדים להתיישבות שיתופית בע"מ וכי ניתנה הוראה שבקשת פירוק זו תבורר בפני בית המשפט היושב לדין בחיפה ביום 7.5.87 וכל נושה או משתתף של החברה הזאת הרוצה לתמוך במתן צו בענין הבקשה או להתנגד לכך, רשאי להופיע בשעת הבירור, אם בעצמו או באמצעות עורך הדין שלו; והעתק מן הבקשה הזאת יינתן לכל נושה או משתתף של החברה הזאת הדורש מן החתום מטה בשלמו את התשלום הקבוע בעדה.

ב"כ המבקשים: עו"ד ראובן בילט
רחוב בילו 11 ת"א 65222

הערה: כל הרוצה להופיע בשעת בירור הבקשה האמורה חייב למסור, או לשלוח ע"י הדואר, לאיש החתום לעיל הודעה על רצונו זה. ההודעה תציין את השם והכתובת של האיש או, אם יהיה פירמה, את השם והכתובת של הפירמה, והיא צריכה להיות חתומה ע"י האיש או הפירמה או ע"י עורך הדין שלו או שלה (אם יש להם עורך דין) וצריך למסרה או — אם היא נשלחת ע"י הדואר — צריך לשלחה בזמן שיספיק למען הגיע אל החתום לעיל לא יאוחר משעה אחת אחרי הצהריים של יום 7.5.87.

חירון
מסחר השקעות ומבני תעשיה בע"מ
הודעה בדבר אסיפה כללית מיוחדת

ניתנת בזה הודעה כי ביום רביעי 25.3.87, בשעה 17.00, תתקיים אסיפה כללית מיוחדת של החברה, במשרדי החברה, דרך בן צבי 20, יפו.

על סדר היום:
הגדלת ההון הרשום של החברה.

כל בעל מניות שלא יוכל להשתתף באסיפה, רשאי למנות מיופה כח ובלבד שכתב המינוי יגיע למשרדי החברה 48 שעות לפני מועד האסיפה.

ב. בן־זקן
מזכיר החברה